

DOKUMENTY UNIJNE

Dok. 1.

Konkluzje prezydencji z posiedzenia Rady Europejskiej w Brukseli (8–9 marca 2007 r.)

Europa – razem osiągniemy sukces

Europa przeżywa obecnie okres ożywienia gospodarczego, a reformy zaczynają przекładać się na wzrost gospodarczy i miejsca pracy. Należy wykorzystać sprzyjającą sytuację do zwiększenia tempa modernizacji Europy i jej gospodarki, co pomoże UE osiągać większy dobrobyt i większą spójność społeczną oraz tworzyć więcej miejsc pracy. W zglobalizowanym świecie Unia stanowczo pragnie kształtować zarówno swą politykę wewnętrzną, jak i zewnętrzną, zgodnie ze swoimi wartościami i na korzyść obywateli Europy.

W związku z poczynionymi dotychczas znacznymi postępami w realizacji celów odnowionej strategii lizbońskiej na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia oraz z myślą o stawieniu czoła najpilniejszym wyzwaniom, Rada Europejska wzywa państwa członkowskie i instytucje UE do podejmowania działań mających na celu:

- wzmocnienie rynku wewnętrznego i konkurencyjności, stworzenie lepszych warunków ramowych dla innowacyjności i zwiększenie inwestycji w badania i rozwój, wzrost zatrudnienia na wysokiej jakości miejscach pracy oraz poprawę spójności społecznej,
- przyspieszenie działania w dziedzinie lepszych uregulowań prawnych, aby stworzyć bardziej dynamiczne otoczenie biznesu,
- opracowanie zrównoważonej i zintegrowanej europejskiej polityki klimatycznej i energetycznej.

Strategia lizbońska na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia

1. Odnowiona strategia lizbońska na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia zaczyna przynosić rezultaty. Przyczynia się do ogólnej poprawy koniunktury gospodarczej, co obrazują obecne prognozy gospodarcze: spodziewana stopa wzrostu ma wynieść w 2007 roku 2,7%, a na rynku pracy spodziewane są korzystne zmiany, w tym utworzenie w latach 2007–2008 siedmiu milionów nowych miejsc pracy, co prowadzić będzie do potencjalnego wzrostu wskaźnika zatrudnienia z nieco poniżej 64% w 2005 roku do prawie 66% do 2008 roku i do zmniejszenia wskaźnika bezrobocia. Korzystny rozwój sytuacji w gospodarce, na rynku pracy i w sektorze społecznym wzajemnie się uzupełniają.

2. W obiecujący sposób rozpoczęła się realizacja krajowych programów reform państw członkowskich i wspólnotowego programu lizbońskiego przedstawionego na jesieni 2005 roku. Jak podkreślono w dorocznym sprawozdaniu Komisji z postępów prac z 2007 roku, państwa członkowskie dokładają dużych starań, aby czynić postępy

w realizacji reform, choć ich rezultaty są różne w poszczególnych państwach członkowskich i w poszczególnych obszarach polityki. Polityka spójności również przyczynia się do osiągnięcia celów określonych w strategii lizbońskiej.

3. Państwa członkowskie są zdecydowane w pełni wykorzystać poprawę ogólnej sytuacji gospodarczej do zwiększenia rozmachu reform i tym samym nadal poprawiać globalną pozycję Europy pod względem konkurencyjności. Aby ożywić te wysiłki, Rada Europejska popiera zalecenia dla państw członkowskich i państw członkowskich należących do strefy euro, które powinny zapewnić skuteczną koordynację polityki; zalecenia te są dostosowane do sytuacji poszczególnych państw i dotyczą polityki gospodarczej i zatrudnienia. Aby umożliwić przygotowanie następnego trzyletniego cyklu realizacji odnowionej strategii lizbońskiej, Rada Europejska zwraca się do Komisji o przedstawienie na jesieni 2007 roku sprawozdania okresowego z myślą o wniosku w sprawie zintegrowanych wytycznych w sprawie wzrostu i zatrudnienia (2008–2011). Ponadto Rada Europejska zachęca państwa członkowskie do terminowego przedstawienia sprawozdań krajowych dotyczących realizacji krajowych programów reform.

4. Rada Europejska podkreśla znaczenie wymiany dobrych wzorców w kontekście nadzoru wielostronnego i wzywa do zwiększonej współpracy koordynatorów ds. strategii lizbońskiej. Potwierdza znaczenie większego zaangażowania społeczeństwa obywatelskiego, partnerów społecznych, regionów i władz lokalnych, co jest kluczowe dla osiągnięcia celów strategii. W tym kontekście konieczne są dalsze starania zmierzające do poprawy komunikacji. Rada Europejska podkreśla znaczenie konkluzji trójstronnego szczytu społecznego – który odbył się 8 marca 2007 r. – dotyczącej kluczowej roli partnerów społecznych oraz konieczności ich stałego i aktywnego udziału w dążeniu do celów strategii lizbońskiej.

Polityka finansowa i gospodarcza zorientowana na wzrost gospodarczy i stabilność

5. Właściwe, zrównoważone polityki fiskalne zmierzające w szczególności do osiągnięcia średniookresowych celów budżetowych państw członkowskich oraz dalsze reformy strukturalne są konieczne do zapewnienia długofalowego powodzenia europejskiej unii gospodarczej i walutowej oraz gospodarce europejskiej jako całości.

6. Państwa członkowskie będą kontynuować starania zmierzające do realizacji reform strukturalnych i do dalszej konsolidacji budżetów państw zgodnie z zaleceniami zmienionego paktu na rzecz stabilności i wzrostu. Długoterminowa stabilność finansów publicznych powinna zostać zapewniona dzięki dalszej reformie systemów emerytalno-rentowych i opieki zdrowotnej, obniżaniu długu publicznego i podnoszeniu zarówno wskaźników zatrudnienia, jak i wydajności pracy. Należy poprawić jakość finansów publicznych przez zwiększenie efektywności i skuteczności wydatków oraz restrukturyzację wydatków publicznych na rzecz środków propagujących wydajność i innowacyjność oraz przez wzmocnienie kapitału ludzkiego z myślą o zwiększeniu długoterminowego potencjału wzrostu gospodarki.

Wzmocnienie rynku wewnętrznego i zwiększenie konkurencyjności Europy

7. Dobrze funkcjonujący rynek wewnętrzny jest centralnym elementem strategii lizbońskiej na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia. Uwzględniając wyzwania

i możliwości wynikające z globalizacji, Rada Europejska podkreśla znaczenie dalszej poprawy funkcjonowania rynku wewnętrznego, tak by dostosowywać się do nowej rzeczywistości w gospodarce. Rada Europejska przypomina znaczenie dalszego wzmacniania zaufania konsumentów i przedsiębiorstw do rynku wewnętrznego. Rada Europejska odnotowuje wizję jednolitego rynku przedstawioną przez Komisję w jej sprawozdaniu okresowym i wzywa Komisję do jak najszybszego przedstawienia w drugiej połowie 2007 roku ambitnego i obszernego przeglądu jednolitego rynku. Zwraca się do Rady o jego niezwłoczną analizę. Szczególną uwagę należy zwrócić na stymulowanie potencjału MŚP, w tym także w sektorach kultury i branż twórczych, ze względu rolę, jaką odgrywają we wspieraniu wzrostu, tworzenia miejsc pracy i innowacyjności.

8. Wzmocnienie czterech swobód rynku wewnętrznego wpłynie korzystnie na konkurencyjność Unii Europejskiej na rynku światowym. Rada Europejska podkreśla znaczenie inicjatywy Komisji mającej na celu nadanie nowego impulsu wewnętrznemu rynkowi towarów poprzez zwiększenie wzajemnego uznawania i poprawę jego funkcjonowania w obszarze zharmonizowanym, przy jednoczesnym zagwarantowaniu wysokiego poziomu bezpieczeństwa i ochrony konsumentów. Zwraca się do Rady o szybkie podjęcie decyzji w sprawie proponowanych środków. Przyjęta ostatnio dyrektywa usługowa jest kluczem do uwolnienia pełnego potencjału europejskiego sektora usług. Całkowitej, spójnej i terminowej oraz przeprowadzonej w konsekwentny sposób transpozycji przepisów tej dyrektywy należy nadać wysoki priorytet. Rada Europejska podkreśla, że ważnymi krokami w osiągnięciu tego celu będą w pełni funkcjonujący i wzajemnie połączony rynek wewnętrzny gazu i energii elektrycznej oraz dalsza integracja europejskich rynków finansowych, która ma się dokonać w szczególności przez usunięcie przeszkód w tworzeniu jednolitego obszaru płatniczego, a także dalsza liberalizacja rynków pocztowych, przy jednoczesnym zapewnieniu finansowania efektywnych usług powszechnych. Należy dołożyć wszelkich starań na rzecz pomyślnego ukończenia legislacyjnego procesu redukcji opłat roamingowych do końca pierwszej połowy 2007 roku.

9. Wprowadzenie jasnych i spójnych przepisów UE to warunek wstępny dobrego funkcjonowania rynku wewnętrznego, podobnie jak terminowa, poprawna i dokonana przy zachowaniu najwyższych standardów transpozycja prawodawstwa wspólnotowego oraz skuteczne stosowanie i egzekwowanie wspólnych przepisów. Państwa członkowskie poczyniły znaczne postępy w osiągnięciu docelowego poziomu deficytu transpozycji wynoszącego 1,5%; Rada Europejska wzywa je do dalszych wysiłków na rzecz stopniowego redukcji tego deficytu, tak by najpóźniej do 2009 roku osiągnął on poziom 1%, i podkreśla jednocześnie znaczenie uzgodnienia właściwych terminów transpozycji.

10. Rada Europejska uważa, że utrzymanie i wzmocnienie systemu handlu wielostronnego opartego na WTO ma ogromne znaczenie dla perspektyw wzrostu gospodarczego i zatrudnienia w gospodarce europejskiej, jak również dla rozwoju. Podkreśla potrzebę ambitnego, zrównoważonego i kompleksowego porozumienia w sprawie programu rozwoju z Ad-Dauh i wzywa kluczowych partnerów, by w takim samym duchu pozytywnego zaangażowania działali na rzecz pomyślnego zakończenia negocjacji. Jednocześnie, opierając się na platformie WTO, należy przyspieszyć zawieranie dwustronnych i regionalnych porozumień o wolnym handlu z odpowiednimi partnerami.

11. W związku ze szczytem UE–USA zaplanowanym na kwiecień 2007 r. Rada Europejska podkreśla znaczenie transatlantyckich stosunków handlowych, które należy wzmocnić nowym transatlantyckim partnerstwem gospodarczym, zwiększając zaangażowanie w inicjatywę gospodarczą zapoczątkowaną podczas szczytu w 2005 r. Partnerstwo to skoncentruje się na zwiększaniu zbieżności przepisów w różnych dziedzinach, koordynacji wysiłków zmierzających do ochrony praw własności intelektualnej oraz pogłębieniu współpracy w dziedzinie energii i ochrony środowiska naturalnego, tak by zwiększyć międzynarodową konkurencyjność UE i Stanów Zjednoczonych.

12. Ponadto Rada Europejska podkreśla znaczenie polepszenia rzeczywistego dostępu europejskich przedsiębiorstw do rynków, w szczególności do szybko rozwijających się rynków wschodzących. Należy przyspieszyć działania związane z ochroną praw własności intelektualnej i zwalczaniem podrabiania i pirackiej produkcji na poziomie międzynarodowym. Wzywa się Komisję do podjęcia właściwych inicjatyw zmierzających do szybszego opracowywania i rozpowszechniania norm europejskich, aby zaspokoić potrzeby szybko rozwijających się innowacyjnych rynków opartych na wiedzy. Komisja wraz z państwami członkowskimi proszona jest także o zbadanie możliwości wzmocnienia wielostronnej dyscypliny związanej z pomocą państwa oraz jej dalszego rozwoju w kontekście konkurencyjności zewnętrznej.

Wzmacnianie innowacyjności, intensyfikacja badań i usprawnianie kształcenia

13. Państwa członkowskie są zdecydowane poprawiać warunki ramowe innowacji, takie jak rynki konkurencyjne, i mobilizować dodatkowe zasoby przeznaczane na badania, rozwój i działania na rzecz innowacyjności. Rada Europejska ponownie przypomina o znaczeniu przeznaczania do 2010 r. 3% PKB na badania i rozwój. Podkreśla potrzebę optymalizowania synergii między programami wspólnotowymi, lepszego przekładania wyników badań na innowacyjne produkty i usługi oraz zapewniania właściwego dzielenia się wiedzą przez wszystkich partnerów. Wzywa również Komisję do przedstawienia zaleceń w sprawie wytycznych dotyczących współpracy i transferu technologii między państwowym sektorem badań a sektorem przemysłu oraz, jako działanie priorytetowe, do przedstawienia strategii dotyczących praw własności intelektualnej i ochrony patentowej.

14. Rada Europejska apeluje do Komisji i państw członkowskich o czynienie postępów w realizacji strategii dotyczącej polityki innowacyjności. Inwestycje w technologie przyszłości są podstawowym działaniem, które ma zapewnić Europie konkurencyjność na wiodących rynkach. W tym kontekście wzywa się Komisję do przedstawienia wniosków związanych ze wspólnymi inicjatywami technologicznymi w wybranych sektorach o strategicznym znaczeniu. Wzywa się ją również do przedstawienia wniosków dotyczących inicjatyw na mocy art. 169, tak by zapewnić uczestnictwo Wspólnoty w programach BRT (badania i rozwój technologiczny) podjętych przez kilka państw członkowskich, w obu przypadkach z zamiarem rozpoczęcia realizacji najbardziej zaawansowanych z nich w 2007 roku. Rada Europejska podkreśla także ogromne znaczenie doskonałych zasobów ludzkich oraz promowania „przepływu mózgów”. Podkreśla ważną rolę, jaką ma w tej dziedzinie do odegrania nowo utworzona Europejska Rada ds. Badań Naukowych.

15. Kształcenie i szkolenie warunkują dobre funkcjonowanie trójkąta wiedzy (kształcenie – badania – innowacje) i odgrywają kluczową rolę w zwiększaniu zatrudnienia i liczby miejsc pracy. W ciągu ostatnich 12 miesięcy poczyniono postępy w realizacji programu prac „Edukacja i szkolenie 2010”. Państwa członkowskie są zdecydowane realizować reformy i w pełni wdrożyć program prac, w szczególności przez modernizację szkolnictwa wyższego, zapewnienie wysokiej jakości i atrakcyjności kształcenia i szkolenia zawodowego oraz realizację krajowych strategii w dziedzinie uczenia się przez całe życie.

16. Rada Europejska wzywa Radę i Parlament Europejski do zakończenia w pierwszym półroczu 2007 roku szczegółowej analizy wniosku Komisji w sprawie Europejskiego Instytutu Technologicznego, tak by decyzję można było podjąć przed końcem roku.

17. Technologie środowiskowe i innowacje ekologiczne przyczyniają się do osiągnięcia celów strategii lizbońskiej na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, w tym także do przeciwdziałania zmianom klimatu. Państwa członkowskie są zdecydowane promować innowacje ekologiczne, przyjmując ambitne podejście, korzystając w pełni z możliwości wiodących rynków w obszarach takich jak trwałe i bezpieczne technologie o niskiej emisji dwutlenku węgla, energia ze źródeł odnawialnych oraz racjonalne wykorzystanie energii i zasobów. Rada Europejska wzywa Komisję do przedstawienia na początku 2008 roku wniosków dotyczących realizacji zintegrowanej strategii promowania innowacji ekologicznych.

Zwiększanie zatrudnienia, modernizacja i wzmacnianie europejskiego modelu społecznego

18. Z uwagi na korzystne zmiany sytuacji na rynkach pracy państw członkowskich Rada Europejska podkreśla znaczenie „dobrej pracy” i zasad leżących u jej podstaw, tj. praw pracowniczych i udziału pracowników, równych szans, bezpieczeństwa i higieny pracy oraz organizacji pracy w sposób sprzyjający życiu rodzinnemu. Rada Europejska oczekuje dyskusji na temat komunikatu Komisji na temat łączenia elastycznego rynku pracy z bezpieczeństwem zatrudnienia, który powinien być kluczowy dla przygotowania różnych wzorców łączenia elastycznego rynku pracy z bezpieczeństwem zatrudnienia, tak by wypracować właściwą kombinację polityk dostosowaną do potrzeb rynku pracy, w tym zwiększenie udziału pracowników na rynku pracy. Aby poprawić dostęp do rynku pracy, upowszechnić dłuższą aktywność zawodową oraz mobilność zawodową w całym okresie życia, konieczne jest także podejście w większym stopniu uwzględniające cykl życia człowieka.

19. Rada Europejska potwierdza potrzebę wzmocnienia spójności gospodarczej i społecznej w całej Unii oraz podkreśla kluczową rolę partnerów społecznych. Rada Europejska podkreśla znaczenie wymiaru społecznego UE. W tym kontekście przypomina postanowienia Traktatu dotyczące zagadnień społecznych, w szczególności przywiązanie do promowania zatrudnienia, poprawy warunków życia i pracy, tak aby umożliwić ich wyrównanie z jednoczesnym zachowaniem postępu. Podkreśla, że aby zapewnić trwałe poparcie obywateli Unii dla integracji europejskiej, wspólne cele społeczne państw członkowskich powinny być w większym stopniu uwzględnione

w agendzie lizbońskiej. W tym kontekście Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje wspólne sprawozdanie na temat zatrudnienia i wspólne sprawozdanie w sprawie ochrony socjalnej i integracji społecznej. By wzmocnić spójność społeczną, Rada Europejska podkreśla potrzebę zwalczania ubóstwa i wykluczenia społecznego, w szczególności ubóstwa dzieci, oraz zapewnienia wszystkim dzieciom takich samych możliwości. Większą uwagę należy zwrócić na aktywną integrację, tj. zapewnianie wszystkim odpowiedniego poziomu minimalnych zasobów w połączeniu z uczynieniem pracy opłacalną. Sprawozdanie Komisji zawierające ocenę realiów społecznych powinno zapewnić dalszy materiał do dyskusji nad kwestiami społecznymi.

20. Zmiany demograficzne stawiają państwa członkowskie przed wieloma skomplikowanymi i wzajemnie powiązаныmi wyzwaniami. Przygotowanie paktu na rzecz rodzin posłuży państwom członkowskim jako platforma wymiany poglądów i wiedzy o politykach przyjaznych rodzinie oraz o dobrych wzorcach. Państwa członkowskie będą dalej rozwijać polityki promujące równe szanse kobiet i mężczyzn oraz aktywne uczestnictwo ludzi młodych – w tym w czasie ich przechodzenia z okresu szkolnego do życia zawodowego – osób starszych i osób o niskich kwalifikacjach zawodowych w działalności gospodarczej i rynku pracy, co ma na celu wykorzystanie w pełni ich potencjału, tak by przyczynić się do gospodarczego i społecznego rozwoju naszych społeczeństw.

Lepsze uregulowania prawne

21. Lepsze uregulowania prawne to nadal istotny instrument przyczyniający się do powodzenia polityki wzmocnienia konkurencyjności i wspierania zrównoważonego wzrostu i zatrudnienia. Rada Europejska podkreśla, że w 2006 roku odnotowano postępy w ulepszaniu otoczenia prawnego, i z zadowoleniem przyjmuje przedstawiony przez Komisję program działań na rzecz zmniejszania obciążeń administracyjnych w UE. Podkreśla, że konieczne są dalsze starania zmierzające do konsolidacji i wykorzystania dotychczasowych osiągnięć.

22. Rada Europejska wzywa Komisję do regularnego uaktualniania **programu upraszczania prawa**. Rada Europejska podkreśla, jak ważne jest osiąganie konkretnych rezultatów w tej dziedzinie bez narażania na szwank politycznych celów uregulowań prawnych oraz z poszanowaniem dorobku prawnego Wspólnoty, i wzywa Radę do zwracania szczególnej uwagi na wnioski dotyczące upraszczania, które uzna za priorytetowe.

23. Zdecydowane postępy osiągnięto w dziedzinie **lepszego prawodawstwa**. Ewaluacja systemu oceny skutków regulacji przygotowanego przez Komisję pomoże określić elementy wymagające dalszego usprawnienia, w tym przez uwzględnianie w większym stopniu aspektów mających znaczenie dla konkurencyjności zewnętrznej stanowiących część filaru skutków gospodarczych. Rada Europejska jest zdania, że ustanowienie przez Komisję Rady ds. Oceny Skutków Regulacji jest ważnym krokiem ku dalszej poprawie jakości systemu oceny skutków regulacji. Rada Europejska podkreśla, że Rada i Parlament Europejski powinny w szerszym zakresie korzystać z oceny skutków regulacji. Na wiosnę 2008 roku Rada Europejska na podstawie przeglądu Komisji rozważy, czy konieczne są dalsze działania, biorąc pod uwagę różne opcje, w tym powołanie gru-

py niezależnych ekspertów, którzy mają doradzać instytucjom podczas ich prac na rzecz lepszych uregulowań prawnych.

24. Rada Europejska podkreśla, że **zmniejszanie obciążeń administracyjnych** jest istotnym środkiem poprawy koniunktury gospodarczej w Europie, w szczególności przez jego wpływ na MŚP. Konieczny jest intensywny wspólny wysiłek mający na celu znaczne zmniejszenie obciążeń administracyjnych w UE. Rada Europejska zgadza się więc, że obciążenia administracyjne wynikające z prawodawstwa UE powinny zostać zmniejszone do 2012 roku o 25%. Biorąc pod uwagę różne sytuacje wyjściowe i tradycje, Rada Europejska wzywa państwa członkowskie do ustanowienia do 2008 roku własnych równie ambitnych celów krajowych w ich obszarach kompetencji.

25. W związku z tym Rada Europejska wzywa Komisję do rozpoczęcia z pomocą państw członkowskich realizacji programu działań na rzecz zmniejszania obciążeń administracyjnych; zgadza się, że obliczanie kosztów administracyjnych związanych z prawodawstwem wspólnotowym powinno rozpocząć się od obszarów priorytetowych zaproponowanych przez Komisję, oraz wzywa Radę i Parlament Europejski, by po przygotowaniu przez Komisję właściwych wniosków nadały szczególne priorytetowe znaczenie środkom związanym z działaniami natychmiastowymi przedstawionymi w programie działań, tak by wnioski te przyjąć jak najszybciej w 2007 roku. Popiera wyrażony przez Komisję zamiar utworzenia w charakterze projektu pilotażowego niezależnego komitetu ekspertów wspierającego Komisję i państwa członkowskie w realizacji planu działań na rzecz zmniejszania obciążeń administracyjnych.

26. Rada Europejska wzywa Radę do corocznego przeglądu postępów w zakresie wszystkich aspektów lepszych uregulowań prawnych.

Zintegrowana polityka klimatyczna i energetyczna

27. Wyzwaniom związanym ze zmianą klimatu należy stawić czoła jak najszybciej i w sposób skuteczny. Nowe badania w tej dziedzinie przyczyniły się do wzrostu świadomości i wiedzy o długofalowych konsekwencjach tych zmian, w tym konsekwencjach dla światowego rozwoju gospodarczego, oraz podkreśliły potrzebę niezwłocznego podjęcia zdecydowanych działań. Rada Europejska kładzie nacisk na ogromne znaczenie, jakie ma osiągnięcie strategicznego celu ograniczenia globalnego wzrostu średnich temperatur do nie więcej niż 2°C powyżej poziomu w epoce przedprzemysłowej.

28. Ponieważ produkcja i wykorzystanie energii są głównymi źródłami emisji gazów cieplarnianych, do zrealizowania tego celu potrzebne jest zintegrowane podejście do polityki klimatycznej i energetycznej. Integracyjny charakter podejścia trzeba osiągnąć w sposób zapewniający wzajemne wsparcie. Biorąc to pod uwagę, europejska polityka energetyczna, z pełnym poszanowaniem prawa państw członkowskich do wyboru własnej struktury wykorzystania paliw w energetyce oraz do ich suwerenności w zakresie pierwotnych źródeł energii i w duchu solidarności między państwami członkowskimi, będzie dążyła do realizacji następujących trzech celów:

- zwiększenia bezpieczeństwa dostaw;
- zapewnienia konkurencyjności gospodarek europejskich i dostępności energii po przystępnej cenie;
- promowania równowagi ekologicznej i przeciwdziałania zmianom klimatu.

Ochrona klimatu

29. Rada Europejska podkreśla wiodącą rolę UE w dziedzinie międzynarodowych działań na rzecz ochrony klimatu. Zwraca szczególną uwagę na fakt, że czynnikiem decydującym dla przeprowadzenia na wymaganą skalę skutecznych, sprawnych i sprawiedliwych działań w odpowiedzi na wyzwania, jakie stwarzają zmiany klimatu, będzie wspólne działanie na szczeblu międzynarodowym. W tym celu, podczas rozpoczynającej się pod koniec 2007 r. międzynarodowej konferencji ONZ w sprawie zmian klimatu należy otworzyć negocjacje – które powinny zakończyć się do 2009 r. – dotyczące globalnego i kompleksowego porozumienia w sprawie okresu po roku 2012, które powinno opierać się na strukturach protokołu z Kioto i poszerzać je, a także zapewnić sprawiedliwe i elastyczne ramy umożliwiające uczestnictwo jak największej liczby stron. Dlatego też Rada Europejska zatwierdza elementy, które Rada (ds. Środowiska Naturalnego) obradująca 20 lutego 2007 r. określiła jako podstawowe elementy skutecznych i właściwych ram w okresie po roku 2012, czyli m.in. określenie wspólnej wizji z myślą o osiągnięciu ostatecznego celu określonego w konwencji ONZ w sprawie zmian klimatu, wzmocnienie i powiększenie światowego rynku uprawnień do emisji dwutlenku węgla, opracowanie, wdrażanie i transfer niezbędnej technologii w celu zmniejszenia emisji, odpowiednie środki przystosowawcze mające na celu zaradzenie skutkom zmian klimatu, działania w zakresie wylesiania i emisji produkowanych przez międzynarodowe lotnictwo i transport morski. Powinno się zachęcać wszystkie kraje do podejmowania wysiłków w tych ramach zgodnie ze zróżnicowanymi zobowiązaniami i odnośnymi możliwościami.

30. Rada Europejska potwierdza, że zobowiązania do obniżenia bezwzględnych wartości emisji są podstawą światowego rynku uprawnień do emisji dwutlenku węgla. Kraje rozwinięte powinny nadal przodować w tym względzie, zobowiązując się do wspólnego zmniejszenia swych emisji gazów cieplarnianych do 2020 r. o ok. 30% w stosunku do 1990 r. Powinny to zrobić także z myślą o wspólnym obniżeniu swych emisji do 2050 r. o 60 – 80% w stosunku do 1990 r.

31. W związku z tym Rada Europejska zatwierdza cel UE polegający na zmniejszeniu do 2020 r. emisji gazów cieplarnianych o 30% w stosunku do roku 1990, co stanowić będzie wkład UE w globalne i kompleksowe porozumienie dotyczące okresu po roku 2012, pod warunkiem że inne kraje rozwinięte zobowiążą się do porównywalnego obniżenia emisji, a bardziej zaawansowane gospodarczo kraje rozwijające się wniosą odpowiedni wkład na miarę swych zobowiązań i odnośnych możliwości. Zwraca się do tych krajów o przedstawienie propozycji dotyczących ich wkładów w porozumienie dotyczące okresu po 2012 r.

32. Rada Europejska podkreśla, że UE zaangażowana jest w przekształcanie Europy w gospodarkę o bardzo zrjonalizowanym wykorzystaniu energii i niskim poziomie emisji gazów cieplarnianych, i postanawia, że do czasu zawarcia globalnego i kompleksowego porozumienia w sprawie okresu po 2012 r. oraz bez uszczerbku dla swego stanowiska w negocjacjach na szczeblu międzynarodowym UE podejmuje stanowcze, niezależne zobowiązanie do zmniejszenia emisji gazów cieplarnianych do 2020 r. o co najmniej 20% w porównaniu do 1990 r.

33. Rada Europejska postanawia, że w zakresie wkładów państw członkowskich potrzebne jest podejście zróżnicowane, sprawiedliwe i przejrzyste, uwzględniające

okoliczności krajowe oraz odpowiednie lata bazowe pierwszego okresu zobowiązań określonego w protokole z Kioto. Uznaje, że realizacja tych celów będzie oparta na politykach wspólnotowych i na uzgodnionym wewnętrznym podziale obciążeń, i zwraca się do Komisji o niezwłoczne rozpoczęcie, w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi, analizy technicznej kryteriów obejmujących parametry społeczno-gospodarcze oraz inne stosowne i porównywalne parametry, co będzie stanowiło podstawę do dalszej dogłębnej dyskusji. Zważywszy na ogromne znaczenie europejskich energochłonnych gałęzi przemysłu, Rada Europejska podkreśla, że konieczne są opłacalne środki poprawiające zarówno ich konkurencyjność, jak i wpływ na środowisko.

34. Rada Europejska zauważa wzrost emisji gazów cieplarnianych wytwarzanych przez państwa rozwijające się oraz potrzebę zaradzenia przez nie temu wzrostowi przez ograniczenie natężenia emisji związanych z rozwojem gospodarczym tych państw, zgodnie z podstawową zasadą wspólnych, lecz zróżnicowanych zobowiązań i odnośnych możliwości. Rada Europejska wyraża gotowość do kontynuacji i zwiększania udzielanego krajom rozwijającym się wsparcia w zmniejszaniu ich wrażliwości i w dostosowywaniu się do zmian klimatu.

35. Ze względu na centralną rolę, jaką odgrywa handel uprawnieniami do emisji w długofalowej strategii UE na rzecz zmniejszania emisji gazów cieplarnianych, Rada Europejska zwraca się do Komisji o odpowiednio wczesne dokonanie przeglądu systemu UE handlu uprawnieniami do emisji z myślą o zwiększeniu przejrzystości i wzmocnieniu systemu, a także poszerzeniu zakresu jego zastosowania oraz o rozważenie, jako części przeglądu systemu UE handlu uprawnieniami do emisji, możliwego rozszerzenia jego zakresu o kwestie związane z wykorzystaniem terenów i jego zmianami, z leśnictwem i transportem powierzchniowym. Rada Europejska podkreśla konieczność skutecznej, bezpiecznej i zrównoważonej europejskiej polityki transportowej. W tym kontekście istotne jest prowadzenie działań mających na celu poprawę wpływu europejskiego systemu transportowego na środowisko naturalne. Rada Europejska odnotowuje bieżące prace Komisji Europejskiej odnoszące się do oceny kosztów zewnętrznych transportu i ich internalizacji.

Polityka energetyczna

36. Globalne ocieplenie oraz potrzeba zapewnienia bezpieczeństwa dostaw i poprawienia konkurencyjności przedsiębiorstw sprawiają, że tym ważniejsze i bardziej naglące staje się dla UE wdrożenie zintegrowanej polityki energetycznej, która skoreluje działania na poziomie Europy z tymi podejmowanymi przez państwa członkowskie. Rada Europejska przyjmuje – stanowiący ważny krok w realizacji europejskiej polityki energetycznej i nadający impuls dalszym działaniom – szeroko zakrojony plan działań na lata 2007–2009 (załącznik I), oparty na komunikacie Komisji „Europejska polityka energetyczna”. Rada Europejska przyjmuje do wiadomości, że dokonywany przez państwa członkowskie wybór struktury wykorzystania paliw w energetyce może mieć wpływ na sytuację energetyczną w innych państwach członkowskich oraz na zdolność do osiągnięcia przez Unię trzech celów europejskiej polityki energetycznej.

37. Plan działań określa sposób, w jaki można osiągnąć istotne postępy w skutecznym funkcjonowaniu i urzeczywistnieniu unijnego wewnętrznego rynku gazu i energii

elektrycznej oraz sprawić, by rynek ten był lepiej wzajemnie połączony i zintegrowany. Przewiduje on wyznaczenie unijnych koordynatorów dla czterech priorytetowych projektów o znaczeniu europejskim. Zajmuje się również kluczową kwestią bezpieczeństwa dostaw energii i reagowania na ewentualne kryzysy. Jeśli chodzi o bezpieczeństwo dostaw, Rada Europejska podkreśla znaczenie pełnego wykorzystania dostępnych instrumentów w celu poprawy dwustronnej współpracy UE ze wszystkimi dostawcami oraz zapewnienia stabilnych przepływów energii do Unii. Określa konkretne kierunki skutecznej europejskiej polityki energetycznej na poziomie międzynarodowym, pozwalając Europie mówić wspólnym głosem. Ustanawia bardzo ambitne, określone ilościowo cele dotyczące racjonalnego wykorzystania energii, źródeł odnawialnych i stosowania biopaliw oraz wzywa do przygotowania europejskiego strategicznego planu technologii w dziedzinie energetyki, obejmującego bezpieczne dla środowiska wychwytywanie dwutlenku węgla i jego sekwestrację, który to plan ma zostać przeanalizowany na wiosennym posiedzeniu Rady Europejskiej w 2008 roku.

38. Rada Europejska wzywa wszystkie zainteresowane strony do szybkich i zdecydowanych działań mających na celu realizację wszystkich elementów zawartych w planie działań, z zachowaniem przewidzianych w nim przepisów i warunków. W szczególności wzywa Komisję do jak najszybszego przedstawienia wniosków, o których mowa w planie działań.

Dalsze działania

39. Plan działań dotyczący energii będzie poddawany regularnym przeglądom w świetle zintegrowanego podejścia do polityki klimatycznej i energetycznej oraz w kontekście corocznych analiz Rady Europejskiej, koncentrujących się na postępach i wynikach realizacji polityki energetycznej i klimatycznej UE. Wzywa się Komisję do przedstawienia na początku 2009 roku uaktualnionego strategicznego przeglądu w dziedzinie energetyki, który będzie służył jako podstawa nowego planu działań dotyczący energetyki na rok 2010 i lata późniejsze; plan ten ma zostać przyjęty przez Radę Europejską na wiosennym posiedzeniu w 2010 roku.

Stosunki międzynarodowe

40. Rada Europejska potwierdza strategiczne znaczenie szczytu UE–Afryka, który ma się odbyć w drugiej połowie 2007 roku. Wyraża wdzięczność przyszłej prezydencji portugalskiej za gotowość do zorganizowania tego szczytu w Lizbonie w grudniu 2007 r.

41. Rada Europejska z zadowoleniem przyjęła osiągnięcie 8 lutego w Mekce porozumienia w sprawie utworzenia palestyńskiego rządu jedności narodowej. Wyraża swoje uznanie dla roli przywódców Arabii Saudyjskiej i świata arabskiego w doprowadzeniu do pojednania palestyńskiego. UE jest gotowa współpracować z legalnym rządem palestyńskim, który przyjął sposób działania odzwierciedlający zasady kwartetu. Zachęca kwartet do dalszego aktywnego uczestnictwa w bliskowschodnim procesie pokojowym.

42. Rada Europejska przypomina swoją stanowczą wolę wspierania suwerenności, integralności terytorialnej oraz niezależności Libanu. Ponawia swoje wezwanie do pełnego i szybkiego wprowadzenia w życie rezolucji nr 1701 oraz innych stosownych

rezolucji Rady Bezpieczeństwa. Potwierdza swoje zaangażowanie w utworzenie specjalnego trybunału ds. Libanu, zgodnie z rezolucją nr 1664 Rady Bezpieczeństwa, i wzywa wszystkich członków społeczności międzynarodowej do udzielenia poparcia. Wyraża uznanie dla wszystkich konstruktywnych międzynarodowych działań mediacyjnych, w szczególności dla działań prowadzonych przez Sekretariat Generalny Ligi Arabskiej oraz przez Arabię Saudyjską, zmierzających do rozwiązania obecnego kryzysu politycznego w tym kraju. Podkreśla konieczność spełnienia zobowiązań podjętych na międzynarodowej konferencji w Paryżu.

PLAN DZIAŁAŃ RADY EUROPEJSKIEJ (2007–2009)

EUROPEJSKA POLITYKA ENERGETYCZNA (EPE)

Plan działań obejmuje następujące działania priorytetowe, z których część może przyczynić się do osiągnięcia więcej niż jednego z trzech celów EPE. Nowe środki powinny uwzględniać zasady lepszych uregulowań prawnych, szczególnie w kwestii oceny skutków regulacji.

I. Wewnętrzny rynek gazu i energii elektrycznej

1. Przyjmując do wiadomości sprawozdanie Komisji dotyczące rynku wewnętrznego oraz sprawozdanie końcowe po badaniu sektorowym rynków gazu i energii elektrycznej, które obliczone były na zaostrzenie konkurencji, zapewnienie skutecznej regulacji i przyciąganie inwestycji w interesie konsumentów, Rada Europejska:

- potwierdza ponownie, że aby ten cel mógł zostać osiągnięty, pierwszym krokiem – do którego Rada się zobowiązała – jest zapewnienie terminowego i pełnego wprowadzenia w życie ducha i litery istniejącego prawodawstwa dotyczącego rynku wewnętrznego związanego z otwarciem rynków gazu i energii elektrycznej, ponieważ nie osiągnięto jeszcze prawdziwie konkurencyjnego, wzajemnie połączonego i jednolitego wewnętrznego rynku energii obejmującego całą Europę, który przyniesie znaczne korzyści zarówno konkurencyjności, jak i konsumentom w UE, a także zwiększy bezpieczeństwo dostaw;
- przyjmuje do wiadomości istnienie interakcji między decyzjami inwestycyjnymi a rozwojem ram regulacyjnych, w związku z czym jest zdania, że przyszłe środki mające wpływ na rynek wewnętrzny muszą być projektowane i realizowane w taki sposób, by stanowiły pozytywne ramy dla potrzebnych inwestycji;
- uwzględniając cechy charakterystyczne sektorów gazu i energii elektrycznej oraz rynków krajowych i regionalnych, zgadza się, że istnieje potrzeba:
 - skutecznego oddzielenia działań związanych z dostawą i produkcją energii od eksploatacji sieci (rozdzielenie), na podstawie niezależnie prowadzonych i odpowiednio uregulowanych systemów eksploatacji sieci, które zagwarantują równy i otwarty dostęp do infrastruktury transportowej oraz niezależność podejmowania decyzji w sprawie inwestycji w infrastrukturę;
 - dalszej harmonizacji uprawnień i zwiększania niezależności krajowych regulatorów energetyki;

- ustanowienia niezależnego mechanizmu umożliwiającego regulatorom krajowym współpracę i podejmowanie decyzji w istotnych kwestiach o charakterze transgranicznym;
- utworzenia nowego wspólnotowego mechanizmu umożliwiającego operatorom systemów przesyłowych lepszą koordynację eksploatacji sieci i bezpieczeństwo sieci na podstawie obecnych praktyk współpracy;
- bardziej sprawnego i zintegrowanego systemu transgranicznego handlu energią elektryczną i transgranicznej eksploatacji sieci, w tym również wypracowania norm technicznych;
- zwiększenia konkurencyjności i bezpieczeństwa dostaw przez ułatwienie włączenia nowych elektrowni do sieci energetycznej we wszystkich państwach członkowskich, w szczególności przez stwarzanie zachęt dla nowych uczestników rynku;
- właściwych sygnałów inwestycyjnych, przyczyniających się do sprawnej i bezpieczniejszej eksploatacji sieci przesyłowych;
- większej przejrzystości działania rynków energii;
- lepszej ochrony konsumentów, np. przez opracowanie karty klienta energetyki.

Ponadto Rada Europejska wzywa Komisję do:

- przygotowania – jeszcze przed czerwcowym posiedzeniem Rady (ds. Energii)
 - dodatkowych uściśleń związanych z przewidywanymi głównymi środkami oraz ich oddziaływaniem;
- opracowania wraz z państwami członkowskimi średnio- i długoterminowych prognoz podaży i popytu na gaz i energię elektryczną oraz do określenia dodatkowych inwestycji wymaganych w celu zaspokojenia potrzeb strategicznych UE;
- oceny oddziaływania na rynek wewnętrzny pionowo zintegrowanych przedsiębiorstw energetycznych z państw trzecich oraz sposobu realizacji zasady wzajemności;
- oceny dostępu do magazynowania gazu w UE.

Rada Europejska wzywa Komisję do przedstawienia stosownych wniosków, w tym w miarę możliwości przez rozwój obowiązującego prawodawstwa.

2. Potwierdzając ponownie potrzebę poprawy regionalnej wymiany transgranicznej i przyspieszenia rozwoju – współpracy regionalnej w zakresie energetyki, a jednocześnie odpowiadając na wyzwania związane z peryferyjnymi rynkami energii i ułatwiając integrację regionalnych rynków energii z rynkiem wewnętrznym UE oraz dalszy rozwój tego rynku, w szczególności za pomocą utworzenia wzajemnych połączeń, z uwzględnieniem integracji energii ze źródeł odnawialnych na lądzie i na morzu, Rada Europejska:

- z zadowoleniem przyjmuje, jako pierwszy krok w tym kierunku, zasygnalizowany przez Komisję zamiar wyznaczenia w koniecznych przypadkach, zgodnie z art. 10 decyzji 1364/2006/WE, koordynatorów europejskich w celu przyspieszenia realizacji najważniejszych projektów priorytetowych leżących w interesie Europy¹. Za-

¹ Projekty priorytetowe leżące w interesie Europy wymienione są w decyzji 1364/2006/WE Parlamentu Europejskiego i Rady. W odniesieniu do koordynatorów i bez uszczerbku dla dalszych nominacji Rada odnotowuje, że Komisja przewiduje w swoim komunikacie następujące projekty: połączenie energetyczne między Niemcami, Polską i Litwą; łącza do elektrowni wiatrowych na morzu w Europie Północnej; połączenia elektroenergetyczne między Francją a Hiszpanią; oraz gazociąg Nabucco, dostarczający gaz z regionu Morza Kaspijskiego do Europy Środkowej.

uważa jednak, że potrzebne są nowe projekty w celu osiągnięcia odpowiednich wzajemnych połączeń, w szczególności w odniesieniu do odizolowanych rynków energii, i prosi państwa członkowskie, których to dotyczy, o osiągnięcie do roku 2010 co najmniej 10% zdolności w zakresie wzajemnych połączeń energii elektrycznej i gazu. W tym celu zainteresowane państwa członkowskie powinny wzmocnić współpracę dwustronną, na przykład przez opracowanie stosownych wytycznych;

- wzywa Komisję do przedstawiania wniosków zmierzających do usprawnienia procedur zatwierdzania.

II. Bezpieczeństwo dostaw

3. Aby przyczynić się do poprawy bezpieczeństwa dostaw w duchu solidarności między państwami członkowskimi, w szczególności na wypadek kryzysu dostaw energii, Rada Europejska:

- podkreśla potrzebę zwiększania bezpieczeństwa dostaw dla UE jako całości oraz dla każdego państwa członkowskiego, przez:
 - skuteczną dywersyfikację źródeł energii i dróg dostaw, co również przyczyni się do zwiększenia konkurencyjności wewnętrznego rynku energii;
 - opracowanie bardziej skutecznych mechanizmów reakcji w sytuacjach kryzysowych na zasadzie współpracy, w szczególności z wykorzystaniem istniejących mechanizmów, przy uwzględnieniu szerokiego zakresu możliwości po uważnej ocenie dostępnych środków, z uwzględnieniem podstawowych zadań państw członkowskich w zakresie zaspokajania popytu krajowego, z jednoczesnym właściwym wykorzystaniem możliwości ostrzegania zapewnianej przez sieć korespondentów ds. bezpieczeństwa energetycznego;
 - poprawę przejrzystości danych dotyczących ropy naftowej i przeprowadzenie przeglądu infrastruktury dostaw ropy w UE i mechanizmów tworzenia rezerw ropy, uzupełniających w stosunku do mechanizmu kryzysowego IEA, w szczególności w odniesieniu do dostępności w przypadku kryzysu;
 - szczegółową analizę dostępności i kosztów obiektów przeznaczonych do magazynowania gazu w UE;
 - ocenę wpływu obecnego i potencjalnego importu energii oraz stanu odnośnych sieci na bezpieczeństwo dostaw w każdym państwie członkowskim;
 - zorganizowanie obserwatorium energii w ramach Komisji.

III. Międzynarodowa polityka energetyczna

4. Opracowywanie wspólnego podejścia do zewnętrznej polityki energetycznej musi zostać przyspieszone i musi obejmować dialogi i partnerstwa w relacjach państw konsumentów z państwami producentami, między państwami konsumentami oraz państw konsumentów z państwami tranzytowymi, w tym także za pośrednictwem organizacji takich jak OPEC. W tym celu Rada Europejska podkreśla poniższe elementy jako zasadnicze dla dalszego opracowywania wspólnego stanowiska UE popierającego wymienione trzy cele polityki energetycznej:

- negocjowanie i finalizacja porozumienia z Rosją, które ma obowiązywać po układzie o partnerstwie i współpracy oraz dotyczyć w szczególności zagadnień z zakresu energetyki¹;
- zacieśnienie stosunków UE z Azją Środkową, regionami Morza Kaspijskiego i Morza Czarnego, z myślą o dalszej dywersyfikacji źródeł i dróg;
- zacieśnianie partnerstwa i współpracy na podstawie dwustronnych dialogów w sprawie energii z USA oraz Chinami, Indiami, Brazylią i innymi wschodzącymi gospodarkami, z położeniem nacisku na zmniejszenie emisji gazów cieplarnianych, racjonalne wykorzystanie energii, energię ze źródeł odnawialnych i technologie niskoemisyjne, w szczególności wychwytywanie dwutlenku węgla i jego sekwestrację;
- zapewnienie wprowadzenia w życie Traktatu o Wspólnocie Energetycznej z myślą o jego dalszym rozwijaniu i ewentualnym rozszerzeniu na Norwegię, Turcję, Ukrainę i Mołdawię;
- pełne wykorzystywanie instrumentów dostępnych w ramach europejskiej polityki sąsiedztwa;
- zacieśnienie stosunków w dziedzinie energii z Algierią, Egiptem i innymi państwami producentami w regionie Maszreku i Maghrebu²;
- rozwijanie specjalnego dialogu dotyczącego energii z krajami afrykańskimi i wykorzystywanie instrumentów wspólnotowych do zwiększania w szczególności roli zdecentralizowanej produkcji energii ze źródeł odnawialnych oraz ogólnej dostępności i stabilności energii w tym regionie, jak również infrastruktury energetycznej będącej obiektem wspólnego zainteresowania;
- promowanie dostępu do energii w kontekście Komisji do spraw Zrównoważonego Rozwoju ONZ.

IV. Racjonalne wykorzystanie energii i energia ze źródeł odnawialnych

5. Rada Europejska zdaje sobie sprawę z rosnącego zapotrzebowania na energię i ze wzrostu cen energii, a także z korzyści, jakie mogłoby przynieść zdecydowane i wczesne wspólne działanie międzynarodowe w sprawie zmian klimatu; jest przekonana, że znaczący rozwój w zakresie racjonalnego wykorzystania energii i energii ze źródeł odnawialnych zwiększy bezpieczeństwo energetyczne, zdławi prognozowany wzrost cen energii i zmniejszy emisje gazów cieplarnianych zgodnie z ambicjami UE na okres po roku 2012; i podkreśla, że cel dotyczący oszczędności energii i cele w zakresie energii ze źródeł odnawialnych i biopaliw, o których mowa poniżej, powinny być osiągnięte z myślą o uczciwym i sprawiedliwym dzieleniu wysiłków i korzyści między wszystkie państwa członkowskie, z uwzględnieniem zróżnicowania warunków krajowych, sytuacji wyjściowych i potencjałów.

6. W tym świetle Rada Europejska:

¹ Niniejsze sformułowanie nie stanowi uszczerbku dla trwających obecnie dyskusji dotyczących mandatu negocjacyjnego na potrzeby porozumienia, które ma obowiązywać po układzie o partnerstwie i współpracy.

² Uwzględniając konkluzje Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych z dnia 22 stycznia 2007 r. (dok. 5463/07).

- podkreśla potrzebę bardziej racjonalnego wykorzystywania energii w UE, tak by osiągnąć unijny cel zmniejszenia zużycia energii o 20% w porównaniu z prognozami na rok 2020, zgodnie z szacunkami zawartymi w opublikowanej przez Komisję Zielonej księdze w sprawie racjonalizacji zużycia energii, i do odpowiedniego wykorzystania w tym celu krajowych planów działania na rzecz racjonalnego wykorzystania energii;
- wzywa do dokładnego i szybkiego wprowadzenia w życie pięciu głównych ambitnych priorytetów, podkreślonych w konkluzjach Rady z dnia 23 listopada 2006 r.¹, dotyczących przedstawionego przez Komisję planu działania na rzecz racjonalizacji zużycia energii, odnośnie do racjonalnie wykorzystującego energię transportu, dynamicznych minimalnych wymagań w zakresie racjonalnego wykorzystania energii przez urządzenia zużywające energię, zachowania polegającego na racjonalnym wykorzystaniu i na oszczędzaniu energii przez jej użytkowników, technologii i innowacji energetycznych oraz oszczędności energii w budynkach;
- wzywa Komisję do szybkiego przedłożenia wniosków umożliwiających przyjęcie do 2008 r. ostrzejszych wymogów dotyczących racjonalnego wykorzystania energii w odniesieniu do oświetlenia biur i ulic oraz do 2009 r. w odniesieniu do żarówek i innych form oświetlenia w gospodarstwach domowych;
- z zadowoleniem przyjmuje zasygnalizowany przez Komisję zamiar przedstawienia w 2007 r. wniosku dotyczącego nowej umowy międzynarodowej w sprawie racjonalnego wykorzystania energii w celu wypracowania wspólnych globalnych działań na rzecz promowania racjonalnego wykorzystania energii, pamiętając, że umowa taka powinna być uzupełnieniem unijnej polityki w zakresie racjonalnego wykorzystania energii;
- popiera wykorzystywanie międzynarodowych negocjacji jako okazji do zachęcania innych do stosowania zrównoważonych metod produkcji i do promowania międzynarodowego handlu towarami i usługami związanymi z ochroną środowiska i racjonalnym wykorzystaniem energii;
- wzywa do wczesnego przeglądu wspólnotowych wytycznych dotyczących pomocy państwa w odniesieniu do ochrony środowiska naturalnego i innych odpowiednich instrumentów wspólnotowych mogących stwarzać zachęty, aby uczynić je bardziej przydatnymi we wspieraniu realizacji celów wspólnotowych w zakresie energii i zmian klimatu.

7. Rada Europejska ponownie potwierdza długofalowe zaangażowanie Wspólnoty w rozwój produkcji energii ze źródeł odnawialnych w całej UE po roku 2010; podkreśla, że wszystkie rodzaje energii ze źródeł odnawialnych – jeżeli są wykorzystywane w sposób opłacalny – przyczyniają się jednocześnie do bezpieczeństwa dostaw, konkurencyjności i trwałości; i jest przekonana, że ogromne znaczenie ma wysłanie jednoznacznego sygnału całemu sektorowi przemysłu, inwestorom, innowatorom i badaczom. Z powyższych powodów, uwzględniając różne indywidualne okoliczności, sytuacje wyjściowe i potencjały, Rada przyjmuje następujące cele:

- wiążący cel, jakim jest udział energii ze źródeł odnawialnych wynoszący 20% całkowitego zużycia energii w UE do roku 2020;

¹ 15210/06.

- doprowadzenie w sposób opłacalny do osiągnięcia przez wszystkie państwa członkowskie do roku 2020 wiążącego celu minimalnego w postaci 10% udziału biopaliw w ogólnym zużyciu benzyny i oleju napędowego w transporcie na terytorium UE. Wiążący charakter tego celu jest właściwy pod warunkiem, że zapewniona będzie trwałość produkcji, biopaliwa drugiej generacji staną się dostępne na rynku i że dyrektywa w sprawie jakości paliw zostanie odpowiednio zmieniona, aby zezwolić na właściwe poziomy mieszania.

Z ogólnego celu w zakresie energii ze źródeł odnawialnych należy wywieść zróżnicowane ogólne cele krajowe przy pełnym zaangażowaniu państw członkowskich, z należyтым uwzględnieniem sprawiedliwego i wystarczającego rozdziału zobowiązań dostosowanego do zróżnicowanych sytuacji wyjściowych i potencjałów poszczególnych krajów, w tym obecnego poziomu wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych i struktury wykorzystania paliw w energetyce (zob. pkt 10 i 11), pozostawiając państwom członkowskim – pod warunkiem osiągnięcia minimalnego poziomu docelowego dla biopaliw w każdym państwie członkowskim – możliwość ustalenia krajowych celów dla każdego konkretnego sektora energii ze źródeł odnawialnych (energia elektryczna, ogrzewanie i chłodzenie, biopaliwa).

Aby osiągnąć te cele Rada Europejska:

- apeluje o ogólne spójne ramy dla energii ze źródeł odnawialnych, które można by utworzyć na podstawie wniosku Komisji z 2007 r. dotyczącego nowej kompleksowej dyrektywy w sprawie wykorzystywania wszystkich zasobów energii ze źródeł odnawialnych. Wniosek ten powinien być zgodny z pozostałym prawodawstwem wspólnotowym i mógłby zawierać przepisy dotyczące:
 - ogólnych celów krajowych w państwach członkowskich;
 - krajowych planów działań zawierających cele sektorowe i środki służące ich osiągnięciu; oraz
 - kryteria i przepisy zapewniające trwałą produkcję i wykorzystywanie bioenergii oraz eliminujące konflikty między różnymi sposobami wykorzystywania biomasy;
- apeluje o dokładne i szybkie wprowadzenie w życie środków, na które położono nacisk w konkluzjach Rady z czerwca 2006 r.¹ w sprawie przygotowanego przez Komisję planu działania w sprawie biomasy, w szczególności w odniesieniu do projektów pokazowych biopaliw drugiej generacji;
- wzywa Komisję do przeanalizowania możliwości w zakresie uzyskania w ramach całej UE transgranicznych synergii i wzajemnych połączeń, tak by osiągnąć ogólny cel w zakresie energii ze źródeł odnawialnych, co umożliwi jednocześnie odniesienie się do sytuacji krajów i regionów w dużym stopniu odizolowanych od rynku energii UE;
- wzywa Komisję do współpracy z państwami członkowskimi nad rozwojem energii ze źródeł odnawialnych, na przykład przez rozszerzenie forum ds. energii ze źródeł odnawialnych oraz propagowanie wymiany najlepszych wzorców.

8. Rada Europejska podkreśla, że handel uprawnieniami do emisji musi odgrywać główną rolę w realizacji długofalowych celów UE związanych ze zmniejszeniem emisji gazów cieplarnianych, i podkreśla znaczenie dokonywanego przez Komisję przeglądu

¹ Dok. 9669/06.

systemu UE handlu uprawnieniami do emisji w usprawnianiu tego systemu, by stanowił on opłacalny instrument rynkowy powodujący zmniejszenie emisji przy minimalnym koszcie – w tym również w energochłonnych branżach gospodarki – i wnoszący istotny wkład do osiągnięcia przez UE jej celów ogólnych.

V. Technologie energetyczne

9. Uznając potrzebę intensyfikacji badań w zakresie energii, w szczególności przyspieszenia wzrostu konkurencyjności energii wytwarzanych w sposób zrównoważony – zwłaszcza ze źródeł odnawialnych – i technologii o niskiej emisji dwutlenku węgla oraz dalszego rozwoju technologii umożliwiających racjonalne wykorzystywanie energii, Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje zasygnalizowany przez Komisję zamiar przygotowania w roku 2007 europejskiego strategicznego planu technologii w dziedzinie energetyki i przedłożenia go do rozważenia najpóźniej na wiosennym posiedzeniu Rady Europejskiej w roku 2008.

10. Świadoma olbrzymich potencjalnych korzyści globalnych wynikających ze zrównoważonego wykorzystywania paliw kopalnych, Rada Europejska:

- podkreśla znaczenie istotnych udoskonaleń sprawności wytwarzania energii i czystych technologii paliw kopalnych;
- wzywa państwa członkowskie i Komisję do działań na rzecz intensyfikacji badań i rozwoju oraz opracowania niezbędnych ram technicznych, gospodarczych i regulacyjnych, by – o ile to możliwe jeszcze przed rokiem 2020 – wprowadzić w nowych elektrowniach na paliwa kopalne bezpieczne z punktu widzenia środowiska naturalnego wychwytywanie dwutlenku węgla i jego sekwestrację;
- z zadowoleniem przyjmuje zasygnalizowany przez Komisję zamiar utworzenia mechanizmu zachęt do budowy i eksploatacji przed rokiem 2015 nawet 12 elektrowni pokazowych, wykorzystujących w komercyjnej produkcji energii zrównoważone technologie paliw kopalnych.

11. Przypominając, że europejska polityka energetyczna będzie w pełni szanowała wybór państw członkowskich w zakresie struktury wykorzystania paliw w energetyce, Rada Europejska:

- odnotowuje przedstawioną przez Komisję ocenę dotyczącą roli energii jądrowej w złagodzeniu rosnących obaw związanych z bezpieczeństwem dostaw energii i zmniejszaniem emisji dwutlenku węgla, dbając jednocześnie, by bezpieczeństwo i ochrona w zakresie energii jądrowej miały decydujące znaczenie w procesie podejmowania decyzji;
- potwierdza, że każde państwo członkowskie ma prawo decydować, czy będzie wykorzystywało energię jądrową, i podkreśla, że powyższy wybór musi być dokonywany przy jednoczesnej ciągłej poprawie bezpieczeństwa jądrowego i gospodarowania odpadami promieniotwórczymi; w tym celu Rada Europejska:
 - wspiera badania i rozwój w zakresie gospodarowania odpadami, zwłaszcza przeprowadzane w ramach siódmego ramowego programu badań;
 - przewiduje utworzenie grupy wysokiego szczebla ds. bezpieczeństwa jądrowego i gospodarowania odpadami;
- proponuje przeprowadzenie przez wszystkie zainteresowane podmioty szeroko zakrojonej dyskusji dotyczącej możliwości i zagrożeń związanych z energią jądrową.

Dok. 2.

Konkluzji prezydencji z posiedzenia Rady Europejskiej w Brukseli (21–22 czerwca 2007 r.)

Europa jest zjednoczona w swoim przekonaniu, że tylko pracując razem jesteśmy w stanie reprezentować swoje interesy i cele w przyszłości. Unia Europejska jest zdeteminowana, by jej ideały zrównoważonego, skutecznego i sprawiedliwego porządku gospodarczego i społecznego przyczyniały się do globalnego procesu.

Unia Europejska ponosi podwójną odpowiedzialność. Aby zagwarantować sobie w przyszłości rolę aktywnego uczestnika w szybko zmieniającym się świecie i wobec coraz większych wyzwań, musimy utrzymywać i rozwijać zdolność Unii Europejskiej do działania oraz ponoszenia odpowiedzialności przed obywatelami. Dlatego musimy skupić nasze wysiłki na koniecznym procesie reformy wewnętrznej. Jednocześnie zadaniem Unii Europejskiej jest kształtowanie polityki europejskiej tu i teraz z korzyścią dla obywateli Europy.

1. Przykładami ostatnich udanych inicjatyw są: rozporządzenie w sprawie roamingu, które zmniejsza koszt nowoczesnej komunikacji w Europie, utworzenie europejskiego obszaru płatniczego, dzięki czemu łatwiejsze staje się wspólne podróżowanie i życie w UE, oraz ciągła poprawa w dziedzinie praw konsumenta, które gwarantują obywatelom te same wysokie standardy na terenie całej Unii Europejskiej.

2. Podejmując decyzje w sprawie zintegrowanej polityki dotyczącej klimatu i energii, Rada Europejska obradująca wiosną 2007 roku podkreśliła synergie istniejące między tymi dwoma kluczowymi obszarami i wytyczyła drogę ku lepszemu ochronie klimatu i odpowiedzialnemu traktowaniu energii.

3. Ścisła współpraca policyjna i sądowa na poziomie transgranicznym oznacza większe bezpieczeństwo dla wszystkich. UE działa jednocześnie na rzecz ochrony i wzmocnienia swobód obywatelskich na poziomie europejskim.

4. Udział w codziennym życiu obywateli i zagwarantowanie zdolności Unii Europejskiej do działania w przyszłości: mając na uwadze taki dwojaki cel, Rada Europejska przyjęła dziś poniższe konkluzje.

5. Rada Europejska podkreśla fundamentalne znaczenie wzmocnienia komunikacji z obywatelami Europy, zapewnienia pełnych i kompleksowych informacji na temat Unii Europejskiej oraz angażowania ich w stałym dialogu. Będzie to miało szczególne znaczenie podczas zbliżającej się konferencji międzyrządowej i procesu ratyfikacji.

I. REFORMA TRAKTATÓW

1. Rada Europejska stoi na stanowisku, że po dwóch latach niepewności związanej z reformą Traktatu Unii, nadeszła pora, aby kwestia ta znalazła rozstrzygnięcie i aby Unia osiągnęła postępy w tym zakresie. Okres refleksji dał sposobność do przeprowadzenia szerokiej debaty publicznej oraz umożliwił przygotowanie warunków sprzyjających wypracowaniu rozwiązania.

2. W tych okolicznościach Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje sporządzone przez prezydencję sprawozdanie (10659/07) na mocy mandatu przyznanego jej w czerwcu 2006 roku i jest zdania, że szybkie rozwiązanie tej kwestii ma znaczenie priorytetowe.

3. W tym celu Rada Europejska postanawia zwołać konferencję międzyrządową i wzywa prezydencję do bezzwłocznego podjęcia niezbędnych kroków zgodnie z art. 48 TUE z myślą o rozpoczęciu tej konferencji przed końcem lipca natychmiast po spełnieniu stosownych wymogów prawnych.

4. Prace konferencji międzyrządowej będą prowadzone zgodnie z mandatem określonym w załączniku I do niniejszych konkluzji. Rada Europejska wzywa kolejną prezydencję do przygotowania projektu tekstu Traktatu zgodnie z zapisami mandatu oraz do przedłożenia tego projektu konferencji międzyrządowej niezwłocznie po jej rozpoczęciu. Konferencja międzyrządowa zakończy swoje prace możliwie najszybciej, a w każdym przypadku przed końcem 2007 roku, tak aby uzgodniony tekst Traktatu mógł być ratyfikowany przed wyborami do Parlamentu Europejskiego w czerwcu 2009 roku.

5. Konferencja międzyrządowa będzie prowadzona pod ogólnym zwierzchnictwem szefów państw lub rządów wspieranych przez członków Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych. W konferencji będzie uczestniczył przedstawiciel Komisji. Parlament Europejski będzie ściśle współpracował z konferencją i uczestniczył w jej pracach za pośrednictwem trzech przedstawicieli. Obsługę biurową na potrzeby konferencji zapewni Sekretariat Generalny Rady.

6. Po zasięgnięciu opinii przewodniczącego Parlamentu Europejskiego Rada Europejska zwraca się do Parlamentu Europejskiego o przedstawienie do października 2007 roku – w celu stworzenia korzystnych warunków dla rozwiązania kwestii przyszłego składu Parlamentu Europejskiego w stosownym czasie przed wyborami w 2009 roku – projektu inicjatywy przewidzianej w Protokole 34 uzgodnionym podczas konferencji międzyrządowej w 2004 roku.

7. Wzywa się kolejną prezydencję do dopilnowania, aby kraje kandydujące otrzymywały w trakcie całej konferencji międzyrządowej pełne i regularne informacje dotyczące jej prac.

II. WYMIAR SPRAWIEDLIWOŚCI I SPRAWY WEWNĘTRZNE

1. Dzięki działaniom prowadzonym na podstawie programu z Tampere i programu haskiego osiągnięto znaczne postępy w rozwijaniu Unii jako przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości. Rada Europejska podkreśla konieczność dalszej realizacji tych programów oraz pracy nad kolejnymi inicjatywami będącymi kontynuacją tych programów w celu dalszego wzmocnienia wewnętrznego bezpieczeństwa Europy oraz podstawowych wolności i praw obywateli.

2. Niedawne wydarzenia ponownie wskazały na potrzebę szybkiego postępu w opracowaniu wszechstronnej europejskiej polityki w dziedzinie migracji opartej na wspólnych zasadach politycznych, uwzględniającej wszystkie aspekty migracji (agendę migracji i rozwoju, jak również aspekty wewnętrzne, takie jak migracja legalna, integracja, ochrona uchodźców, kontrola granic, readmisja oraz zwalczanie nielegalnej migracji i handlu ludźmi), opartej na prawdziwym partnerstwie z państwami trzecimi i w pełni zintegrowanej z zewnętrznymi politykami Unii. Rada Europejska z zadowole-

niem przyjmuje dotychczasowe postępy w realizacji działań priorytetowych koncentrujących się na Afryce i regionie śródziemnomorskim, w tym ostatnie misje UE w Afryce oraz konkretną współpracę z partnerami afrykańskimi i euro-śródziemnomorskimi, w ramach globalnego podejścia do kwestii migracji i wzywa do przyspieszenia i intensyfikacji tych priorytetowych działań. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje również komunikat Komisji z 16 maja 2007 r. w sprawie stosowania globalnego podejścia do migracji do regionów wschodnich i południowo-wschodnich sąsiadujących z UE. Przyznając, że istnieje potrzeba zintensyfikowanej i bardziej skoordynowanej współpracy z tymi regionami, Rada Europejska zatwierdza konkluzje Rady z 18 czerwca 2007 r., w tym wykaz środków priorytetowych. Rada Europejska wzywa państwa członkowskie i Komisję do zapewnienia przydziału odpowiednich zasobów ludzkich i finansowych, w istniejących ramach finansowych, w celu umożliwienia terminowej realizacji wszechstronnej polityki migracyjnej.

3. Rada Europejska podkreśla znaczenie bliższej współpracy z państwami trzecimi w zarządzaniu przepływami migracyjnymi. Konkretnie partnerstwa z państwami trzecimi w dziedzinie migracji mogłyby przyczynić się do stworzenia spójnej polityki migracyjnej, która łączyłaby środki ułatwiające właściwe zarządzanie możliwościami legalnej migracji i korzyściami z nich płynącymi – przy poszanowaniu kompetencji państw członkowskich i szczególnych potrzeb ich rynków pracy – ze środkami służącymi zwalczaniu nielegalnej migracji, ochronie uchodźców i stawianiu czoła zasadniczym przyczynom migracji, przy jednoczesnym korzystnym oddziaływaniu na rozwój w krajach pochodzenia. Należy dokładniej zbadać ewentualność tworzenia partnerstw na rzecz mobilności, jak również możliwość migracji wahadłowej w świetle komunikatu Komisji z 16 maja 2007 r.; w tym kontekście Rada Europejska zatwierdza konkluzje Rady z 18 czerwca 2007 r. Rada Europejska jest przekonana, że nielegalne zatrudnienie stanowi jeden z głównych czynników zachęcających do nielegalnej imigracji. W związku z tym podkreśla znaczenie wniosku dotyczącego dyrektywy określającej zasady unikania nielegalnego zatrudniania obywateli państw trzecich.

4. Rada Europejska potwierdza potrzebę wzmocnienia zdolności Unii do udziału w zarządzaniu zewnętrznymi granicami państw członkowskich i podkreśla znaczenie dalszego wzmocnienia potencjału agencji FRONTEX w tej kwestii. Wspólne operacje na zewnętrznych granicach państw członkowskich przyczyniają się do zwalczania nielegalnej migracji i ratowania istnień ludzkich; należy je zatem kontynuować. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje w związku z tym porozumienie osiągnięte w sprawie ustanowienia zespołów szybkiej interwencji granicznej, uruchomienia sieci patroli wybrzeża i utworzenia scentralizowanego zestawu narzędzi technicznych, które można udostępnić państwom członkowskim. Rada Europejska wzywa wszystkie zainteresowane strony do dołożenia wszelkich starań służących jak najszybszemu osiągnięciu operacyjności przez zespoły szybkiej interwencji granicznej oraz do pełnego wykorzystania nowych możliwości, jakie stwarza sieć patroli wybrzeża i wspomniany wyżej zestaw narzędzi, w tym do zwiększenia liczby i wzmocnienia wspólnych patroli. Przywołując program haski, Rada Europejska potwierdza, że solidarność europejska i sprawiedliwy podział obowiązków znajdują się pośród podstawowych zasad kierujących działaniami Europy w zakresie zarządzania granicami zewnętrznymi UE, zgodnie z systemem zintegrowanego zarządzania.

5. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje niedawne porozumienie dotyczące rozporządzenia w sprawie wizowego systemu informacyjnego (VIS) i wymiany między państwami członkowskimi informacji o wizach krótkoterminowych, oraz decyzję Rady w sprawie dostępu do danych w VIS dla wyznaczonych organów państw członkowskich i Europolu w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym, ich wykrywania i prowadzenia odnośnych dochodzeń. Wraz z rozwojem nowoczesnych środków kontroli i identyfikacji, stanowią one kolejne istotne kroki na drodze usprawnienia wymiany informacji między państwami członkowskimi, przyczyniając się w ten sposób do poprawy zarządzania wspólną polityką wizową oraz zwiększenia bezpieczeństwa obywateli. Rada Europejska wzywa do szybkiego wdrożenia rozporządzenia w sprawie VIS i powyższej decyzji Rady.

6. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje także wysiłki podjęte z myślą o poprawieniu ciągłej i pogłębionej współpracy na poziomie UE i pomiędzy państwami członkowskimi w obszarze integracji i dialogu międzykulturowego. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje w szczególności konkluzje Rady z 12 czerwca w sprawie wzmocnienia polityk integracyjnych w UE przez propagowanie koncepcji jedności w różnorodności. Podkreśla znaczenie kolejnych inicjatyw służących ułatwieniu wymiany doświadczeń państw członkowskich dotyczących polityk integracyjnych.

7. Rada Europejska potwierdza swoje zaangażowanie w urzeczywistnienie – do końca 2010 roku – wspólnego europejskiego systemu azylowego jako części wszechstronnej europejskiej polityki migracyjnej.

8. Rada Europejska dokona przeglądu stanu wdrożenia wszechstronnej polityki migracyjnej na kolejnym posiedzeniu w grudniu 2007 roku na podstawie opracowanego przez Komisję okresowego sprawozdania z postępów. Sprawozdanie to powinno przedstawiać postępy w stosowaniu globalnego podejścia do kwestii migracji wobec Afryki i regionu śródziemnomorskiego, jak również pierwsze postępy w stosowaniu globalnego podejścia do kwestii migracji wobec wschodnich i południowo-wschodnich regionów sąsiadujących z Unią Europejską.

9. Rozszerzenie obszaru Schengen poprawi jakość codziennego życia obywateli, w związku z czym kwestia ta pozostaje ważnym priorytetem dla UE. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje prace przygotowawcze podjęte w ramach projektu SIS One4All i zachęca państwa członkowskie uczestniczące w projekcie do dalszych działań służących spełnieniu wszystkich wymogów, określonych w konkluzjach Rady (ds. WSiSW) z 5–6 grudnia 2006 r., koniecznych do zniesienia kontroli na wewnętrznych granicach lądowych i morskich do końca grudnia 2007 roku oraz na granicach powietrznych nie później niż do marca 2008 roku, pod warunkiem spełnienia wszystkich tych wymogów. Rada Europejska wzywa jednocześnie Komisję do zakończenia pozostałych prac w zaplanowanym terminie tak, by projekt SIS II został sfinalizowany nie później niż do grudnia 2008 roku.

10. Nadal konieczne jest podejmowanie szczególnych wysiłków na rzecz wzmocnienia współpracy policyjnej i sądowej oraz walki z terroryzmem. Obywatele Europy oczekują, że UE i jej państwa członkowskie podejmą zdecydowane działania na rzecz ochrony ich wolności i bezpieczeństwa, w szczególności w dziedzinie walki z terroryzmem i przestępczością zorganizowaną.

11. Niedawna decyzja dotycząca włączenia podstawowych postanowień traktatu z Prüm do ram prawnych Unii przyczyni się do zintensyfikowania transgranicznej współpracy policyjnej. W tym samym kontekście Unia Europejska podkreśla znaczenie dalszego wzmacniania zdolności operacyjnych Europolu i z zadowoleniem przyjmuje decyzję Rady o przekształceniu konwencji o Europolu w decyzję Rady, zgodnie z konkluzjami Rady (ds. WSiSW) z 12–13 czerwca 2007 r. Ochrona praw obywateli jest tak samo istotna dla utworzenia przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, jak zagwarantowanie ochrony obywatelom Europy. W tym kontekście Rada Europejska szczególnie wzywa Radę, by przed końcem roku osiągnęła porozumienie odnośnie do decyzji ramowej w sprawie ochrony danych osobowych przetwarzanych w ramach współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych.

12. Rada Europejska wzywa do jak najszybszego kontynuowania prac dotyczących praw procesowych w postępowaniu karnym tak, by przyczynić się do wzrostu zaufania do systemów prawnych innych państw członkowskich, a tym samym ułatwienia wzajemnego uznawania decyzji sądowych. Niedawne ogólne porozumienie na temat decyzji ramowej w sprawie zwalczania niektórych form rasizmu i ksenofobii stanowi wyraźny sygnał zaangażowania Europy w walkę z nietolerancją.

13. W interesie obywateli europejskich konieczne jest szybkie porozumienie odnośnie do rozporządzenia w sprawie prawa właściwego dla zobowiązań umownych (Rzym I), rozporządzenia w sprawie jurysdykcji i prawa właściwego w sprawach małżeńskich (Rzym III) i rozporządzenia w sprawie obowiązków alimentacyjnych.

14. Wzywa się Radę, by kontynuowała prace nad oceną tego, czy przepisy wspólnotowego prawa w zakresie prawa umów, w tym prawa umów konsumenckich, tworzą konsekwentną i spójną całość.

15. Rada Europejska dostrzega postępy osiągnięte w opracowywaniu prawodawstwa dotyczącego wymiany informacji na poziomie europejskim o wyrokach skazujących w sprawach karnych w poszczególnych krajach i zwraca się do Rady o dopilnowanie, by krajowe systemy rejestrów karnych zostały ze sobą jak najszybciej połączone za pomocą europejskiej sieci. Rada nadal powinna również propagować elektroniczną drogę komunikacji w sprawach prawnych („e-sprawiedliwość”) zarówno w dziedzinach karnych, jak i cywilnych.

16. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji na temat walki z cyberprzestępczością i wzywa do opracowania ram polityki w tej dziedzinie.

III. ZAGADNIENIA GOSPODARCZE, SPOŁECZNE I ŚRODOWISKOWE

IV. 1. Dalsze wzmacnianie czterech swobód rynku wewnętrznego (swobodny przepływ towarów, osób, usług i kapitału) oraz usprawnianie jego funkcjonowania nadal ma nadrzędne znaczenie dla wzrostu, konkurencyjności i zatrudnienia. Rada Europejska oczekuje na przedstawienie jesienią przez Komisję przeglądu jednolitego rynku, wraz z towarzyszącymi mu wnioskami. Wzywa Radę i Parlament Europejski do osiągnięcia szybkich postępów w kwestii nowego podejścia oraz rozporządzeń w sprawie wzajemnego uznawania, w stosownych przypadkach, bez uszczerbku dla harmonizacji krajowych przepisów technicznych.

V. 2. Rada Europejska odnotowuje postępy osiągnięte przez Radę w zakresie projektu dyrektywy w sprawie urzeczywistnienia wewnętrznego rynku usług pocztowych, która będzie musiała zapewnić finansowanie wydajnej i wysokiej jakości usługi powszechnej, wzywa także Parlament Europejski, Radę i Komisję do niezwłocznej intensyfikacji dyskusji na ten temat i ich zakończenia z myślą o osiągnięciu porozumienia w sprawie dyrektywy w należyтым czasie.

3. Rada Europejska wzywa Radę do szybkiego uzgodnienia pierwszych czterech wniosków w sprawie wspólnych inicjatyw technologicznych (ARTEMIS, inicjatywy dotyczącej wbudowanych systemów komputerowych; IMI, inicjatywy dotyczącej medycyny innowacyjnej; „czyste niebo”, inicjatywy dotyczącej aeronautyki i transportu lotniczego, a także ENIAC, inicjatywy dotyczącej technologii nanoelektronicznych); wzywa również Komisję, by jak najszybciej przedstawiła pozostałe wspólne inicjatywy technologiczne, o których mowa w szczegółowym programie „Współpraca” wykonującym 7. program ramowy w dziedzinie badań. Rada Europejska przypomina jak ważne jest otwarte i przejrzyste zarządzanie tymi inicjatywami.

4. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje fakt, że trwają ożywione prace nad rozporządzeniem w sprawie Europejskiego Instytutu Technologii i w związku z tym wzywa Radę, by na posiedzeniu w dniu 25 czerwca uzgodniła podejście ogólne do tego rozporządzenia, w tym w kwestii stosownego finansowania zgodnie ze wspólnotowymi procedurami budżetowymi. Rada Europejska jest przekonana, że ostateczna decyzja Rady i Parlamentu Europejskiego zostanie podjęta przed końcem tego roku.

5. Rada Europejska potwierdza znaczenie Galileo jako kluczowego projektu Unii Europejskiej i wzywa Radę do podjęcia zintegrowanej decyzji w sprawie realizacji Galileo jesienią 2007 roku.

6. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę w sprawie Karty Europejskiej dotyczącej korzystania z własności intelektualnej będącej w posiadaniu instytucji badawczych i uniwersytetów (*IP-Charter*), co ma poprawić transfer wiedzy pomiędzy środowiskami naukowymi a przemysłem, oraz jej wkład w rozwój europejskiej przestrzeni badawczej. Rada Europejska wzywa Komisję do przedstawienia na początku 2008 roku inicjatyw stanowiących kontynuację zielonej księgi w sprawie europejskiej przestrzeni badawczej.

7. W obszarze polityki społecznej należy zdecydowanie kontynuować prace nad koordynacją systemów zabezpieczenia społecznego z myślą o jak najszybszym rozwiązaniu pozostałych nierozstrzygniętych kwestii. Rada Europejska oczekuje zapowiedzianego komunikatu Komisji na temat elastyczności i pewności zatrudnienia (*flexicurity*), na podstawie którego przed końcem bieżącego roku możliwe będzie uzgodnienie wspólnych zasad; z zadowoleniem przyjmuje również postępy w opracowywaniu strategii czynnej integracji. Rada Europejska oczekuje przedstawienia zmienionego wniosku dotyczącego dyrektywy w sprawie minimalnych wymogów służących zwiększaniu mobilności pracowników dzięki łatwiejszemu gromadzeniu i zachowywaniu nieprzepadalnych uprawnień do dodatkowych emerytur, na podstawie którego prowadzone będą dalsze prace w tej dziedzinie. Wzywa się państwa członkowskie do szybkiej realizacji przyjętej niedawno wspólnotowej strategii na rzecz bezpieczeństwa i higieny pracy na lata 2007–2012, która wzmocni ogólne podejście do dobrego samopoczucia w pracy i przyczyni się do wznowienia działań profilaktycznych i usprawnień

dla pracowników. Rada Europejska wzywa państwa członkowskie, Komisję i partnerów społecznych do intensywnego korzystania z Sojuszu dla Rodzin w celu promowania dobrych praktyk i innowacyjnych metod podejścia do polityk przyjaznych rodzinie zgodnych z polityką publiczną poszczególnych państw członkowskich oraz w celu propagowania równości płci. Rada Europejska oczekuje na zapowiadane sprawozdanie Komisji podsumowujące sytuację społeczną.

8. Przedmiotem poważnego zaniepokojenia pozostaje HIV/AIDS. Działania służące zwalczaniu światowej pandemii HIV/AIDS powinny obejmować ogólne programy zapobiegawcze, szkolenie personelu opieki zdrowotnej, zwiększanie świadomości we wszystkich grupach społeczeństwa i zajęcie się kosztami leczenia. Rada Europejska wzywa Komisję do realizacji planu działania w sprawie zwalczania HIV/AIDS w Unii Europejskiej i krajach sąsiadujących w latach 2006–2009 oraz europejskiego programu przeciwdziałania HIV/AIDS, malarii i gruźlicy przez działania zewnętrzne (2007–2011). Do państw członkowskich należy zapewnienie przywództwa politycznego w zwalczaniu tej pandemii. Przemysł farmaceutyczny powinien ułatwić dostęp do tanich leków i współpracować z instytucjami rządowymi i organizacjami pozarządowymi przy zapewnianiu kanałów dystrybucji leków przeciw HIV/AIDS.

9. Rada Europejska przypomina swoje konkluzje z marca 2007 roku w sprawie zintegrowanej polityki dotyczącej klimatu i energii. Z zadowoleniem przyjmuje ważny sygnał wysłany ze szczytu G8, który odbył się w Heiligendamm. Wyraźne odniesienie do obniżenia emisji co najmniej o połowę do roku 2050, zaangażowania w proces UNFCCC (Ramowa konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu) oraz osiągnięcia kompleksowego porozumienia dotyczącego okresu po roku 2012 przed 2009 rokiem stanowi obiecującą podstawę dla zbliżających się negocjacji w ramach UNFCCC, które powinny się rozpocząć na Bali w grudniu 2007 roku. Rada Europejska zachęca wszystkie strony do aktywnego i konstruktywnego udziału w pilnej i globalnej reakcji na wyzwanie związane ze zmianami klimatu w oparciu o zasadę wspólnych, lecz zróżnicowanych obowiązków i odnośnych zdolności. Podkreśla znaczenie skutecznej i sprawnej realizacji wszystkich aspektów wszechstronnego planu działania w dziedzinie energii z myślą o przyspieszeniu prac nad polityką energetyczną dla Europy. Odnośnie do ochrony klimatu Rada Europejska oczekuje terminowego przedstawienia przez Komisję wniosku dotyczącego zmiany dyrektywy w sprawie systemu UE handlu uprawnieniami do emisji (EU ETS) opartego na procesie przeglądu i zaleceniach Rady. Wzywa Komisję do rozważenia, w ramach przeglądu EU ETS, ewentualnego rozszerzenia zakresu systemu na użytkowanie gruntów, zmiany użytkowania gruntów i leśnictwo. Podkreśla zamiar Unii, by tym systemem zostały objęte działania w dziedzinie lotnictwa w taki sposób, by nie wpływało to negatywnie na konkurencyjność.

10. Coraz bardziej oczywistym staje się fakt, że zmiany klimatu będą miały znaczny wpływ na zagrożenia bezpieczeństwa międzynarodowego. Rada Europejska wzywa Wysokiego Przedstawiciela i Komisję Europejską do ścisłej współpracy w tej istotnej kwestii oraz do przedstawienia wspólnego sprawozdania na posiedzenie Rady Europejskiej wiosną 2008 roku.

11. Rada Europejska przypomina, jakie znaczenie ma skuteczny i zrównoważony europejski system transportu i przyjmuje do wiadomości zamiar Komisji przedstawienia,

nie później niż w czerwcu 2008 roku, modelu oceny wszystkich kosztów zewnętrznych, który posłuży jako podstawa przyszłych obliczeń opłat za korzystanie z infrastruktury. Modelowi temu będzie towarzyszyć ocena oddziaływania internalizacji kosztów zewnętrznych obejmująca wszystkie środki transportu oraz dalsze działania zgodne z dyrektywą o eurowiniętach.

12. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje ożywioną debatę, w szczególności w trakcie konferencji w Bremie w maju 2007 roku, która toczyła się w Europie na temat przyszłej polityki morskiej i wzywa Komisję do przedstawienia europejskiego planu działania przewidywanego na październik. Biorąc pod uwagę zasadę pomocniczości, wspomniany plan działania powinien mieć na celu zbadanie pełnego potencjału działalności gospodarczej związanej z morzem w sposób zrównoważony z punktu widzenia środowiska.

13. Rada Europejska gratuluje Cyprowi i Malcie stopnia konwergencji osiągniętego od momentu przystąpienia do UE, dzięki należyтым politykom gospodarczym i finansowym, i z zadowoleniem przyjmuje fakt spełnienia przez oba kraje wszystkich kryteriów konwergencji określonych w Traktacie. W tym kontekście Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji dotyczący przyjęcia euro przez Cypr i Maltę 1 stycznia 2008 r.

VI. STOSUNKI ZEWNĘTRZNE

Europejska polityka sąsiedztwa

- VII. Rada Europejska potwierdza nadrzędne znaczenie europejskiej polityki sąsiedztwa (EPS), która ma na celu utrwalenie obszaru dobrobytu, stabilności i bezpieczeństwa w oparciu o prawa człowieka, demokrację i zasadę państwa prawnego, jak również wspieranie procesu reform i modernizacji w krajach partnerskich sąsiadujących z Unią.
- VIII. Rada Europejska zatwierdza konkluzje Rady dotyczące wzmocnienia europejskiej polityki sąsiedztwa oraz przygotowane przez prezydencję sprawozdanie z postępów obejmujące zestaw środków służących dalszemu wzmocnieniu polityki sąsiedztwa. Wprawdzie charakter EPS jako jednolitych i spójnych ram politycznych należy zachować, to jednak realizacja tej polityki powinna w należyty sposób uwzględniać specyficzną sytuację krajów partnerskich. Rada Europejska wzywa przyszłe prezydencje do dalszych prac na podstawie sprawozdania prezydencji oraz stosownych wniosków i komunikatów Komisji.

Azja Środkowa

- IX. Rada Europejska przyjęła strategię UE dotyczącą nowego partnerstwa z Azją Środkową. Strategia ta posłuży jako ogólne ramy stosunków między UE a państwami Azji Środkowej, w tym w dziedzinach praw człowieka, państwa prawnego, dobrych rządów i demokracji, edukacji, rozwoju gospodarczego, handlu i inwestycji, energii i transportu, polityk dotyczących środowiska, oraz migracji i dialogu międzykulturowego. Strategia określa priorytety UE dotyczące współpracy

z tym regionem jako całością, choć jej realizacja będzie dostosowana do konkretnych wymogów i wyników poszczególnych państw Azji Środkowej. Rada Europejska zwraca się do Rady i Komisji o regularny przegląd postępów w realizacji przedmiotowej strategii i przedłożenie pierwszego sprawozdania z postępów Radzie Europejskiej do połowy 2008 roku.

Proces z Heiligendamm

X. Rada Europejska, przypominając ewolucję instrumentów UE i forów dialogu z udziałem gospodarek wschodzących, z zadowoleniem przyjmuje zapoczątkowanie procesu z Heiligendamm przez szczyt G8 w czerwcu 2007 roku, który rozpoczyna nową formę dialogu w szczególności z Brazylią, Chinami, Indiami, Meksykiem i Republiką Południowej Afryki. Rada Europejska uznaje rosnące znaczenie, jakie mają powyższe i inne gospodarki wschodzące. Proces z Heiligendamm powinien przyczynić się do intensyfikacji dialogu politycznego i propagowania współpracy z przedmiotowymi krajami, szczególnie w dziedzinie innowacji i własności intelektualnej, warunków inwestycyjnych, w tym odpowiedniego prowadzenia działalności gospodarczej, efektywności energetycznej i współpracy na rzecz rozwoju.

UE–Afryka

- XI. Drugi szczyt UE–Afryka w Lizbonie w grudniu 2007 roku będzie stanowił ważną okazję do wzmocnienia stosunków między UE a Afryką i stworzenia nowego, ambitnego i strategicznego partnerstwa.
- XII. Przywołując swoje konkluzje z czerwca 2005 roku, Rada Europejska podkreśla znaczenie, jakie przywiązuje do dalszego zacieśniania współpracy z Unią Afrykańską w celu zadbania o to, aby wspólna strategia UE–Afryka mogła zostać przyjęta przed grudniem 2007 roku. Rada Europejska potwierdza zdecydowany zamiar dalszego popierania Unii Afrykańskiej z myślą, między innymi, o wzmocnieniu potencjału Unii Afrykańskiej w zakresie zarządzania konfliktami, ich rozwiązywania i zapobiegania im. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje zamiar ustanowienia partnerstwa energetycznego UE–Afryka na szczycie z udziałem obu stron.
- XIII. Rada Europejska podkreśla potrzebę nowych uzgodnień umożliwiających szybkie uruchamianie środków finansowych UE w celu wsparcia szybkiego rozmieszczenia sił UA; kwestia ta powinna być traktowana priorytetowo. Rada potwierdza zobowiązania podjęte w ramach strategii UE zatytułowanej „UE i Afryka: w kierunku partnerstwa strategicznego” i zachęca państwa członkowskie do dołożenia wszelkich starań, aby osiągnąć określone w strategii cele.

Europejska Polityka Bezpieczeństwa i Obrony

- XIV. Rada Europejska zatwierdza sprawozdanie prezydencji na temat EPBiO zawierające mandat dla kolejnej prezydencji.

XV. IRLANDIA PÓLNOCNA

XVI. Brytyjski premier i premier Irlandii Północnej przekazali Radzie Europejskiej informacje dotyczące przywrócenia obejmującego wszystkie strony, zdecentralizowanego i opartego na podziale władzy rządu w Irlandii Północnej. Rada Europejska z zadowoleniem przyjęła niedawne kontakty między przewodniczącym Komisji a nowym rządem Irlandii Północnej, podkreśliła także długotrwałe i stałe poparcie Unii Europejskiej dla procesu pokojowego.

Dok. 3. Mandat Konferencji Międzyrządowej

Niniejszy mandat będzie stanowić jedyną podstawę i ramy dla prac konferencji międzyrządowej, która zostanie zwołana zgodnie z pkt 10 konkluzji Rady Europejskiej.

I. UWAGI OGÓLNE

1. Konferencja międzyrządowa jest proszona o sporządzenie Traktatu (dalej zwanego „*traktatem reformującym*”) zmieniającego obowiązujące Traktaty z myślą o zwiększeniu efektywności funkcjonowania rozszerzonej Unii i umocnieniu jej legitymacji demokratycznej, jak również spójności jej działań zewnętrznych. Zrezygnowano z koncepcji konstytucyjnej polegającej na uchyleniu wszystkich obowiązujących Traktatów i zastąpieniu ich jednym tekstem zwanym „Konstytucją”. *Traktat reformujący* wprowadzi do obowiązujących Traktatów, które pozostają w mocy, przedstawione szczegółowo poniżej innowacje wynikające z ustaleń konferencji międzyrządowej w 2004 roku.

2. *Traktat reformujący* będzie zawierał dwie zasadnicze klauzule zmieniające odpowiednio *Traktat o Unii Europejskiej (TUE)* oraz *Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską (TWE)*. *TUE* zachowa swoją obecną nazwę, natomiast *TWE* będzie nosił tytuł *Traktat o funkcjonowaniu Unii*, a Unia nabędzie jednolitą osobowość prawną. Wyraz „Wspólnota” zostanie w całym tekście zastąpiony wyrazem „Unia”; w tekście znajdzie się stwierdzenie, że te dwa Traktaty są Traktatami stanowiącymi podstawę Unii oraz że Unia zastępuje Wspólnotę i jest jej następcą prawnym. Dalsze klauzule będą zawierać standardowe postanowienia dotyczące ratyfikacji i wejścia w życie, a także ustaleń przejściowych. Zmiany techniczne Traktatu *Euratom* oraz obowiązujących *Protokołów*, ustalone podczas konferencji międzyrządowej w 2004 roku, zostaną wprowadzone przez protokoły załączone do *traktatu reformującego*.

3. *TUE* i *Traktat o funkcjonowaniu UE* nie będą miały charakteru konstytucyjnego. Terminologia stosowana w całym tekście Traktatów będzie odzwierciedlać tę zmianę: nie będzie stosowany termin „Konstytucja”, „minister spraw zagranicznych Unii” będzie nazwany Wysokim Przedstawicielem Unii ds. Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa, odejdzie się także od stosowania określeń „ustawa” i „ustawa ramowa”, zostaną natomiast zachowane obecnie stosowane określenia „rozporządzenia”, „dyrek-

tywy” i „decyzje”. Analogicznie, w zmienionych Traktatach nie będzie artykułu mówiącego o symbolach UE, takich jak flaga, hymn lub dewiza. W odniesieniu do pierwszeństwa prawa UE konferencja międzyrządowa przyjmie deklarację przywołującą istniejące orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości UE¹.

4. Jeżeli chodzi o treść zmian w obowiązujących Traktatach, innowacje wynikające z ustaleń konferencji międzyrządowej w 2004 roku zostaną włączone do *TUE* i *Traktatu o funkcjonowaniu UE* zgodnie z niniejszym mandatem. Modyfikacje tych innowacji wprowadzone w następstwie konsultacji prowadzonych z państwami członkowskimi przez ostatnie sześć miesięcy są poniżej wyraźnie uwidocznione. Dotyczą one w szczególności odnośnych kompetencji UE i państw członkowskich oraz ich rozgraniczenia, szczególnego charakteru wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, zwiększonej roli parlamentów narodowych, stanowiska wobec Karty Praw Podstawowych oraz mechanizmu umożliwiającego państwom członkowskim kontynuowanie prac nad danym aktem w dziedzinie współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych, bez obowiązku uczestniczenia innych państw członkowskich w tych działaniach.

II. ZMIANY W TRAKTACIE UE

5. Klauzula 1 *traktatu reformującego* będzie zawierać zmiany w obowiązującym *TUE*. Tekst obowiązującego obecnie Traktatu pozostaje niezmieniony, o ile w niniejszym mandacie nie zaznaczono inaczej.

6. Tekst pierwszego motywu w brzmieniu uzgodnionym podczas konferencji międzyrządowej w 2004 roku zostanie włączony do preambuły jako motyw drugi.

7. *TUE* będzie podzielony na sześć tytułów: *Postanowienia wspólne (I)*, *Postanowienia o zasadach demokratycznych (II)*, *Postanowienia o instytucjach (III)*, *Postanowienia o wzmocnionej współpracy (IV)*, *Postanowienia ogólne o działaniach zewnętrznych Unii i postanowienia szczególne dotyczące wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa (V)* oraz *Postanowienia końcowe (VI)*. Tytuły I, IV (obecny VII), V i VI (obecny VIII) będą miały układ analogiczny do obowiązującego *TUE*, ze zmianami uzgodnionymi podczas konferencji międzyrządowej w 2004 roku². Dwa pozostałe tytuły (II i III) są nowe i wprowadzają innowacje uzgodnione podczas konferencji międzyrządowej w 2004 roku.

Postanowienia wspólne (I)

8. Tytuł I obowiązującego *TUE* zawierający między innymi artykuły dotyczące wartości Unii oraz jej celów, stosunków między Unią a państwami członkowskimi oraz zawieszenia praw państw członkowskich zostaną zmienione zgodnie z innowacjami

¹ Choć artykuł o pierwszeństwie prawa Unii nie zostanie powtórzony w *TUE*, konferencja międzyrządowa uzgodni następującą deklarację: „Konferencja przypomina, że zgodnie z ustalonym orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości UE Traktaty i prawo przyjęte przez Unię na podstawie Traktatów mają pierwszeństwo przed prawem państw członkowskich na warunkach ustanowionych przez wspomniane orzecznictwo”. Ponadto do Aktu końcowego konferencji zostanie załączona opinia Służby Prawnej Rady (dok. 11197/07).

² Treść tytułu VI o współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych zostanie włączona do tytułu o przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości w Traktacie o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (*TFUE*), zobacz poniżej w części „Zmiany w Traktacie WE”.

uzgodnionymi podczas konferencji międzyrządowej w 2004 roku (zob. załącznik 1, tytuł I).

9. Artykuł dotyczący praw podstawowych będzie zawierać odniesienie¹ do *Karty praw podstawowych*, w brzmieniu uzgodnionym podczas konferencji międzyrządowej w 2004 roku, nada jej prawnie wiążący charakter oraz określi zakres jej zastosowania.

10. W artykule odnoszącym się do zasad podstawowych dotyczących kompetencji zostanie sprecyzowane, że Unia działa **wyłącznie** w granicach kompetencji przyznanych jej przez państwa członkowskie w Traktatach.

Postanowienia o zasadach demokratycznych (II)

11. Ten nowy tytuł II będzie zawierać postanowienia uzgodnione podczas konferencji międzyrządowej w 2004 roku dotyczące demokratycznej równości, demokracji przedstawicielskiej, demokracji uczestniczącej oraz inicjatywy obywatelskiej. Jeśli chodzi o parlamenty narodowe, rola ich zostanie jeszcze zwiększona w stosunku do postanowień uzgodnionych podczas konferencji międzyrządowej w 2004 roku (zob. załącznik 1, tytuł II):

- Termin, jakim dysponują parlamenty narodowe na przeanalizowanie projektów aktów prawodawczych oraz na wydanie uzasadnionej opinii dotyczącej zasady pomocniczości zostanie przedłużony z sześciu do ośmiu tygodni (*Protokół o parlamentach narodowych i Protokół o zasadach pomocniczości i proporcjonalności* zostaną odpowiednio zmienione).
- Mechanizm kontrolny dotyczący zasady pomocniczości zostanie wzmocniony, w taki sposób, że jeżeli przeciwko danemu projektowi aktu prawodawczego zostanie oddana zwykła większość głosów przyznanych parlamentom narodowym, Komisja ponownie przeanalizuje taki projekt, a następnie może podjąć decyzję o jego utrzymaniu, zmianie lub wycofaniu. Jeżeli Komisja postanowi utrzymać wniosek, będzie zobowiązana przedstawić uzasadnioną opinię określającą przyczyny, dla których uważa, że wniosek ten jest zgodny z zasadą pomocniczości. Wspomniana uzasadniona opinia, a także uzasadnione opinie parlamentów narodowych, będą musiały być przekazane prawodawcy UE, który weźmie je pod uwagę w procedurze prawodawczej. Pociągnie to za sobą określone postępowanie:
 - przed zakończeniem pierwszego czytania w ramach zwykłej procedury prawodawczej, prawodawca (Rada i Parlament) rozważy zgodność wniosku prawodawczego z zasadą pomocniczości, biorąc w szczególności pod uwagę powody podane i podzielane przez większość parlamentów narodowych, jak również uzasadnioną opinię Komisji;
 - jeżeli większością głosów wynoszącą 55% członków Rady lub większością głosów oddanych w Parlamencie Europejskim prawodawca stwierdzi, że jego zdaniem wniosek nie jest zgodny z zasadą pomocniczości, wniosek prawodawczy nie będzie dalej rozpatrywany (*Protokół w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności* zostanie odpowiednio zmieniony).

Rolę parlamentów narodowych odzwierciedli nowy ogólny artykuł.

¹ Dlatego też tekst Karty praw podstawowych nie zostanie włączony do Traktatów.

Postanowienia o instytucjach (III)

12. Zmiany instytucjonalne uzgodnione podczas konferencji międzyrządowej w 2004 roku zostaną włączone częściowo do *TUE* a częściowo do *Traktatu o funkcjonowaniu Unii*. Nowy tytuł III będzie stanowił przegląd systemu instytucjonalnego oraz wprowadzi do obowiązującego systemu następujące modyfikacje, tzn. artykuły dotyczące instytucji Unii, Parlamentu Europejskiego (nowy skład), Rady Europejskiej (przekształcenie jej w instytucję¹ i utworzenie urzędu przewodniczącego), Rady (wprowadzenie systemu głosowania polegającego na podwójnej większości oraz zmian w systemie sześciomiesięcznych prezydencji Rady, z możliwością jego modyfikacji), Komisji Europejskiej (nowy skład i wzmocnienie roli jej przewodniczącego), ministra spraw zagranicznych Unii (utworzenie nowego urzędu, którego nazwa zostanie zmieniona na Wysoki Przedstawiciel Unii ds. Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa) oraz Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej².

13. System stanowienia podwójną większością głosów, zgodnie z ustaleniami podjętymi podczas konferencji międzyrządowej w 2004 roku, wejdzie w życie 1 listopada 2014 r.; do tego czasu nadal będzie obowiązywać obecny system stanowienia większością kwalifikowaną (art. 205 ust. 2 TWE). Następnie, podczas okresu przejściowego, do 31 marca 2017 r., jeżeli decyzja ma zostać przyjęta większością kwalifikowaną członek Rady będzie mógł wystąpić z wnioskiem, aby decyzja została przyjęta zgodnie z zasadą większości kwalifikowanej określonej w art. 205 ust. 2 obowiązującego TWE.

Ponadto, do 31 marca 2017 r., jeżeli członkowie Rady reprezentujący co najmniej 75% ludności lub co najmniej 75% liczby państw członkowskich niezbędnej do utworzenia mniejszości blokującej wynikającej z zastosowania art. [I-25 ust. 1 akapit pierwszy] lub art. [I-25 ust. 2] zgłaszają swój sprzeciw wobec przyjęcia aktu prawnego przez Radę większością kwalifikowaną, będzie miał zastosowanie mechanizm przewidziany w projekcie decyzji zawartym w deklaracji nr 5 załączonej do Aktu końcowego konferencji międzyrządowej w 2004 roku. Od 1 kwietnia 2017 r. będzie miał zastosowanie ten sam mechanizm, przy czym odnośne wielkości procentowe będą wynosić, odpowiednio, co najmniej 55% ludności lub co najmniej 55% liczby państw członkowskich niezbędnej do utworzenia mniejszości blokującej wynikającej z zastosowania art. [I-25 ust. 1 akapit pierwszy] lub art. [I-25 ust. 2].

Postanowienia o wzmocnionej współpracy (IV)

14. Tytuł IV (dawny tytuł VII obowiązującego *TUE*) zostanie zmieniony zgodnie z ustaleniami dokonanymi podczas konferencji międzyrządowej w 2004 roku. Minimalna liczba państw członkowskich wymagana do zainicjowania wzmocnionej współpracy będzie wynosić dziewięć państw.

¹ W tym tryby głosowania.

² Nastąpią pewne dostosowania redakcyjne wynikające z połączenia niektórych postanowień.

Postanowienia ogólne o działaniach zewnętrznych Unii i postanowienia szczególne dotyczące wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa (V)

15. W tytule V obowiązującego *TUE* zostanie dodany nowy pierwszy rozdział dotyczący postanowień ogólnych o działaniach zewnętrznych Unii zawierający, zgodnie z ustaleniami dokonanymi podczas konferencji międzyrządowej w 2004 roku, dwa artykuły odnoszące się do zasad i celów działań zewnętrznych Unii oraz roli Rady Europejskiej w określaniu strategicznych interesów oraz celów tych działań. Rozdział drugi zawiera postanowienia zawarte w tytule V¹ obowiązującego *TUE* w brzmieniu zmienionym podczas konferencji międzyrządowej w 2004 roku (w tym dotyczące Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych oraz stałej współpracy strukturalnej w dziedzinie obrony). W rozdziale tym zostanie wstawiony nowy art. 1 stwierdzający, że zasady ukierunkowujące działania Unii na arenie międzynarodowej, cele tych działań i sposób ich prowadzenia będą zgodne z postanowieniami ogólnymi dotyczącymi działań zewnętrznych Unii określonymi w rozdziale 1. W rozdziale tym zostanie jasno sprecyzowane, że WPZiB podlega szczególnym procedurom i zasadom. Zostanie również określona konkretna podstawa prawna ochrony danych osobowych w obszarze WPZiB².

Postanowienia końcowe (VI)

16. Tytuł VI (dawny tytuł VIII obowiązującego *TUE*) zostanie zmieniony zgodnie z ustaleniami dokonanymi podczas konferencji międzyrządowej w 2004 roku. Znajdzie się tam w szczególności artykuł dotyczący osobowości prawnej Unii³ i artykuł dotyczący dobrowolnego wystąpienia z Unii, a art. 48 będzie zmieniony w taki sposób, aby zestawiał procedury zmiany Traktatów (procedurę zwykłą i dwie procedury uproszczone). Z artykułu tego, w jego ustępie dotyczącym zwykłej procedury zmiany, będzie jasno wynikać, że Traktaty mogą być zmieniane w celu **rozszerzenia lub ograniczenia** kompetencji przyznanych Unii. W art. 49 dotyczącym kryteriów kwalifikacji i procedury przystąpienia do Unii odniesienie do zasad zostanie zastąpione odniesieniem do

¹ Konferencja międzyrządowa uzgodni następującą deklarację: „*Konferencja podkreśla, że postanowienia Traktatu o Unii Europejskiej dotyczące wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa, w tym utworzenia urzędu Wysokiego Przedstawiciela Unii ds. Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa oraz Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych nie wpływają na obecne uprawnienia państw członkowskich w zakresie kształtowania i prowadzenia własnej polityki zagranicznej ani na reprezentację krajowe państw członkowskich w państwach trzecich i organizacjach międzynarodowych.*

Konferencja przypomina również, że postanowienia regulujące wspólną politykę bezpieczeństwa i obrony nie przesądzają o szczególnym charakterze polityki bezpieczeństwa i obrony państw członkowskich.

Konferencja podkreśla, że UE i jej państwa członkowskie pozostaną związane postanowieniami Karty Narodów Zjednoczonych, a w szczególności podstawową odpowiedzialnością Rady Bezpieczeństwa i jej członków za utrzymanie międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa”.

² W odniesieniu do przetwarzania takich danych przez państwa członkowskie w wykonywaniu działań wchodzących w zakres WPZiB oraz EPBiO oraz do przepływu takich danych.

³ Konferencja międzyrządowa uzgodni następującą deklarację: „*Konferencja potwierdza, że fakt, iż Unia Europejska posiada osobowość prawną w żaden sposób nie upoważnia Unii do stania się prawem lub działaniem wykraczającego poza kompetencje powierzone jej przez państwa członkowskie w Traktatach”.*

wartości Unii oraz dodane zostanie zobowiązanie do wspierania takich wartości, zobowiązanie do notyfikowania Parlamentowi Europejskiemu i parlamentom narodowym wniosku o przystąpienie do Unii, jak również odniesienie do kryteriów kwalifikacji uzgodnionych przez Radę Europejską (zob. załącznik 1, tytuł VI). Standardowe postanowienia końcowe także zostaną dostosowane (zakres terytorialny, czas obowiązywania, ratyfikacja oraz teksty autentyczne i tłumaczenia)¹.

III. ZMIANY W TRAKTACIE WE

17. Klauzula 2 *Traktatu reformującego* będzie zawierać zmiany w obowiązującym *TWE*, który przekształci się w *Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej*.

18. Innowacje uzgodnione podczas konferencji międzyrządowej w 2004 roku zostaną włączone do Traktatu w sposób standardowy w formie konkretnych modyfikacji. Odnoszą się one do kategorii i dziedzin kompetencji, zakresu głosowania większością kwalifikowaną oraz procedury współdecyzji, rozróżnienia aktów prawodawczych i aktów niemających charakteru prawodawczego, postanowień między innymi dotyczących przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, klauzuli solidarności, ulepszeń w zarządzaniu systemem euro, postanowień horyzontalnych, takich jak klauzula społeczna, szczegółowych postanowień, takich jak postanowienia dotyczące usług publicznych, przestrzeni kosmicznej, energii, ochrony ludności, pomocy humanitarnej, zdrowia publicznego, sportu, turystyki, regionów najbardziej oddalonych, współpracy administracyjnej, postanowienia finansowe (zasoby własne, wieloletnie ramy finansowe i nowa procedura budżetowa).

19. Wprowadzone zostaną następujące modyfikacje w stosunku do wyników konferencji międzyrządowej w 2004 roku (zob. załącznik 2):

- a) Nowy art. 1 określi cel Traktatu o funkcjonowaniu Unii oraz jego powiązania z Traktatem UE. Będzie on stwierdzał, że oba Traktaty mają taki sam walor prawny.
- b) W artykule dotyczącym kategorii kompetencji umieszczonym na początku *TWE* zostanie jasno sprecyzowane, że państwa członkowskie będą ponownie wykonywać swoją kompetencję w zakresie, w jakim Unia postanowiła zaprzestać wykonywania swojej kompetencji².

¹ Skreślone zostaną art. 41, 42, 46 i 50 TUE, natomiast art. 47, w brzmieniu zmienionym podczas konferencji międzyrządowej w 2004 roku, zostanie umieszczony w rozdziale dotyczącym WPZiB.

² a) Konferencja międzyrządowa uzgodni również deklarację odnoszącą się do rozgraniczenia kompetencji: „*Konferencja podkreśla, że zgodnie z systemem podziału kompetencji pomiędzy Unię a państwa członkowskie zgodnie z postanowieniami Traktatu o Unii Europejskiej, kompetencje nieprzyznane Unii w Traktatach należą do państw członkowskich.*

Jeżeli Traktaty przyznają Unii w określonej dziedzinie kompetencję dzieloną z państwami członkowskimi, państwa członkowskie wykonują swoją kompetencję w zakresie, w jakim Unia nie wykonała lub postanowiła zaprzestać wykonywania swojej kompetencji. Ta ostatnia sytuacja ma miejsce wtedy, gdy stosowne instytucje UE postanowią uchylić dany akt prawodawczy, w szczególności w celu lepszego zapewnienia stałego poszanowania zasad pomocniczości i proporcjonalności. Z inicjatywy jednego lub kilku swych członków (przedstawicieli państw członkowskich) i zgodnie z art. 208, Rada może zwrócić się do Komisji o przedłożenie wniosków dotyczących uchylecia danego aktu prawodawczego. Analogicznie, przedstawiciele rządów państw członkowskich zebrani na konferencji międzyrządowej, zgodnie ze zwykłą procedurą zmiany przewidzianą w art. [IV-443] Traktatu o Unii Europejskiej,

- c) W artykule dotyczącym działań wspierających, koordynujących i uzupełniających zdanie wprowadzające zostanie zmienione w taki sposób, aby podkreślić, że Unia podejmuje działania w celu wspierania, koordynowania lub uzupełniania działań podejmowanych przez państwa członkowskie.
- d) W art. 18 ust. 3, w brzmieniu zmienionym podczas konferencji międzyrządowej w 2004 roku, fragment mówiący o przyjęciu środków dotyczących paszportów, dowodów tożsamości, dokumentów pobytowych i podobnych dokumentów zostanie usunięty i przeniesiony do części tekstu zawierającej podobną podstawę prawną dotyczącą tej kwestii, która zostanie umieszczona w tytule o przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości w artykule odnoszącym się do kontroli granicznych.
- e) W art. 20 (ochrona dyplomatyczna i konsularna), w brzmieniu zmienionym podczas konferencji międzyrządowej w 2004 roku, podstawa prawna zostanie zmieniona w taki sposób, aby przewidzieć w tej dziedzinie przyjmowanie dyrektyw ustanawiających środki w zakresie koordynacji i współpracy.
- f) W art. 286 (ochrona danych osobowych), w brzmieniu zmienionym podczas konferencji międzyrządowej w 2004 roku, zostanie dodany akapit stwierdzający, że przepisy przyjęte na podstawie tego artykułu pozostają bez uszczerbku dla przepisów przyjętych w oparciu o konkretną podstawę prawną w tej dziedzinie, która zostanie wprowadzona w tytule o WPZiB (konferencja międzyrządowa przyjmie także deklarację dotyczącą ochrony danych osobowych w dziedzinie współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych, jak również, w stosownych przypadkach, konkretne zapisy w stosownych protokołach dotyczące stanowiska poszczególnych państw członkowskich precyzujące, czy mają one zastosowanie w tym zakresie).
- g) W art. 42 (zaliczenie okresów ubezpieczeniowych i przenoszenie za granicę uprawnień do świadczeń z tytułu zabezpieczenia społecznego), zostanie dodany fragment w celu podkreślenia faktu, że procedura zostanie zatrzymana w trybie zawieszenia, jeśli Rada Europejska nie podejmie żadnych działań w ciągu 4 miesięcy (zob. pkt 1 załącznika 2)¹.
- h) Art. 60 (zamrażanie aktywów w celu zwalczania terroryzmu), w brzmieniu zmienionym podczas konferencji międzyrządowej w 2004 roku, zostanie przeniesiony na koniec rozdziału zawierającego postanowienia ogólne w tytule dotyczącym przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości.
- i) W odniesieniu do usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym (por. art. 16 w brzmieniu zmienionym podczas konferencji międzyrządowej w 2004 roku) do Traktatów zostanie załączony protokół².

mogą podjąć decyzję o zmianie Traktatów stanowiących podstawę Unii, w tym o rozszerzeniu albo ograniczeniu kompetencji przyznanych Unii w przedmiotowych Traktatach”.

b) Do Traktatów zostanie załączony następujący protokół:

„W odniesieniu do art. [I-12 ust. 2] dotyczącego kompetencji dzielonej, w sytuacji gdy Unia podjęła działania w pewnej dziedzinie, zakres tego wykonywania kompetencji obejmuje wyłącznie elementy regulowane przedmiotowym aktem Unii, w związku z czym nie obejmuje całej dziedziny”.

¹ Konferencja międzyrządowa uzgodni również deklarację odnoszącą się do tego artykułu: „Konferencja przypomina, że w takim przypadku, zgodnie z art. [I-21 ust. 4], Rada Europejska podejmuje decyzje w drodze konsensusu”.

² Do Traktatów zostanie załączony następujący protokół:

- j) W rozdziale dotyczącym postanowień ogólnych mających zastosowanie do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, dodanie postanowienia na temat współpracy między państwami członkowskimi w dziedzinie bezpieczeństwa narodowego i koordynacji w tym zakresie (zob. pkt 2 lit. a) załącznika 2).
- k) W rozdziale dotyczącym współpracy sądowej w sprawach cywilnych, ust. 3 artykułu na temat takiej współpracy, w brzmieniu uzgodnionym podczas konferencji międzyrządowej w 2004 roku, zostanie zmodyfikowany tak, aby nadać rolę parlamentom narodowym w klauzuli łączącej dotyczącej prawa rodzinnego (zob. pkt 2 lit. b) załącznika 2).
- l) W rozdziałach na temat współpracy sądowej w sprawach karnych i współpracy policyjnej, w brzmieniu zmienionym podczas konferencji międzyrządowej w 2004 roku, w artykułach dotyczących wzajemnego uznawania orzeczeń, norm minimalnych odnoszących się do określania przestępstw i kar, Prokuratury Europejskiej, oraz współpracy policyjnej, zostanie dodany nowy mechanizm umożliwiający państwom członkowskim przyjmowanie dalszych środków w tej dziedzinie bez obowiązku uczestniczenia innych państw członkowskich w takich działaniach (zob. pkt 2 lit. c) i d) załącznika 2). Ponadto zakres Protokołu w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii (1997) zostanie rozszerzony, tak aby objąć, w odniesieniu do Zjednoczonego Królestwa, i na takich samych warunkach, rozdziały na temat współpracy sądowej w sprawach karnych i współpracy policyjnej. Może on także dotyczyć zastosowania Protokołu w odniesieniu do środków stanowiących podstawę Schengen i zmian do istniejących środków. Rozszerzenie to będzie uwzględniać stanowisko Zjednoczonego Królestwa zgodnie z uprzednio obowiązującym dorobkiem prawnym Unii w tych obszarach. Irlandia w należyтым terminie określi swoje stanowisko w odniesieniu do tego rozszerzenia.
- m) W art. 100 (środki w przypadku poważnych trudności w zaopatrzeniu w niektóre produkty) zostanie dodane odwołanie do ducha solidarności między państwami

„Protokół w sprawie usług świadczonych w interesie ogólnym Wysokie Umawiające się Strony, pragnąc podkreślić wagę usług świadczonych w interesie ogólnym uzgodniły następujące postanowienia wyjaśniające, które załącza się do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej:

Artykuł 1

Wspólne wartości Unii w odniesieniu do usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym w rozumieniu art. 16 Traktatu WE obejmują w szczególności:

- zasadniczą rolę i szeroki zakres uprawnień organów krajowych, regionalnych i lokalnych w zakresie świadczenia, zlecenia i organizowania usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym w stopniu możliwie najbardziej odpowiadającym potrzebom odbiorców;*
- różnorodność rozmaitych usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym oraz różnice w potrzebach i preferencjach odbiorców mogących wynikać z odmiennej sytuacji geograficznej, społecznej lub kulturowej;*
- wysoki poziom jakości, bezpieczeństwa i przystępności cenowej, równe traktowanie oraz propagowanie powszechnego dostępu i praw odbiorców;*

Artykuł 2

Postanowienia Traktatu nie mają żadnego wpływu na kompetencje państw członkowskich w zakresie świadczenia, zlecenia i organizowania usług niekomercyjnych świadczonych w interesie ogólnym”.

- członkowskimi oraz do szczególnego przypadku, jaki stanowi energia, w odniesieniu do trudności w zaopatrzeniu w niektóre produkty (zob. pkt 3 załącznika 2).
- n) W art. 152 (zdrowie publiczne), w brzmieniu zmienionym podczas konferencji międzyrządowej w 2004 roku, lit. d) odnosząca się do środków dotyczących monitorowania poważnych transgranicznych zagrożeń dla zdrowia, wczesnego ostrzegania w przypadku takich zagrożeń oraz ich zwalczania zostanie przeniesiona do ustępu dotyczącego przyjęcia środków zachęcających (konferencja międzyrządowa przyjmie również deklarację na temat środków dotyczących norm jakości i bezpieczeństwa dla produktów i wyrobów medycznych w aspekcie rynku wewnętrznego).
 - o) W artykule dotyczącym europejskiej polityki przestrzeni kosmicznej, uzgodnionym podczas konferencji międzyrządowej w 2004 roku, zostanie określone, że przyjmowane środki nie mogą pociągać za sobą harmonizacji przepisów ustawowych i wykonawczych państw członkowskich.
 - p) W art. 174 (środowisko naturalne), w brzmieniu zmienionym podczas konferencji międzyrządowej w 2004 roku, sprecyzowana zostanie szczególna potrzeba zwalczania zmian klimatu środkami na szczeblu międzynarodowym (zob. pkt 4 załącznika 2).
 - q) W art. na temat energii, uzgodnionym podczas konferencji międzyrządowej w 2004 roku, zostanie dodane odwołanie do ducha solidarności między państwami członkowskimi (zob. pkt 5 załącznika 2), jak również nowa lit. d) na temat wspierania powiązań między sieciami energii.
 - r) Na początku części dotyczącej działań zewnętrznych Unii zostanie wstawiony artykuł stwierdzający, że zasady ukierunkowujące działania Unii na arenie międzynarodowej, cele tych działań i sposób ich prowadzenia będą zgodne z postanowieniami ogólnymi dotyczącymi działań zewnętrznych Unii określonymi w rozdziale 1 tytułu V *TUE*.
 - s) W artykule na temat procedury zawierania umów międzynarodowych zostanie dodany tekst mówiący, że umowa o przystąpieniu Unii do europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (ECHR) zostanie zawarta przez Radę jednomyślnie i będzie wymagać ratyfikacji przez państwa członkowskie.
 - t) Treść art. 229a (przyznanie ETS właściwości do rozstrzygania sporów dotyczących europejskich tytułów prawnych w dziedzinie własności intelektualnej) pozostanie niezmienną.
 - u) W art. 249 (definicja aktów UE: rozporządzenie, dyrektywa i decyzja), w nowej sekcji 1 dotyczącej aktów prawnych Unii, definicja decyzji zostanie dostosowana do definicji uzgodnionej podczas konferencji międzyrządowej w 2004 roku.
 - v) W konsekwencji rezygnacji z terminów „ustawa” i „ustawa ramowa”, innowacje uzgodnione podczas konferencji międzyrządowej w 2004 roku zostaną dostosowane, przy jednoczesnym zachowaniu rozróżnienia między tym, co ma charakter prawodawczy a tym, co takiego charakteru nie ma, oraz płynących stąd konsekwencji. W związku z tym po art. 249 zostaną dodane trzy artykuły na temat, odpowiednio, aktów przyjmowanych zgodnie z procedurą prawodawczą, aktów delegowanych i aktów wykonawczych. Artykuł dotyczący aktów prawodawczych będzie stwierdzał, że akty (rozporządzenia, dyrektywy lub decyzje) przyjęte w drodze procedury prawodawczej (zwykłej lub specjalnej) będą stanowić akty prawodawcze. Termino-

logia w artykułach dotyczących aktów delegowanych i aktów wykonawczych, uzgodniona podczas konferencji międzyrządowej w 2004 roku, zostanie odpowiednio dostosowane.

- w) W art. 308 (klauzula elastyczności), w brzmieniu zmienionym podczas konferencji międzyrządowej w 2004 roku, zostanie dodany ustęp stwierdzający, że artykuł ten nie może służyć za podstawę osiągania celów związanych z WPZiB oraz że wszelkie akty przyjęte na mocy tego artykułu będą musiały respektować ograniczenia określone w art. [III-308 akapit drugi]¹.
- x) Po art. 308 zostanie dodany artykuł wyłączający z zakresu uproszczonej procedury zmiany te podstawy prawne, które nie zostały objęte tą procedurą w tekstach uzgodnionych podczas konferencji międzyrządowej w 2004 roku.

19. Ponadto kilka postanowień uzgodnionych podczas konferencji międzyrządowej w 2004 roku znajdzie się w *Traktacie o funkcjonowaniu Unii* (zob. wykaz w części B załącznika 2).

IV. PROTOKOŁY I TRAKTAT EURATOM

20. Nowe protokoły uzgodnione podczas konferencji międzyrządowej w 2004 roku² zostaną załączone do obowiązujących Traktatów (tj. Protokół w sprawie roli parlamentów narodowych w Unii Europejskiej, Protokół w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności, Protokół w sprawie Eurogrupy, Protokół w sprawie stałej współpracy strukturalnej w dziedzinie obrony oraz Protokół w sprawie przystąpienia Unii do europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności).

21. Protokół załączony do *traktatu reformującego* zmieni obowiązujące protokoły, zgodnie z ustaleniami podjętymi podczas konferencji międzyrządowej w 2004 roku (zmiany obejmą między innymi usunięcie dziesięciu z nich).

22. Protokół załączony do *traktatu reformującego* wprowadzi niezbędne zmiany techniczne do *Traktatu Euratom*, zgodnie z ustaleniami podjętymi podczas konferencji międzyrządowej w 2004 roku.

¹ Konferencja międzyrządowa uzgodni również dwie deklaracje odnoszące się do tego artykułu:

1) „Konferencja oświadcza, że odniesienie w art. 308 do celów Unii dotyczy celów określonych w art. [I-3 ust. 2 i 3] oraz celów określonych w art. [I-3 ust. 4] w odniesieniu do działań zewnętrznych w ramach części III, tytuł V Traktatu. Wyklucza się zatem, aby działania prowadzone na podstawie art. 308 służyły wyłącznie realizacji celów określonych w art. [I-3 ust. 1].
W związku z tym konferencja odnotowuje, że zgodnie z art. [I-40 ust. 6], nie ma możliwości przyjmowania aktów prawodawczych w dziedzinie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa”.

2) „Konferencja podkreśla, że zgodnie z ustalonym orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, art. 308, stanowiąc integralną część systemu instytucjonalnego opartego na zasadzie przyznanych uprawnień, nie może służyć jako podstawa rozszerzenia zakresu uprawnień Unii poza ogólne ramy stworzone postanowieniami traktatów ogólnie i postanowieniami określającymi zadania i działania Unii w szczególności. W każdym przypadku art. 308 nie może być wykorzystywany jako podstawa przyjęcia przepisów, które skutkowałyby, w istocie, zmianą Traktatów z pominięciem procedury, którą te Traktaty w tym celu przewidują”.

² Niektóre z tych protokołów są zbędne z uwagi na fakt, że obowiązujące Traktaty nie zostają uchylone, w związku z czym nie są one wymienione. Należy podkreślić, że wszystkie obowiązujące Traktaty, w tym Akty przystąpienia, pozostają w mocy.

V. DEKLARACJE

Poza deklaracjami, o których mowa w niniejszym mandacie, deklaracje uzgodnione podczas konferencji międzyrządowej w 2004 roku zostaną przejęte przez obecną konferencję międzyrządową w zakresie, w jakim odnoszą się one do postanowień lub protokołów przeanalizowanych podczas obecnej konferencji międzyrządowej.

Załącznik 1

Zmiany w Traktacie UE

Celem niniejszego załącznika jest doprecyzowanie, w niezbędnych przypadkach, dokładnego brzmienia:

Tytuł I – Postanowienia wspólne

1) *Dodanie w preambule Traktatu UE motywu drugiego w brzmieniu*^{*1}:

„INSPIROWANI kulturowym, religijnym i humanistycznym dziedzictwem Europy, z którego wynikają powszechne wartości, stanowiące nienaruszalne i niezbywalne prawa człowieka, jak również wolność, demokracja, równość oraz państwo prawne,”

2) *W art. 1 dodanie zdań w brzmieniu:*

Na końcu akapitu pierwszego: „... której państwa członkowskie przyznają kompetencje osiągnięcia ich wspólnych celów.”

W celu zastąpienia ostatniego akapitu: „Podstawę Unii stanowi niniejszy Traktat oraz Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Zastępuje ona Wspólnotę Europejską i jest jej następcą prawnym.”

2bis *Dodanie art. 2 na temat wartości Unii.**

3) *Zastąpienie art. 2 dotyczące celów Unii, który otrzymuje oznaczenie art. 3, tekstem w brzmieniu*²:

„1. Celem Unii jest wspieranie pokoju, jej wartości i dobrobytu jej narodów.

2. Unia zapewnia swym obywatelom przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości bez granic wewnętrznych, w której zagwarantowana jest swoboda przepływu osób, w powiązaniu z właściwymi środkami w odniesieniu do kontroli granic zewnętrznych, azylu, imigracji oraz zapobieganie i zwalczanie przestępczości.

3. Unia ustanawia rynek wewnętrzny. Działa na rzecz trwałego rozwoju Europy, którego podstawą jest zrównoważony wzrost gospodarczy oraz stabilność cen, społeczna gospodarka rynkowa o wysokiej konkurencyjności zmierzająca do pełnego zatrudnienia i postępu społecznego oraz wysoki poziom ochrony i poprawy jakości środowiska naturalnego. Unia wspiera postęp naukowo-techniczny.

¹ W całym niniejszym załączniku symbol (*) oznacza, że dodawane innowacje zachowują brzmienie uzgodnione podczas konferencji międzyrządowej w 2004 roku.

² Do Traktatów zostanie załączony następujący protokół:

„Protokół w sprawie rynku wewnętrznego i konkurencji Wysokie Umawiające się Strony, uznając, że rynek wewnętrzny zgodnie z art. 3 Traktatu o Unii Europejskiej obejmuje system zapewniający niezakłóconą konkurencję uzgodniły, że w tym celu Unia podejmie w razie konieczności działania na mocy postanowień Traktatów, w tym na mocy art. 308 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej”.

Zwalcza wyłączenie społeczne i dyskryminację oraz wspiera sprawiedliwość społeczną i ochronę socjalną, równość kobiet i mężczyzn, solidarność między pokoleniami i ochronę praw dziecka.

Wspiera spójność gospodarczą, społeczną i terytorialną oraz solidarność między państwami członkowskimi.

Szanuje swoją bogatą różnorodność kulturową i językową oraz zapewnia ochronę i rozwój dziedzictwa kulturowego Europy.

3bis. Unia ustanawia unię gospodarczą i monetarną, której walutą jest euro.

4. W stosunkach zewnętrznych Unia umacnia i popiera swe wartości i interesy oraz wnosi wkład w ochronę swych obywateli. Przyczynia się do pokoju, bezpieczeństwa, stałego rozwoju naszej Planety, do solidarności i wzajemnego szacunku między narodami, do swobodnego i uczciwego handlu, do wyeliminowania ubóstwa oraz do ochrony praw człowieka, w szczególności praw dziecka, a także do ścisłego przestrzegania i rozwoju prawa międzynarodowego, w szczególności zasad Karty Narodów Zjednoczonych.

5. Unia dąży do osiągnięcia swych celów właściwymi środkami, w zależności od zakresu kompetencji przyznanych jej na mocy Traktatów.”

4) *Zastąpienie artykułu 3 artykułem 4 dotyczącym stosunków między Unią a państwami członkowskimi**, wraz z dodaniem na początku poniższego tekstu oraz zdania na końcu obecnego ust. 1, który otrzymuje oznaczenie ust. 2:

„1. Zgodnie z art. [I-11] kompetencje nieprzyznane Unii w Traktatach należą do państw członkowskich.”

2. Unia szanuje równość państw członkowskich wobec Traktatów, jak również ich tożsamość narodową, nierozzerwalnie związaną z ich podstawowymi strukturami politycznymi i konstytucyjnymi, w tym w odniesieniu do samorządu regionalnego i lokalnego. Szanuje ich podstawowe funkcje państwa, w tym mające na celu zapewnienie jego integralności terytorialnej, utrzymanie porządku publicznego oraz ochronę bezpieczeństwa narodowego. W szczególności bezpieczeństwo narodowe pozostaje w zakresie wyłącznej odpowiedzialności każdego państwa członkowskiego. (obecny ust. 2 otrzymuje oznaczenie ust. 3)”.

5) *Zastąpienie art. 6 dotyczącego praw podstawowych tekstem w brzmieniu*^{1 2 3 4}:

¹ Konferencja międzyrządowa uzgodni następującą deklarację: „Konferencja oświadcza, że: 1. Karta praw podstawowych, która jest prawnie wiążąca, potwierdza prawa podstawowe gwarantowane przez europejską Konwencję o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności oraz wynikające z tradycji konstytucyjnych wspólnych dla państw członkowskich.

2. Karta nie rozszerza zakresu zastosowania prawa Unii na dziedziny leżące poza uprawnieniami Unii ani nie ustanawia nowych uprawnień lub zadań Unii, ani też nie zmienia uprawnień i zadań określonych w Traktatach”.

² Jednostronna deklaracja Polski:

„Karta w żaden sposób nie wpływa na prawo państw członkowskich do stanowienia prawa w zakresie moralności publicznej, prawa rodzinnego, a także ochrony godności ludzkiej i poszanowania fizycznej i moralnej integralności człowieka”.

³ Do Traktatów zostanie załączony następujący protokół:

„Wysokie Umawiające się Strony,

mając na uwadze, że w art. [xx] Traktatu o Unii Europejskiej Unia uznaje prawa, wolności i zasady określone w Kartcie praw podstawowych,

„1. Unia uznaje prawa, wolności i zasady określone w Karcie praw podstawowych z dnia 7 grudnia 2000 r., w brzmieniu dostosowanym w dniu [... 2007 r.¹], która ma taki sam walor prawny jak Traktaty.

Postanowienia Karty w żaden sposób nie rozszerzają kompetencji Unii określonych w Traktatach.”

Prawa, wolności i zasady zawarte w Karcie są interpretowane zgodnie z postanowieniami ogólnymi określonymi w tytule VII Karty regulującymi jej interpretację i zastosowanie oraz z należyтым uwzględnieniem wyjaśnień, o których mowa w Karcie, które określają źródła tych postanowień.”

mając na uwadze, że Karta ma być stosowana w ścisłej zgodności z postanowieniami wspomnianego wyżej art. [xx] i tytułu VII Karty;

mając na uwadze, że wspomniany art. [xx] wymaga, aby Karta była stosowana i interpretowana przez sądy Zjednoczonego Królestwa w ścisłej zgodności z wyjaśnieniami, o których mowa w tym artykule;

mając na uwadze, że Karta zawiera zarówno prawa, jak i zasady;

mając na uwadze, że Karta zawiera zarówno postanowienia o charakterze cywilnym i politycznym, jak i postanowienia o charakterze gospodarczym i społecznym;

mając na uwadze, że Karta potwierdza prawa, wolności i zasady uznawane w Unii oraz sprawia, że prawa te są bardziej widoczne, nie tworzy jednak nowych praw ani zasad;

przypominając zobowiązania Zjednoczonego Królestwa wynikające z Traktatu o Unii Europejskiej, Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, jak również ogólnie pojętego prawodawstwa Unii;

odnotowując pragnienie Zjednoczonego Królestwa sprecyzowania pewnych aspektów zastosowania Karty;

pragnąc zatem sprecyzować zastosowanie Karty w stosunku do przepisów prawnych i działań administracyjnych Zjednoczonego Królestwa oraz możliwość rozpoznawania na podstawie postanowień Karty spraw w drodze sądowej w Zjednoczonym Królestwie;

potwierdzając, że zawarte w niniejszym Protokole odwołania do funkcjonowania konkretnych postanowień Karty pozostają ściśle bez uszczerbku dla funkcjonowania innych postanowień Karty;

potwierdzając, że niniejszy Protokół pozostaje bez uszczerbku dla zastosowania Karty w stosunku do innych państw członkowskich;

potwierdzając, że niniejszy Protokół pozostaje bez uszczerbku dla innych zobowiązań Zjednoczonego Królestwa wynikających z Traktatu o Unii Europejskiej, Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz ogólnie pojętego prawodawstwa Unii;

uzgadniają następujące postanowienia, które zostają załączone do Traktatu o Unii Europejskiej:

Artykuł 1

1. Karta nie rozszerza możliwości Trybunału Sprawiedliwości ani żadnego sądu lub trybunału Zjednoczonego Królestwa do uznania, że przepisy ustawowe, wykonawcze lub administracyjne, praktyki lub działania Zjednoczonego Królestwa są niezgodne z podstawowymi prawami, wolnościami i zasadami, które są w niej potwierdzone.

2. W szczególności i w celu uniknięcia wątpliwości nic, co zawarte jest w [tytule IV] Karty nie stwarza praw, które mogą być dochodzone na drodze sądowej mających zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa, z wyjątkiem przypadków gdy Zjednoczone Królestwo przewidziało takie prawa w swoim prawie krajowym.

Artykuł 2

W zakresie, w jakim dane postanowienie Karty odnosi się do krajowych przepisów prawnych i praktyk, ma ono zastosowanie w Zjednoczonym Królestwie wyłącznie w zakresie, w jakim prawa lub zasady zawarte w tym postanowieniu są uznawane przez prawo lub praktyki Zjednoczonego Królestwa.”

⁴ Dwie delegacje zastrzegły sobie prawo przyłączenia się do protokołu, o którym mowa w przypisie 19.

¹ Tj. wersja Karty uzgodniona podczas konferencji międzyrządowej w 2004 roku, która zostanie ponownie uchwalona przez trzy instytucje w [2007 roku]. Zostanie ona opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

2. Unia przystępuje do europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności. Przystąpienie do Konwencji nie narusza kompetencji Unii określonych w Traktatach.
 3. Prawa podstawowe, zagwarantowane w europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności oraz wynikające z tradycji konstytucyjnych wspólnych państwom członkowskim, stanowią część prawa Unii jako zasady ogólne prawa.
- 6) *Dodanie art. 7bis dotyczącego Unii i jej bezpośredniego otoczenia**.

Tytuł II – Postanowienia o zasadach demokratycznych

- 7) *Dodanie nowego artykułu dotyczącego roli parlamentów narodowych w Unii w brzmieniu:*

„Parlamenty narodowe aktywnie przyczyniają się do prawidłowego funkcjonowania Unii:

- a) otrzymując od instytucji Unii informacje oraz projekty europejskich aktów prawodawczych przekazywanych im, zgodnie z Protokołem o roli parlamentów narodowych w Unii Europejskiej;
- b) dopilnowując poszanowania zasady pomocniczości zgodnie z procedurami przewidzianymi w Protokole w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności;
- c) uczestnicząc, w ramach przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, w mechanizmach oceniających wykonanie polityk Unii w tej dziedzinie, zgodnie z art. [III-260], oraz angażując się w polityczne monitorowanie Europolu i ocenę działalności Eurojustu, zgodnie z art. [III-276 i III-273];
- d) uczestnicząc w procedurach zmiany Traktatów, zgodnie z art. [IV-443 i IV-444];
- e) otrzymując informację na temat wniosków o przystąpienie do Unii, zgodnie z art. [I-58];
- f) uczestnicząc w międzyparlamentarnej współpracy między parlamentami narodowymi a Parlamentem Europejskim, zgodnie z Protokołem o roli parlamentów narodowych w Unii Europejskiej.”

Tytuł V – Postanowienia ogólne o zewnętrznych działaniach Unii i postanowienia szczególne dotyczące wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa

- 8) *W art. 11 dodanie ust. 1 w brzmieniu (aktualny tekst ust. 1 zostaje skreślony):*¹

¹ Konferencja międzyrządowa uzgodni następującą deklarację: „W uzupełnieniu procedur specjalnych, o których mowa w [art. 11 ust. 1] konferencja podkreśla, że postanowienia obejmujące wspólną politykę zagraniczną i bezpieczeństwa, w tym dotyczące Wysokiego Przedstawiciela Unii ds. Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa oraz dotyczące Służby Działań Zewnętrznych nie będą miały wpływu na obowiązującą podstawę prawną, obowiązki i uprawnienia każdego państwa członkowskiego w odniesieniu do formułowania i prowadzenia swojej polityki zagranicznej, krajowej służby dyplomatycznej, stosunków z państwami trzecimi oraz uczestnictwa w organizacjach międzynarodowych, w tym na członkostwo państwa członkowskiego w Radzie Bezpieczeństwa ONZ.

Konferencja odnotowuje również, że postanowienia obejmujące wspólną politykę zagraniczną i bezpieczeństwa nie przyznają Komisji nowych uprawnień do inicjowania decyzji ani nie zwiększają roli Parlamentu Europejskiego.

„1. Kompetencje Unii w zakresie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa obejmują wszelkie dziedziny polityki zagranicznej i wszelkie sprawy dotyczące bezpieczeństwa Unii, w tym stopniowe określanie wspólnej polityki obrony, która może prowadzić do wspólnej obrony.

Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa podlega szczególnym procedurom. Jest określana i realizowana przez Radę Europejską i Radę, stanowiące jednomyślnie, chyba że Traktaty przewidują inaczej. Wyklucza się przyjmowanie aktów prawodawczych. Wspólną politykę zagraniczną i bezpieczeństwa realizuje Wysoki Przedstawiciel Unii ds. Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa oraz państwa członkowskie, zgodnie z Traktatami. Szczególna rola Parlamentu Europejskiego i Komisji w tej dziedzinie jest określona Traktatami. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej nie jest właściwy w odniesieniu do tych postanowień, z wyjątkiem właściwości do kontrolowania przestrzegania art. [III-308] i do kontroli legalności niektórych decyzji, przewidzianych w art. [III-376 akapit drugi].”

Tytuł VI – Postanowienia końcowe

9) *W art. 49 akapit pierwszy, dodanie nowego ostatniego zdania, przy czym akapit drugi pozostaje bez zmian:*

„Artykuł 49

Kryteria kwalifikacji i procedura przystąpienia do Unii

Każde państwo europejskie, które szanuje wartości określone w art. 2 i zobowiązuje się je wspierać może złożyć wniosek o członkostwo w Unii. Wniosek ten jest notyfikowany Parlamentowi Europejskiemu i parlamentom narodowym. Państwo ubiegające się o członkostwo kieruje swój wniosek do Rady, która stanowi jednomyślnie po konsultacji z Komisją i po uzyskaniu zgody Parlamentu Europejskiego udzielo-nej bezwzględnej większości głosów członków wchodzących w jego skład. Brane są pod uwagę kryteria kwalifikacji uzgodnione przez Radę Europejską.”

Załącznik 2*¹

Zmiany w Traktacie WE

Celem niniejszego załącznika jest doprecyzowanie, w niezbędnych przypadkach, dokładnego brzmienia (A) i doprecyzowanie miejsca, w którym znajdują się pewne postanowienia (B)

A. Modyfikacje w porównaniu z wynikami uzgodnionymi podczas konferencji międzyrządowej w 2004 roku

Konferencja przypomina również, że postanowienia regulujące wspólną politykę bezpieczeństwa i obrony nie przesądzają o szczególnym charakterze polityki bezpieczeństwa i obrony państw członkowskich.”

¹ W całym niniejszym załączniku symbol (*) oznacza, że dodawane innowacje zachowują brzmienie uzgodnione podczas konferencji międzyrządowej w 2004 roku.

- 1) *W art. 42 włączenie zmian uzgodnionych podczas konferencji międzyrządowej w 2004 roku, wraz z dodaniem na końcu fragmentu w brzmieniu:*
„W przypadku, gdy członek Rady uważa, że projekt aktu prawodawczego, o którym mowa w ustępie 1, mógłby naruszać podstawowe aspekty jego systemu zabezpieczenia społecznego, w szczególności jego zakres stosowania, koszty lub strukturę finansową lub mógłby naruszać równowagę finansową tego systemu, może zażądać przedłożenia tej kwestii Radzie Europejskiej. W takim przypadku zwykła procedura prawodawcza zostaje zawieszona. Po przeprowadzeniu dyskusji, w terminie czterech miesięcy od takiego zawieszenia, Rada Europejska:
- odsyła projekt do Rady, co oznacza zakończenie zawieszenia zwykłej procedury prawodawczej, lub
 - nie podejmuje żadnych działań lub występuje z wnioskiem do Komisji o przedstawienie nowego wniosku; w tym przypadku, akt początkowo proponowany uważa się za nieprzyjęty”.
- 2) *Zastąpienie, zgodnie z ustaleniami podjętymi podczas konferencji międzyrządowej w 2004 roku, tytułu IV postanowieniami nowego tytułu dotyczącego przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości*, który obejmuje rozdział 1 (postanowienia ogólne), rozdział 2 (polityki dotyczące kontroli granicznej, azylu i imigracji), rozdział 3 (współpraca sądowa w sprawach cywilnych), rozdział 4 (współpraca sądowa w sprawach karnych) i rozdział 5 (współpraca policyjna).*
- W rozdziale 1 (postanowienia ogólne) dodanie w [art. III-262] nowego akapitu drugiego w brzmieniu:*
„Państwa członkowskie mają możliwość organizowania między sobą i na swoją odpowiedzialność form współpracy i koordynacji, zgodnie z tym, co uznają za stosowne w ramach właściwych wydziałów ich administracji odpowiedzialnych za zagwarantowanie bezpieczeństwa narodowego.”
 - W rozdziale 3 (współpraca sądowa w sprawach cywilnych), zastąpienie ust. 3 [art. III-269] tekstem w brzmieniu:*
3. Niezależnie od ust. 2, środki dotyczące prawa rodzinnego mające skutki transgraniczne są ustanawiane przez Radę stanowiącą zgodnie ze specjalną procedurą prawodawczą. Rada stanowi jednomyślnie po konsultacji z Parlamentem Europejskim.
Na wniosek Komisji Rada może przyjąć decyzję określającą te aspekty prawa rodzinnego mające skutki transgraniczne, które mogą być przedmiotem aktów przyjmowanych w drodze zwykłej procedury prawodawczej. Rada stanowi jednomyślnie po konsultacji z Parlamentem Europejskim.
Wniosek, o którym mowa w akapicie drugim, jest przekazywany parlamentom narodowym. W przypadku, gdy parlament narodowy notyfikuje swój sprzeciw w ciągu sześciu miesięcy od daty takiego przekazania, decyzja, o której mowa w akapicie drugim, nie zostaje przyjęta. W przypadku braku sprzeciwu Rada może przyjąć taką decyzję”.
 - W rozdziale 4 (współpraca sądowa w sprawach karnych) zastąpienie, odpowiednio, ust. 3 i 4 [art. III-270] i [art. III-271] tekstem w brzmieniu:*
„3. W przypadku, gdy członek Rady uważa, że projekt dyrektywy, o której mowa w [art. III-270 ust. 2] [art. III-271 ust. 1 lub 2], naruszałby podstawowe aspekty

jego systemu sądownictwa karnego, może wystąpić z wnioskiem, aby projekt dyrektywy został przekazany do rozpatrzenia Radzie Europejskiej. W takim przypadku zwykła procedura prawodawcza zostaje zawieszona. Po przeprowadzeniu dyskusji i w przypadku konsensusu, Rada Europejska, w terminie czterech miesięcy od takiego zawieszenia, odsyła projekt do Rady, co oznacza zakończenie zawieszenia zwykłej procedury prawodawczej.

W takim samym terminie, w przypadku braku porozumienia i w sytuacji gdy co najmniej 9 państw członkowskich pragnie ustanowić wzmocnioną współpracę na podstawie danego projektu dyrektywy, informują one o tym Parlament Europejski, Radę i Komisję. W takim przypadku uznaje się, że upoważnienie do podjęcia wzmocnionej współpracy, o którym mowa w [art. I-44 ust. 2] i [art. III-419 ust. 1], zostało udzielone i zastosowanie mają postanowienia w sprawie wzmocnionej współpracy”.

- d) *W rozdziale 4 (współpraca sądowa w sprawach karnych) i rozdziale 5 (współpraca policyjna) dodanie nowych ostatnich akapitów, odpowiednio, w ust. 1 [art. III-274] i ust. 3 [art. III-275], w brzmieniu:*

„W przypadku braku jednomyślności w Radzie grupa co najmniej 9 państw członkowskich może wystąpić z wnioskiem o przekazanie projektu [rozporządzenia/środków] Radzie Europejskiej. W takim przypadku procedura w Radzie zostaje zawieszona. Po przeprowadzeniu dyskusji i w przypadku konsensusu, Rada Europejska, w terminie czterech miesięcy od takiego zawieszenia, odsyła projekt Radzie do przyjęcia.

W takim samym terminie, w przypadku braku porozumienia i w sytuacji gdy co najmniej 9 państw członkowskich pragnie ustanowić wzmocnioną współpracę na podstawie danego projektu [rozporządzenia/środków], informują one o tym Parlament Europejski, Radę i Komisję. W takim przypadku uznaje się, że upoważnienie do podjęcia wzmocnionej współpracy, o którym mowa w [art. I-44 ust. 2] i [art. III-419 ust. 1], zostało udzielone i zastosowanie mają postanowienia w sprawie wzmocnionej współpracy”.

[w art. III-275 ust. 3 wyłącznie: „Procedura specjalna przewidziana w akapicie drugim i trzecim nie ma zastosowania do aktów, które stanowią rozwinięcie do robku Schengen”.]

- 3) *W art. 100 zastąpienie ust. 1 tekstem w brzmieniu:*

„1. Bez uszczerbku dla wszelkich innych procedur przewidzianych w Traktatach, Rada, na wniosek Komisji, może postanowić, w duchu solidarności między państwami członkowskimi, o środkach stosowanych do sytuacji gospodarczej, w szczególności w przypadku wystąpienia poważnych trudności w zaopatrzeniu w niektóre produkty, zwłaszcza w obszarze energii”.

- 4) *W tytule XIX (środowisko naturalne) dodanie zmian uzgodnionych podczas konferencji międzyrządowej w 2004 roku, wraz z zastąpieniem ostatniego tiret w art. 174(1) tekstem w brzmieniu:*

„– promowania na płaszczyźnie międzynarodowej środków zmierzających do rozwiązywania regionalnych lub światowych problemów środowiska naturalnego, w szczególności zwalczania zmian klimatu”.

- 5) *Dodanie nowego tytułu dotyczącego energetyki, zgodnie z ustaleniami podczas konferencji międzyrządowej w 2004 roku, wraz z zastąpieniem zdania wprowadzającego w art. [III-256] ust. 1 tekstem w brzmieniu:*
„1. W ramach ustanawiania i funkcjonowania rynku wewnętrznego oraz z uwzględnieniem potrzeby zachowania i poprawy środowiska naturalnego, polityka Unii w dziedzinie energetyki ma na celu, w duchu solidarności między państwami członkowskimi: [...]”.

B. Wyjaśnienie miejsca, gdzie znajdują się niektóre postanowienia*

- 6) *Status kościołów i organizacji niewyznaniowych (koniec tytułu II dotyczącego postanowień o zastosowaniu ogólnym);*
7) *Obywatelstwo Unii (część druga);*
8) *Podstawa prawna do przyjęcia uzgodnień w zakresie przedłożenia inicjatywy obywatelskiej [I-47 ust. 4] (na początku art. 27);*
9) *Przejrzystość prac instytucji, organów i jednostek organizacyjnych Unii (art. 255, przeniesiony do części drugiej);*
10) *Partnerzy społeczni i dialog społeczny (początek rozdziału na temat polityki społecznej);*
11) *Klauzula solidarności (nowy tytuł VII w części poświęconej działaniom zewnętrznym);*
12) *Europejski Rzecznik Praw Obywatelskich (w art. 195);*
13) *Postanowienie, na mocy którego zasady dotyczące stanowienia większością kwalifikowaną w Radzie mają również zastosowanie do Rady Europejskiej ([art. I-25 ust. 3] w nowej sekcji 1bis dotyczącej Rady Europejskiej);*
14) *Podstawy prawne do przyjęcia wykazu składów Rady [art. I-24 ust. 4] i decyzji dotyczącej Prezydencji tych składów [art. I-24 ust. 7] oraz zastąpienie art. 205 ust. 2 zasadą stanowienia większością kwalifikowaną mającą zastosowanie w przypadkach, gdy Rada nie stanowi na podstawie wniosku Komisji [art. I-25 ust. 2] (w sekcji 2 dotyczącej Rady);*
15) *Podstawa prawna do przyjęcia systemu rotacji w odniesieniu do składu Komisji [art. I-26 ust. 6 lit. a) i b)] (sekcja 3 dotycząca Komisji);*
16) *Europejski Bank Centralny (w sekcji 4bis w części piątej);*
17) *Trybunał Obrachunkowy (w sekcji 5 w części piątej);*
18) *Organy doradcze Unii (w rozdziałach 3 i 4 w części piątej);*
19) *Szczególny tytuł II dotyczący postanowień finansowych (rozdziały na temat zasobów własnych Unii, wieloletnich ram finansowych, rocznego budżetu Unii, wykonania budżetu i absolutorium z jego wykonania, postanowień wspólnych i zwalczania nadużyć finansowych);*
20) *Tytuł III i postanowienia dotyczące wzmocnionej współpracy, w tym przeniesienie art. 27a–27e i art. 40–40b TUE oraz szczegółowych ustaleń na temat procedur głosowania [art. I-44 ust. 3];*
21) *Zmiana art. 309 zawierającego szczegółowe ustalenia dotyczące zasad głosowania w przypadku zawieszenia niektórych praw wynikających z członkostwa w Unii [art. I-59 ust. 5 i 6];*
Dodanie w postanowieniach ogólnych i końcowych szczegółowych ustaleń odnoszących się do zakresu terytorialnego [art. IV-440 ust. 2–7].

Dok. 4.
Prezydencja portugalska Rady
Silniejsza Unia Dla Lepszego Świata
lipiec–grudzień 2007 r.

Solidarna Unia między równymi

Unia jest ideą łączącą 27 suwerennych państw europejskich we wspólnej teraźniejszości i przyszłości. Unia otwarta dla państw, które w Europie dzielą wartości, na których oparty jest ten projekt: poszanowanie godności ludzkiej i praw obywateli, wolności, demokracji, równości i państwa prawa. Solidarna Unia między równymi, utworzona na podstawie woli swoich obywateli.

Chwila, żeby działać

Portugalia przejmuje prezydencję Rady ze świadomością, że dobrobyt państw członkowskich w Europie przyszłości oraz pomyślność jej obywateli zależą od decyzji, które wkrótce będziemy podejmować. **To jest chwila, żeby działać.** Niezbędna jest poprawa funkcjonowania UE poprzez reformę traktatów w celu zapewnienia lepszego wykonania Strategii Lizbońskiej oraz bardziej skutecznych działań zewnętrznych. Jest to sposób, w jaki możemy wpływać na naszą pozycję w zglobalizowanym świecie.

W poszukiwaniu wspólnego interesu

Prezydencja portugalska opiera się na jasnym założeniu: jesteśmy zdecydowani szukać wspólnego interesu oraz dążyć do konsensusu niezbędnego dla postępu Europy.

Podstawa operacyjna

Obowiązujący od stycznia 2007 r. 18-miesięczny program, opracowany wspólnie z Niemcami i Słowenią oraz zatwierdzony przez Radę ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych, stanowi podstawę operacyjną dla prezydencji portugalskiej. Zawiera zarys prac, które mają zostać wykonane przez różne formacje Rady, w ścisłej współpracy z Parlamentem Europejskim i Komisją, która ma prawo do inicjatywy w wielu dziedzinach.

Zakończenie integracji państw członkowskich i instytucji

Dnia 25 marca potwierdziliśmy nasze zaangażowanie na rzecz wartości i ambicji Europy. Uznajemy wszyscy, że posiadamy niepowtarzalne doświadczenie wspólnego życia i pracy w UE, poprzez wzajemne oddziaływanie między państwami członkowskimi i instytucjami. Nadszedł czas, aby usprawnić to wzajemne oddziaływanie oraz pracę instytucji tak, aby zbudować lepszą przyszłość dla naszych obywateli.

Konferencja Międzyrządowa – precyzyjny mandat

Rada Europejska udzieliła prezydencji portugalskiej mandatu w celu zwołania Konferencji Międzyrządowej. Jej cel jest jasny: opracować traktat zmieniający obowiązujące traktaty w celu podniesienia efektywności i demokratycznej legitymizacji

rozszerzonej Unii, jak również spójności jej działań zewnętrznych. Mandat jest precyzyjny: stanowić on będzie wyłączną podstawę i ramy dla prac Konferencji Międzyrządowej. Określony jest harmonogram zakończenia tego zadania.

Potrzeba woli politycznej

Będziemy wykonywać naszą pracę zgodnie z wolą wyrażoną przez państwa członkowskie; jednak wszyscy uczestnicy będą musieli zademonstrować taką samą wolę polityczną podczas Konferencji Międzyrządowej. Pójście naprzód jest jedyną drogą polityczną, którą będziemy podążać.

Rozszerzenie

Reforma Unii powinna ułatwić wypełnienie istniejących zobowiązań w odniesieniu do procesu rozszerzenia, zobowiązań, które należy respektować. Korzyści płynące z tego wysiłku są oczywiste, poprzez ich przyczynianie się do pokoju, stabilizacji oraz dobrobytu w Europie. UE powinna rozwijać i umacniać te korzyści.

Europejska perspektywa dla Bałkanów Zachodnich

Rozwój perspektywy europejskiej dla Bałkanów Zachodnich jest kluczowym elementem agendy UE. Reformy niezbędne dla stabilizacji i zbliżenia państw do Unii powinny zostać zintensyfikowane.

Schengen i SISone4ALL

Portugalia pokazała już jak duże znaczenie przywiązuje do swobodnego przepływu osób w Europie, poprzez propozycję SISone4ALL. Wymiar ludzki jest jednym z kamieni węgielnych Unii. Naszym celem pozostaje utworzenie drogi do zniesienia kontroli granicznych pomiędzy obszarem Schengen państw członkowskich, przed zakończeniem tej prezydencji.

Strefa euro

Prezydencja portugalska zapewni również niezbędne procedury do wprowadzenia do strefy euro państw członkowskich spełniających wymogi ustanowione w traktatach.

Nowy cykl

2007 jest pierwszym rokiem, w którym wszystkie instrumenty Strategii Lizbońskiej są stosowane w uzgodniony sposób. Jest to również moment na przygotowanie się do nowego cyklu, który zostanie zapoczątkowany w 2008 r. Portugalia już wnosi swój wkład do tego wysiłku, w ścisłej współpracy z Komisją i następną prezydencją.

Wymiar gospodarczy

Finanse publiczne

Poprawa zdrowia finansów publicznych w UE jest niezbędna dla zapewnienia stałego wzrostu gospodarczego, jak również długookresowej stabilności polityki gospodarczej i społecznej. Wpływ modernizacji administracji publicznej na konkurencyjność i wzrost zostanie zbadany w trakcie prezydencji portugalskiej.

Rynek wewnętrzny

Zapewnienie, aby rynek wewnętrzny funkcjonował bardziej efektywnie jest kluczowym celem dla Europy przyszłości, którą staramy się budować. Prezydencja stworzy warunki dla ustanowienia nowej agendy na rzecz rynku wewnętrznego, na podstawie komunikatu Komisji. Szczególna uwaga zostanie poświęcona rynkowi wewnętrznemu usług finansowych, jak również zwalczaniu uchylania się od płacenia podatków oraz oszustw podatkowych. Usługi pocztowe także stanowią przedmiot, który będzie brany pod uwagę.

Małe i średnie przedsiębiorstwa oraz polityka przemysłowa

Średniookresowy przegląd polityki przemysłowej oraz polityki wobec małych i średnich przedsiębiorstw zasługuje na szczególne traktowanie. Są one filarem sektora biznesowego Europy. Będziemy sprzyjać debacie skoncentrowanej na wzmocnieniu konkurencyjności małych i średnich przedsiębiorstw, łącznie z ich dostępem do finansowania.

Kultura i turystyka

Rozwój przemysłu turystycznego i kulturalnego jest ważnym obszarem dla wzrostu i stałego tworzenia miejsc pracy. Portugalia zorganizuje Europejskie Forum Kulturalne i Europejskie Forum Turystyczne, w celu podkreślenia potrzeby tych obszarów w naszej wspólnej agendzie.

Lepsze stanowienie prawa

Podniesienie efektywności rynku wewnętrznego nie będzie wykonalne bez lepszego stanowienia prawa, zmniejszenia biurokracji i eliminacji obciążeń administracyjnych. Będziemy kontynuować program „lepszyc uregulowań prawnych”.

Trójkąt wiedzy

Wzmocnienie trójkąta wiedzy – innowacja, badania i edukacja – jest istotne, aby pozwolić Europie konkurować i odznaczać się na globalizacji.

Innowacja

Prezydencja portugalska będzie kontynuować prace nad Planem Działania na rzecz Innowacji i będzie promować debatę w sprawie przyszłości polityki w zakresie badań i technologii w Europie. Będzie również kontynuowała wnoszenie swojego wkładu w ustanowienie polityki europejskiej mającej na celu przyciągnięcie wysoko wykwalifikowanych pracowników. Unowocześnienie szkolnictwa wyższego i uczenie się przez całe życie stanowią zasadnicze elementy tej wizji.

Portugalia będzie dążyła do zapewnienia, aby możliwie jak najszybciej podjęta została ostateczna decyzja w sprawie Europejskiego Instytutu Technologii.

Spójność i regiony najbardziej oddalone

Będziemy wspierać spójność jako centralną politykę Unii i będziemy zachęcać do koncepcyjnej debaty na ten temat. W tym kontekście będziemy dążyć do poświęcenia należytej uwagi szczególnej roli najdalej położonych regionów Unii.

Sprawy morskie

Dziedzina morza wymaga zintegrowanego podejścia. Będziemy wypracowywać definicję europejskiej polityki morskiej opartej na planie działania, który ma być przedstawiony przez Komisję. Konferencja na wysokim szczeblu na ten temat będzie miała miejsce w Lizbonie. Podejmiemy wysiłki w celu zakończenia negocjacji dotyczących dyrektywy w sprawie środowiska morskiego oraz zainicjowania dyskusji w sprawie propozycji legislacyjnej Komisji dotyczącej nielegalnych połowów. W sektorze transportu kluczowymi obszarami będą negocjacje Trzeciego Pakietu Bezpieczeństwa Morskiego oraz inicjatywy związane z „autostradami morskimi”.

Wymiar Społeczny i Gospodarczy

Europejska Strategia Zatrudnienia

Dziesiąta rocznica Europejskiej Strategii Zatrudnienia będzie stanowiła okazję do podjęcia debaty na temat roli polityki zatrudnienia i metod koordynacji. Głównym celem jest promocja tworzenia większej ilości i lepszych miejsc pracy.

Model elastycznego rynku pracy i bezpieczeństwa socjalnego

W tym kontekście poszukiwanie równowagi pomiędzy elastycznością i bezpieczeństwem na rynku pracy wymaga, aby w adekwatny sposób wzięto pod uwagę kilka elementów: uczenie się przez całe życie, mechanizmy ochrony społecznej, aktywna polityka na rynku pracy, funkcjonalna elastyczność i różnice między sytuacjami i modelami państw członkowskich. To w tych ramach i przy zapewnianiu uczestnictwa partnerów społecznych możemy przyczynić się do definiowania wspólnych zasad na poziomie europejskim.

Odpowiedzialność społeczna

Odpowiedzialność społeczna jest jednym z fundamentów modelu europejskiego. Integracja społeczna, walka z ubóstwem, w szczególności z ubóstwem dzieci, godzenie pracy z życiem osobistym i rodzinnym, należą do priorytetów prezydencji portugalskiej. Będziemy również dążyć do zawarcia perspektywy opartej na równości płci we wszystkich dziedzinach polityki. Sposób, w jaki zajmujemy się tymi kwestiami ma wpływ na postrzeganie przez naszych obywateli instytucji europejskich.

Energia i wymiar środowiskowy

Zrównoważony model środowiskowy i energetyczny

Stawianie czoła zmianom klimatycznym oraz czynienie postępów w odniesieniu do zrównoważonego modelu środowiskowego i energetycznego stanowią działania priorytetowe. Istnieje potrzeba, aby koncepcja ta weszła w życie oraz aby umocniła się przewodnia rola UE.

Energia

Kluczowym celem jest utworzenie wewnętrznego rynku gazu i elektryczności. Prezydencja portugalska gotowa jest poprowadzić debatę kierując się propozycjami, które

przedstawi Komisja. Uwaga zostanie poświęcona następującym kwestiom: wymaganym ramom prawnym dla energii odnawialnych, przyjęciu europejskiego strategicznego planu w dziedzinie technologii energetycznych (SET-PLAN), efektywności energetycznej i inicjatywom UE w sprawie zewnętrznych aspektów polityki energetycznej.

Środowisko

Prezydencja portugalska będzie kontynuowała niezbędną debatę przygotowawczą na konferencji Narodów Zjednoczonych na Bali w sprawie zmian klimatycznych. W ramach Unii Europejskiej zajmiemy się kwestiami ograniczonej ilości zasobów wody i susz wynikających ze zmian klimatycznych. Są one częstymi i niszczycielskimi zdarzeniami, które wymagają wspólnego podejścia i odpowiednich mechanizmów reakcji.

Bioróżnorodność

Dla każdej prezydencji niezbędne jest powstrzymanie spadku bioróżnorodności. Będziemy się starać włączyć świat biznesu, organizując konferencję na temat „Biznes a bioróżnorodność”.

UMACNIANIE PRZESTRZENI WOLNOŚCI, BEZPIECZEŃSTWA I SPRAWIEDLIWOŚCI

Globalne podejście do migracji

Prócz swobodnego przepływu ludzi w Unii, głównym celem prezydencji portugalskiej w tym obszarze będzie wprowadzanie w życie „globalnego podejścia do migracji”. Istnieje potrzeba wzmocnienia partnerstwa między UE a krajami tranzytu i pochodzenia ruchów migracyjnych.

Podejście do problemu migracji skupione całkowicie na nielegalnej migracji byłoby zbyt uproszczone. Prezydencja portugalska poprze debatę, na różnych forach, na temat kanałów legalnej migracji, integracji migrantów, zdrowia i migracji, jak również związków pomiędzy tym problemem a polityką rozwoju, readmisji i migracji wahadłowej.

Zorganizujemy konferencje na wysokim szczeblu w sprawie legalnej migracji, oraz euro-śródmiedziemorskie posiedzenie ministerialne Euromed poświęcone kwestiom migracji.

Legalna migracja

Opracujemy politykę dotyczącą legalnej migracji, opartą na proponowanych dyrektywach w sprawie definicji wspólnych praw obywateli państw trzecich świadczących legalnie pracę w państwie członkowskim oraz w sprawie warunków wjazdu i pobytu wysoko wykwalifikowanych pracowników.

Nielegalna migracja

Prezydencja Portugalska będzie kontynuować negocjacje dotyczące dyrektyw przewidujących sankcje dla pracodawców zatrudniających nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich. Priorytetem jest zakończenie negocjacji nad projektem dyrektywy w sprawie wspólnych standardów i procedur w państwach członkowskich dotyczących odsyłania nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich.

Południowa granica morska

Morze Śródziemne i Afryka są oczywistymi priorytetowymi obszarami działania, lecz nie jedynymi. Niezbędne jest wzmocnienie naszej południowej granicy morskiej. Istnieje pilna potrzeba wzmocnienia zdolności FRONTEX-u i opracowania zintegrowanego systemu zarządzania zewnętrznymi granicami Unii.

Elektroniczny wymiar sprawiedliwości

Kluczowym zadaniem prezydencji portugalskiej jest umiejscowienie wymiaru sprawiedliwości w służbie obywateli i biznesu. Elektroniczny wymiar sprawiedliwości i mediacja są podstawowymi środkami prowadzącymi do tego celu.

Ochrona danych

Transgraniczna ochrona danych osobowych jest podstawą wysokiego zaufania, współpracy i skuteczności w wymiarze sprawiedliwości w sprawach karnych. Zostanie zwrócona szczególna uwaga na decyzję ramową w sprawie ochrony danych osobowych przetwarzanych w ramach współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych.

Zwalczanie terroryzmu

Priorytetem jest także wdrożenie strategii Unii Europejskiej w dziedzinie walki z terroryzmem, w szczególności w odniesieniu do czynników biologicznych.

Prüm

Kontynuowane będzie integrowanie traktatu Prüm z dorobkiem wspólnotowym.

EUROPA I ŚWIAT

Przedstawianie naszych wartości

Tylko wówczas cele Unii będą wykonalne, jeśli będziemy odnosili sukcesy, razem przedstawiając nasze wartości w coraz bardziej współzależnym świecie. Pokój i bezpieczeństwo, z których korzystamy muszą być gwarantowane reakcją Europy na globalne wyzwania.

Należy wzmocnić naszą zdolność wypowiedzania się otwarcie. Stawianie czoła zmianom klimatycznym, promowanie rozwoju ekonomicznego i społecznego, radzenie sobie skutecznie z migracją, zwalczanie przestępczości zorganizowanej i handlu ludźmi, walka z terroryzmem są niektórymi wyzwaniami wymagającymi przewodnictwa i wspólnych reakcji.

Portugalia poświęci szczególną uwagę kwestiom rozbrojenia i nierozprzestrzeniania.

Nowe podejście do regionu Morza Śródziemnego

Staramy się opracować nowe podejście wobec całego regionu Morza Śródziemnego. Jego strategiczne znaczenie dla UE jest oczywiste. Narzędzia znajdujące się już w naszej dyspozycji muszą być właściwie stosowane, w szczególności te o charakterze finansowym, ale trzeba sięgać myślą dalej. Koniecznym jest wzmocnienie dialogu politycznego z partnerami z południowej i wschodniej granicy by reagować na wyzwania, które wymagają wspólnych rozwiązań. Stabilność obu regionów jest powiązana ze sobą.

Afryka

Afryka i Europa znają najnowszą historię niewykorzystanych szans. Nadszedł czas opracowania dla nich wspólnej strategii. Musimy działać wspólnie i być postrzegani na zewnątrz jako działający zgodnie. Nacisk, który kładziemy na spotkaniu w Lizbonie na szczycie pomiędzy UE a Afryką jest wynikiem takiego podejścia.

Relacje transatlantyckie

Priorytetowym zadaniem jest wzmocnienie relacji transatlantyckich. Prezydencja portugalska przyczyni się do dalszej transatlantyckiej integracji ekonomicznej.

Ameryka Łacińska i MERCOSUL

Portugalia aktywnie propaguje więzy pomiędzy Europą i Ameryką Łacińską oraz Karaibami. Istnieje duża zbieżność wartości i interesów pomiędzy tymi dwoma regionami. Negocjacje dotyczące układu o stowarzyszeniu pomiędzy UE a Mercosulem powinny zostać przyspieszone. Przewidujemy rozpoczęcie negocjacji mających podobny cel z Ameryką Środkową i Wspólnotą Andyjską.

Brazylia

Prezydencja portugalska pogłębi szczególnie polityczny dialog z Brazylią. Będziemy organizować pierwszy szczyt UE–Brazylia. Będzie to punkt wyjścia do nawiązania strategicznego dialogu, który odzwierciedla międzynarodowe wpływy obu stron.

Strategiczni partnerzy i Ukraina

Zostanie przyspieszone wzmocnianie stosunków pomiędzy UE i innymi strategicznymi partnerami. Spotkania na szczytach z Chinami, Indiami i Ukrainą będą istotą wspólnej agendy stosunków zewnętrznych. Będziemy blisko współpracować z partnerami europejskimi w celu stworzenia warunków do rozwoju stosunków UE–Rosja.

Prezydencja portugalska będzie kontynuować prace prowadzone przez UE, ze wszystkimi właściwymi międzynarodowymi partnerami, uważnie śledząc przedłużającą się kryzys na Bliskim Wschodzie. Kluczowa jest rola Kwartetu w procesie pokojowym na Bliskim Wschodzie.

Unia zachowa konstruktywne podejście w kontrolowaniu sytuacji dotyczących Afganistanu, Iranu i Iraku.

Handel i państwa AKP

Będziemy utrzymywać europejskie zaangażowanie w międzynarodowy wielostronny system handlowy. Będziemy kontynuować realizację celu, jakim jest włączenie państw AKP do gospodarki światowej.

Wzmocnianie strategicznej współpracy

UE ma ambitne cele dotyczące trwałego rozwoju. Nie będzie w stanie ich osiągnąć bez połączenia międzynarodowych starań. Umacnianie międzynarodowej współpracy poprzez nową generację polityk zewnętrznych i skuteczną wielostronność będzie niezbędne dla znajdowania rozwiązań na globalne wyzwania.

Dok. 5.

Konkluzje prezydencji z posiedzenia Rady Europejskiej w Brukseli (14 grudnia 2007 r.)

1. Posiedzenie Rady Europejskiej zostało poprzedzone wystąpieniem przewodniczącego Parlamentu Europejskiego, Hansa-Gerta Pötteringa, po którym nastąpiła wymiana poglądów.

2. Rada Europejska przeprowadziła również wymianę poglądów, w której wzięli udział Ernest-Antoine Scillière, prezes BusinessEurope, i Maria Helena André, zastępca sekretarza generalnego Europejskiej Konfederacji Związków Zawodowych (ETUC), w obecności przewodniczącego Parlamentu Europejskiego.

3. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje porozumienie osiągnięte na konferencji międzyrządowej w dniu 18 października 2007 r. i następujące po nim podpisanie traktatu z Lizbony w dniu 13 grudnia 2007 r., jak również proklamowanie Karty praw podstawowych w dniu 12 grudnia 2007 r. Wzywa do szybkiego zakończenia krajowych procesów ratyfikacyjnych, tak aby traktat wszedł w życie w dniu 1 stycznia 2009 r.

4. Rada Europejska będzie podsumowywać postępy, w stosownych przypadkach, w niezbędnych pracach przygotowawczych, tak aby zapewnić pełne stosowanie traktatu, gdy tylko wejdzie w życie. Podkreśla kompleksową naturę tego działania i stałą potrzebę jednolitych ram, a także wytycznych politycznych najwyższego szczebla. Przygotowania rozpoczną się w Brukseli w styczniu na podstawie programu pracy, który zostanie przedstawiony z upoważnienia przyszłego przewodniczącego Rady Europejskiej.

5. Zgodnie z deklaracją nr 5 załączoną do Aktu końcowego konferencji międzyrządowej Rada Europejska wyraża polityczną zgodę na projekt decyzji dotyczącej składu Parlamentu Europejskiego, zatwierdzony politycznie przez Parlament Europejski 11 października 2007 r., zmieniony zgodnie z deklaracją nr 4 załączoną do Aktu końcowego. Brzmienie drugiego i trzeciego motywu preambuły projektu decyzji zostanie zatem dostosowane, tak by było zgodne z brzmieniem art. 9A ust. 2 Traktatu o UE zmienionego Traktatem z Lizbony i tabelą zawartą w art. 2; liczba odpowiadająca Włochom to „73”. Decyzja ta zostanie przyjęta jak najszybciej po wejściu w życie Traktatu z Lizbony, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 9 A ust. 2 akapit drugi Traktatu o UE zmienionego Traktatem z Lizbony. Rada Europejska wzywa państwa członkowskie do jak najszybszego przyjęcia niezbędnych środków krajowych, tak by w chwili wejścia w życie tej decyzji ustawodawstwo krajowe konieczne do jej przyjęcia było gotowe przed wyborami do Parlamentu Europejskiego na kadencję 2009–2014.

6. Traktat z Lizbony zapewnia Unii stabilne i trwałe ramy instytucjonalne na dającą się przewidzieć przyszłość. W najbliższej przyszłości nie spodziewamy się żadnych zmian, więc Unia będzie mogła się w pełni skoncentrować na stojących przed nią konkretnych problemach, w tym globalizacji i zmianach klimatu, co jasno podkreślono 19 października 2007 r. na nieformalnym posiedzeniu szefów państw i rządów w Lizbonie na podstawie komunikatu Komisji pt. „Interes Europy: sukces w dobie globaliza-

cji". W tym kontekście Rada Europejska przyjmuje deklarację w sprawie globalizacji (patrz załącznik).

XVII. 7. Rada Europejska przyjmuje do wiadomości komunikat Komisji w sprawie strategii rozszerzenia i zatwierdza konkluzje Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych z 10 grudnia.

Grupa analityczna, perspektywa 2020–2030

8. Aby pomóc Unii skuteczniej przewidywać wyzwania w długiej perspektywie (2020–2030) i radzić sobie z nimi, Rada Europejska ustanawia niezależną grupę analityczną. Biorąc za punkt wyjścia wyzwania określone w deklaracji berlińskiej z 25 marca 2007 r., grupa jest proszona o określenie głównych kwestii i wydarzeń, z którymi Unia się prawdopodobnie zmierzy, i przeanalizowanie, jak można by rozwiązać problemy z nimi związane. Obejmuje to między innymi: wzmocnienie i unowocześnienie europejskiego modelu sukcesu gospodarczego i odpowiedzialności społecznej, zwiększenie konkurencyjności UE, praworządność, zrównoważony rozwój jako podstawowy cel Unii Europejskiej, stabilną sytuację na świecie, migracje, energię i ochronę klimatu oraz walkę z globalnymi zagrożeniami, przestępczością zorganizowaną i terroryzmem. Szczególną uwagę należy zwrócić na sposoby lepszego dotarcia do obywateli i zaspokojenia ich oczekiwań i potrzeb.

9. Grupa dokona analiz w ramach określonych w traktacie z Lizbony. Nie będzie zatem omawiać kwestii instytucjonalnych. Z uwagi na charakter długoterminowy jej analiza nie powinna również obejmować przeglądu obecnych polityk ani dotyczyć przyszłych ram finansowych Unii.

10. W swoich pracach grupa analityczna będzie musiała wziąć pod uwagę ewentualny rozwój wydarzeń w Europie i poza nią oraz przeanalizować w szczególności, jak najlepiej przysłużyć się stabilności i dobrobytowi Unii i całego regionu w dłuższej perspektywie.

11. Przewodniczącym grupy będzie Felipe González Márquez, wspierany przez dwoje wiceprzewodniczących Vairę Viķe-Freibergę i Jormę Ollilę, a w jej skład wejdzie nie więcej niż 9 członków pochodzących z całej Unii i wybranych na podstawie zasług. Przewodniczący i dwoje wiceprzewodniczących jest proszonych o przedłożenie listy nazwisk do rozważenia przez Radę Europejską podczas prezydencji francuskiej.

12. Grupa będzie korzystała z konsultacji, jeżeli uzna to za stosowne, i będzie sama organizować swoje prace.

13. Na posiedzeniu Rady Europejskiej w czerwcu 2010 r. grupa przedstawi sprawozdanie z prac.

WOLNOŚĆ, BEZPIECZEŃSTWO i SPRAWIEDLIWOŚĆ

14. Rada Europejska przyjmuje z zadowoleniem powiększenie obszaru Schengen i **zniesienie kontroli na wewnętrznych granicach** państw członkowskich uczestniczących w projekcie SIS one4ALL – na granicach lądowych i morskich od dnia 21 grudnia 2007 r. oraz na granicach powietrznych od dnia 30 marca 2008 r. – co zwiększy terytorium, na którym faktycznie obowiązuje swobodny przepływ osób.

15. Rada Europejska przyjmuje z zadowoleniem ustanowienie 10 października każdego roku **Europejskim Dniem przeciwko Karze Śmierci**.

16. Dalsze rozwijanie **wszechstronnej europejskiej polityki migracyjnej**, która uzupełnia polityki państw członkowskich, pozostaje podstawowym priorytetem służącym rozwiązywaniu problemów i wykorzystywaniu możliwości, które migracja oznacza w nowej erze globalizacji. Rada Europejska podkreśla zatem potrzebę nowego politycznego zobowiązania i odnotowuje w związku z tym komunikat Komisji w sprawie polityki imigracyjnej. Oczekuje w 2008 roku na spodziewane wnioski Komisji.

17. Kluczowe znaczenie dla dobrego zarządzania przepływami migracyjnymi i walki z nielegalną imigracją ma współpraca z państwami trzecimi. Rada Europejska przyjmuje z zadowoleniem postępy poczynione w realizacji **globalnego podejścia do kwestii migracji** w odniesieniu do Afryki i basenu Morza Śródziemnego, w szczególności misje UE do krajów afrykańskich i śródziemnomorskich, jak i postępy w stosowaniu globalnego podejścia do wschodnich i południowo-wschodnich regionów sąsiadujących. Oczekuje zorganizowania w 2008 roku drugiej euro-afrykańskiej konferencji ministerialnej na temat migracji i rozwoju. Zatwierdza konkluzje Rady z dnia 10 grudnia 2007 r. w sprawie partnerstw na rzecz mobilności i migracji cyrkulacyjnej i w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje decyzję o rozpoczęciu dialogu służącego nawiązaniu z Republiką Zielonego Przylądka i Republiką Mołdowy pilotażowych partnerstw na rzecz mobilności. Komisja proszona jest o złożenie sprawozdania z postępów w tym zakresie najpóźniej do czerwca 2008 roku. Ostatnie euro-śródziemnomorskie posiedzenie ministrów dotyczące migracji przyczyniło się do dalszego rozwoju praktycznej współpracy z partnerami śródziemnomorskimi we wszystkich aspektach dotyczących migracji. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje przyjęcie na drugim szczycie Afryki i UE wspólnej strategii, która określa migrację jako obszar wspólnego priorytetu, w ramach którego obie strony będą wspólnie szukać rozwiązań; plan działania związany ze wspólną strategią obejmuje partnerstwo w zakresie migracji, mobilności i zatrudnienia i zawiera konkretne środki, które należy przyjąć w następnych trzech latach.

18. Rada Europejska zatwierdza konkluzje Rady z dnia 19 listopada 2007 r. w sprawie spójności polityki w zakresie migracji i rozwoju oraz wzywa do dalszych prac w tej dziedzinie. Rada Europejska podkreśla znaczenie dalszego zaangażowania w dialog z państwami regionu Ameryki Łacińskiej i Karaibów.

19. Migracja i zatrudnienie są ściśle powiązane ze strategią lizbońską na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia. Rada Europejska uznaje, że migracja może mieć znaczący wpływ na potencjał wzrostu i wzrost zatrudnienia, rynki pracy, zdolności dostosowawcze, wydajność, konkurencyjność i finanse publiczne, podkreślając jednocześnie, że imigracja nie może zastąpić reformy strukturalnej. Skuteczną politykę imigracyjną należy rozważyć w świetle braku odpowiednio wykwalifikowanych pracowników oraz w świetle wymogów rynku pracy. Migracja zarobkowa powinna być w pełni zgodna z dorobkiem wspólnotowym, kompetencjami państw członkowskich w tej dziedzinie i z zasadą preferowania we Wspólnocie obywateli UE. Przywołując posiedzenie ministrów sprawiedliwości i spraw wewnętrznych z ministrami ds. zatrudnienia i polityki społecznej w dniu 6 grudnia, Rada Europejska ponownie potwierdza, że ważne są działania na rzecz propagowania integracji, ale również wysiłki samych migrantów.

20. Rada Europejska zwraca się do Rady o usprawnienie prac nad ostatnimi wnioskami Komisji dotyczącymi zatrudniania wysoko wykwalifikowanych obywateli państw trzecich oraz prac nad procedurą składania pojedynczego wniosku i nad wspólnym zbiorem praw dla legalnie przebywających pracowników z państw trzecich.

21. Zwalczanie nielegalnej imigracji wymaga zgodnych i skutecznych środków skierowanych przeciw nierejestrowanej pracy i nielegalnemu zatrudnieniu, w szczególności polegających na skutecznym egzekwowaniu odstraszaających kar. Rada i Parlament Europejski są proszone o osiągnięcie najpóźniej do końca 2008 roku porozumienia w sprawie wniosków dotyczących kar wobec pracodawców zatrudniających nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich. Należy również kontynuować prace w związku z komunikatem Komisji na temat pracy nierejestrowanej.

22. Właściwe zarządzanie przepływami migracyjnymi nadal wymaga również prac, w szczególności nad dalszym wzmacnianiem zintegrowanego zarządzania granicami zewnętrznymi, w tym zajęcia się szczególnymi problemami państw członkowskich, z poszanowaniem wszystkich międzynarodowych zobowiązań. Rada Europejska oczekuje w związku z tym na spodziewane w lutym 2008 roku komunikaty Komisji na temat systemu rejestracji wjazdów i wyjazdów na granicach zewnętrznych, przyszłego rozwoju FRONTEX-u oraz europejskiego systemu nadzoru granic.

23. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje również postępy poczynione w pracach nad wnioskiem dotyczącym dyrektywy w sprawie wspólnych norm i procedur dla państw członkowskich dotyczących powrotów nielegalnych imigrantów z państw trzecich. Podkreśla potrzebę osiągnięcia porozumienia w sprawie wspólnych norm polityki w zakresie powrotów i wzywa Radę i Parlament Europejski do dalszych starań na rzecz opracowania podstawy szybkiego porozumienia co do wniosku, pamiętając jednak o sytuacji poszczególnych państw członkowskich. Rada Europejska ponownie potwierdza potrzebę prowadzenia skutecznej polityki w zakresie readmisji i powrotów.

24. Rada Europejska podkreśla potrzebę postępów w opracowywaniu przyszłego wspólnego europejskiego systemu azylowego, mając na uwadze jego utworzenie do 2010 roku. W tym celu zachęca Komisję do oceny realizacji pierwszego etapu i do przedstawienia niezbędnych inicjatyw w 2008 roku.

25. Integracja jest centralnym elementem wszechstronnej europejskiej polityki migracyjnej. Rada Europejska wzywa do lepszej koordynacji polityki w zakresie migracji i integracji. W kontekście roku 2008 jako Roku Dialogu Międzykulturowego Rada Europejska wzywa Komisję i państwa członkowskie do podkreślania możliwości, korzyści i problemów związanych z migracją w pluralistycznej Europie.

26. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje zawarcie umowy w sprawie ułatwień wizowych i umowy o readmisji między Unią Europejską a czterema państwami Bałkanów Zachodnich (Bośnia i Hercegowina, Była Jugosłowiańska Republika Macedonii, Czarnogóra, Serbia), Ukrainą i Republiką Mołdowy, jak i umowy w sprawie ułatwień wizowych z Albanią, na podstawie procesu i rozważań zawartych we wspólnym podejściu. Ułatwienia wizowe powinny zachęcić te kraje do realizacji właściwych reform i zwiększyć ich współpracę z UE w obszarach takich jak wzmacnianie praworządności, zwalczanie przestępczości zorganizowanej i nielegalnej migracji oraz zwiększenie bezpieczeństwa dokumentów dzięki zastosowaniu biometrii.

27. Priorytetem jest nadal **współpraca policyjna i sądowa**. Należy usprawnić działanie Eurojustu i Europolu; w przypadku Europolu wymaga to od Rady, aby najpóźniej do końca czerwca 2008 roku osiągnęła porozumienie w sprawie decyzji ustanawiającej Europol i regularnie dokonywała przeglądu sytuacji w zakresie planu realizacji. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje również ogólne podejście do decyzji ramowej Rady w sprawie ochrony danych osobowych przetwarzanych w ramach współpracy policyjnej i sądowej. Należy zwiększyć współpracę w sprawach karnych przez wzajemne uznawanie decyzji.

28. Rada Europejska wzywa do szybkich postępów w sprawie dyrektywy dotyczącej ochrony środowiska poprzez prawo karne.

29. Ostatnie działania terrorystyczne w Europie i liczne ataki terrorystyczne w innych miejscach na świecie zwiększają potrzebę, aby Unia i państwa członkowskie nadal w pełni realizowały **strategię zwalczania terroryzmu**.

30. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje ostatnio podjęte prace w wielu obszarach objętych strategią, takich jak bezpieczeństwo materiałów wybuchowych i broń, współpraca zespołów reagowania kryzysowego (ATLAS), ochrona infrastruktury krytycznej, zwalczanie biologicznych, radiologicznych i innych niekonwencjonalnych zagrożeń oraz opracowanie unijnych ustaleń w zakresie koordynacji działań w sytuacjach kryzysowych. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje mianowanie przez SG/WP Gillesa de Kerchove'a koordynatorem ds. zwalczania terroryzmu. Z satysfakcją przyjmuje propozycje przedstawione przez koordynatora ds. zwalczania terroryzmu, mając na uwadze dalsze usprawnienie realizacji strategii zwalczania terroryzmu, i wzywa do szybkiego podjęcia prac dotyczących tych propozycji.

31. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje ostatnio podjęte prace w ramach unijnej strategii walki z radykalizacją postaw i werbowaniem terrorystów, zwłaszcza w odniesieniu do radykalizacji postaw młodzieży i roli Internetu. Wzywa do dalszego wzmocnienia strategii w szczególności dzięki unijnym programom i instrumentom sektorowym zarówno w ramach Unii, jak i we współpracy z państwami trzecimi. W tym celu odnotowuje zamiar Komisji, aby w ciągu 2008 roku przedstawić komunikat w sprawie najlepszych praktyk działań przeciw radykalizacji przemocy.

32. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje przyjęcie decyzji ustanawiającej wspólnotowy **mechanizm ochrony ludności** (przekształcenie) i zachęca Radę i Komisję do jak najszerszego wykorzystania tego instrumentu wraz z instrumentem finansowym ochrony ludności, by radzić sobie w poważnych sytuacjach nadzwyczajnych w przyszłości. W tym kontekście Rada Europejska oczekuje na spodziewany wniosek Komisji w sprawie wzmocnienia zdolności Unii do reagowania w przypadku katastrof.

33. Rada Europejska ponownie potwierdza potrzebę zwiększenia **dostępu do wymiaru sprawiedliwości** w Unii Europejskiej za pośrednictwem uproszczonych, sprawniejszych i bardziej dostępnych procedur; z zadowoleniem przyjmuje osiągnięcia w zakresie e-prawa i wzywa do kontynuowania prac.

34. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje porozumienie polityczne co do dyrektywy w sprawie niektórych aspektów mediacji w sprawach cywilnych i handlowych, która udostępnia obywatelom i przedsiębiorstwom alternatywny mechanizm rozwiązywania sporów pozwalający na skuteczne rozwiązywanie sporów transgranicznych, oraz co do rozporządzenia w sprawie prawa właściwego dla zobowiązań

umownych („Rzym I”), które to akty są ważnymi elementami europejskiej przestrzeni sprawiedliwości.

35. Zachęca się Radę do rozwiązania kwestii związanych z rozporządzeniem w sprawie jurysdykcji i prawa właściwego w sprawach małżeńskich („Rzym III”). Wzywa się ją również do osiągnięcia porozumienia co do rozporządzenia w sprawie zobowiązań alimentacyjnych przy uwzględnieniu ostatniego porozumienia w sprawie Haskiej konwencji o międzynarodowym dochodzeniu świadczeń na rzecz dzieci oraz innych form alimentów rodzinnych. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje podpisanie nowej konwencji lugańskiej o jurysdykcji i uznawaniu orzeczeń sądowych oraz ich wykonywaniu w sprawach cywilnych i handlowych i wzywa do szybkiego jej ratyfikowania.

36. Rada Europejska, przywołując konkluzje Rady z dnia 8–9 listopada 2007 r. w sprawie **cyberprzestępczości**, podkreśla, że konieczne są dalsze działania w kierunku przyjęcia spójnej polityki UE w tym zakresie.

37. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje prowadzone w Radzie i Komisji prace dotyczące **ochrony dzieci**.

ZAGADNIENIA GOSPODARCZE, SPOŁECZNE I ZWIĄZANE Z OCHRONĄ ŚRODOWISKA

38. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje przedstawione przez Komisję sprawozdanie strategiczne oceniające realizację odnowionej **strategii lizbońskiej na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia**, a także zawierające propozycje na następny trzyletni cykl realizacji, w tym nowy zestaw zintegrowanych wytycznych, założeń dla poszczególnych krajów i nowy wspólnotowy program lizboński. Rada Europejska wzywa do usprawnienia prac, tak aby rozpocząć realizację kolejnego cyklu na posiedzeniu w marcu 2008 roku. Rada Europejska podkreśla rolę nowego wspólnotowego programu lizbońskiego w podejściu partnerskim. Program musi stanowić wartość dodaną na szczeblu wspólnotowym, tak by zwiększyć spójność reform i zmaksymalizować dodatkowe pozytywne efekty.

39. Strategia lizbońska przynosi efekty. Nie zmieniły się cztery priorytetowe obszary reform określone przez Radę Europejską wiosną 2006 roku: wiedza i innowacje, otoczenie biznesu, zatrudnienie, energia i zmiany klimatu. Mimo że należy zająć się zmieniającymi się wyzwaniem, zintegrowane wytyczne nie potrzebują gruntownej weryfikacji. Nowy cykl strategii lizbońskiej powinien się koncentrować na realizacji i efektach reform. Podczas wstępnych dyskusji na szczeblu Rady określono już potrzebę odpowiednich działań dotyczących takich kwestii, jak badania europejskie, mechanizmy w zakresie innowacyjności, MŚP, jednolity rynek, konkurencja, unowocześnienie administracji publicznej, kształcenie i umiejętności, model elastycznego rynku pracy i bezpieczeństwa socjalnego, środki zwiększania udziału w rynku pracy, inkluzja społeczna, spójność terytorialna, energia, zmiany klimatu, dostrzegalność działań w zakresie polityki społecznej, zrównoważenie i jakość finansów publicznych. Działania te powinny być podejmowane na szczeblu krajowym, wspólnotowym i zewnętrznym.

40. Należy zwiększyć rolę szczebla regionalnego w zwiększaniu wzrostu gospodarczego i zatrudnienia, jak uznano w nowej grupie programów polityki spójności obejmujących lata 2007–2013. Należy w pełni wykorzystać narzędzia oferowane przez

strategię lizbońską przez zwiększenie obecnej koordynacji horyzontalnej, rozwój odpowiedzialnej komunikacji i zaangażowanie wszystkich zainteresowanych stron.

41. Kluczowe znaczenie dla Europy przyszłości i dla rozwoju gospodarki opartej na wiedzy ma promowanie trójkąta **wiedzy** (kształcenie, badania, innowacje). Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje w związku z tym ustanowienie Europejskiego Instytutu Innowacji i Technologii i pierwszych wspólnych inicjatyw technologicznych będących innowacyjnymi partnerstwami publiczno-prywatnymi w strategicznych obszarach. Wzywa państwa członkowskie do aktywniejszego zaangażowania się w realizację paneuropejskich infrastruktur badawczych.

42. Należy zwiększyć w Europie zasoby ludzkie w obszarze nauki i technologii oraz poprawić atrakcyjność Europy dla wysoko wykwalifikowanych naukowców: z tego względu Rada Europejska potwierdza konkluzje uzgodnione przez Radę w listopadzie 2007 roku i dotyczące przyszłości nauki i technologii w Europie, jak i unowocześnienia uczelni wyższych. Przywołując całościową strategię innowacji przyjętą w 2006 roku, Rada Europejska podkreśla znaczenie inicjatyw Komisji związanych z zamówieniami publicznymi i z innowacjami w usługach oraz wzywa Komisję do uzupełnienia inicjatyw o pozostałe planowane działania. Zapewnienie wszystkim obywatelom możliwości **uczenia się przez całe życie** ma, oprócz wymiaru społecznego, szczególne znaczenie dla tworzenia lepszych miejsc pracy i zwiększania ich liczby. Dlatego państwa członkowskie i Komisja powinny priorytetowo traktować realizację programu prac w zakresie kształcenia i szkolenia oraz europejską strukturę kwalifikacji, jak i inicjatywę „Nowe umiejętności w nowych miejscach pracy” oraz propagowanie większej mobilności.

43. Rada Europejska potwierdza kompleksową decyzję Rady w sprawie finansowania europejskich programów nawigacji satelitarnej, **EGNOS i Galileo**, zarządzania nimi i polityki zamówień z nimi związanej. Ten kluczowy projekt dostarczy Europie do 2013 roku infrastrukturę globalnej nawigacji satelitarnej, tworząc nowe możliwości gospodarcze, miejsca pracy dla wysoko wykwalifikowanych pracowników oraz nowe możliwości zaawansowanych usług i zastosowań w całej UE.

44. Rada Europejska zatwierdza europejski **plan działań na rzecz kultury**, który stanowi istotny krok ku większej spójności i dostrzegalności działań UE w tej dziedzinie, a zarazem maksymalnie wykorzystuje potencjał sektorów związanych z kulturą i twórczością, szczególnie w odniesieniu do MŚP, przyczyniając się w ten sposób do osiągnięcia celów strategii lizbońskiej.

45. **Jednolity rynek** jest niewątpliwym sukcesem i nadal stanowi podstawowy warunek wzrostu i dobrobytu w Unii. Przywołując konkluzje Rady ds. Konkurencyjności z 22–23 listopada 2007 r., Rada Europejska podkreśla, że należy budować zintegrowane podejście do konkurencyjności Europy wspierane zrównoważoną polityką przemysłową, połączoną z innowacyjnością i umiejętnościami, i zarazem rozwijać wymiar zewnętrzny tego podejścia w celu zapewnienia wyrównanych szans. Należy zrobić jeszcze więcej, by wyzwolić pełny potencjał rozszerzonej Unii, między innymi likwidując pozostałe bariery i umożliwiając konsumentom i MŚP pełne korzystanie z możliwości jednolitego rynku. Aby promować konkurencyjność Europy w zglobalizowanym świecie, jednolity rynek powinien także bardziej otworzyć się na zewnątrz. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje przedstawiony ostatnio przez Komisję przegląd po-

lityki jednolitego rynku i towarzyszący mu komunikat na temat usług świadczonych w interesie ogólnym, w tym usług socjalnych świadczonych w interesie ogólnym, i zwraca się do Rady o przeanalizowanie inicjatyw zaproponowanych w przeglądzie, by umożliwić Radzie Europejskiej przedstawienie na wiosennym posiedzeniu w 2008 roku konkluzji w sprawie priorytetów w zakresie dalszych działań.

46. Rada Europejska podkreśla kluczową rolę, jaką w pobudzaniu wzrostu i tworzeniu miejsc pracy w UE odgrywa **turystyka**, i wzywa Komisję, państwa członkowskie, przemysł i inne zainteresowane strony do połączenia sił w celu terminowej realizacji przyjętej ostatnio agendy dotyczącej zrównoważonej i konkurencyjnej turystyki europejskiej.

47. Nadal należy poprawiać ramowe warunki **działalności przedsiębiorstw**, w szczególności **MŚP**. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje zamiar Komisji dotyczący przedstawienia w 2008 roku komunikatu na temat „Karty drobnej przedsiębiorczości dla Europy” w celu uwolnienia pełnego potencjału MŚP. Jeżeli chodzi o plan działania na rzecz **lepszyc uregulowań prawnych**, Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje postępy w realizacji wspólnego celu, jakim jest ograniczenie o 25% do 2012 roku obciążeń administracyjnych wynikających z prawodawstwa UE, i ponagla państwa członkowskie, które jeszcze tego nie uczyniły, do ustalenia do 2008 roku krajowych celów o porównywalnej wartości, z uwzględnieniem różnych sytuacji wyjściowych i tradycji oraz szczególnego znaczenia tej inicjatywy dla MŚP. Unowocześnienie **administracji publicznej** jest kluczem do poprawy skuteczności i sprawności finansów publicznych. Reformy w tym obszarze powinny więc być poddawane regularnej analizie i być przedmiotem wymiany najlepszych praktyk, w szczególności w kontekście krajowych programów reform w ramach strategii lizbońskiej. W tym kontekście należy zbadać potencjał inicjatyw w zakresie e-administracji, zgodnie z czterema działaniami w ramach polityki wymienionymi w deklaracji ministerialnej (Lizbona, wrzesień 2007 rok).

48. W obliczu ostatnich wydarzeń na **rynkach finansowych** Rada Europejska podkreśla, że makroekonomiczne podstawy UE są silne i że spodziewany jest trwały wzrost gospodarczy. Ze względu na utrzymującą się niepewność, konieczne jest stałe monitorowanie rynków finansowych i gospodarki. Rada Europejska podkreśla znaczenie kwestii określonych w programie prac przyjętym przez Radę 9 października 2007 r., mającym na celu poprawę – we współpracy z międzynarodowymi partnerami UE – przejrzystości dla inwestorów, rynków i regulatorów, poprawę standardów wyceny, ulepszenie ram nadzoru ostrożnościowego, zarządzania ryzykiem oraz nadzoru w sektorze finansowym, jak również dokonanie przeglądu funkcjonowania rynków, w tym roli agencji ratingowych. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje znaczące kroki podjęte w celu poprawy rozwiązań unijnych na rzecz stabilności finansowej i zdecydowanie zachęca do podjęcia odpowiednich dalszych działań. Na wiosennym posiedzeniu w 2008 roku powróci do tych kwestii na podstawie sprawozdania z postępów.

49. W dziedzinie **zatrudnienia i polityki społecznej** Rada Europejska potwierdza porozumienie w sprawie wspólnych zasad dotyczących łączenia elastycznego rynku pracy z bezpieczeństwem socjalnym osiągnięte w Radzie 5–6 grudnia 2007 r. i wzywa państwa członkowskie do należytego uwzględnienia tych zasad podczas opracowywania i realizacji krajowych polityk w tym zakresie. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje wspólną analizę rynków pracy przeprowadzoną przez europejskich partnerów

społecznych i podkreśla ich znaczącą rolę w przygotowywaniu polityk dotyczących modelu elastycznego rynku pracy i bezpieczeństwa socjalnego oraz we wdrażaniu i monitorowaniu takich polityk. Z zadowoleniem przyjmuje również trwające konsultacje na temat oceny sytuacji społecznej, które uturują drogę do odnowionego i nowoczesnego programu społecznego dla Europy. Należy rozwinąć podejście do pracy uwzględniające cykl życiowy przez zachęcanie osób starszych do aktywności i przez unowocześnienie systemów emerytalnych, by zapewnić równowagę finansową, gospodarczą i społeczną, przez zwiększenie operacyjności paktu na rzecz młodzieży i paktu na rzecz równości płci, w tym ich skutecznego monitorowania i włączania do głównego nurtu polityki, a także przez wykorzystywanie możliwości oferowanych przez europejski sojusz na rzecz rodzin. Rada Europejska wyraża zadowolenie z ostatnich wydarzeń w zakresie usystematyzowanego dialogu i udziału młodzieży w procesie decyzyjnym na szczeblu europejskim.

50. Aktywne polityki **integracyjne** powinny łączyć integrację na rynkach pracy, mobilność siły roboczej, motywację do aktywnego poszukiwania pracy, odpowiednie wsparcie dochodów oraz dostępne i efektywne usługi socjalne wysokiej jakości. Rada Europejska potwierdza również swoje zaangażowanie w program godnej pracy, stanowiący globalny instrument promowania zatrudnienia, lepszych standardów pracy i ułatwiania rozwoju. Rada Europejska wyraża zadowolenie z rezultatów **Europejskiego Roku Równych Szans dla Wszystkich** i zaprasza państwa członkowskie do zwiększenia starań na rzecz zapobiegania dyskryminacji i zwalczania jej na rynku pracy i poza nim. W związku z powyższym Rada Europejska, świadoma bardzo specyficznej sytuacji Romów w całej Unii, zachęca państwa członkowskie i Unię, aby uczyniły wszystko, co w ich mocy, by poprawić integrację tej ludności. W tym celu zwraca się do Komisji o przeanalizowanie istniejących polityk i instrumentów i przedstawienie Radzie do końca czerwca 2008 roku sprawozdania z osiągniętych postępów.

51. Jeżeli chodzi o **energię i zmiany klimatu**, Rada Europejska potwierdza znaczenie realizacji, zgodnie z konkluzjami z marca 2007 roku, wszystkich aspektów wszechstronnego planu działania w dziedzinie energii na lata 2007–2009, przyjętego na wiosnę 2007 roku, z myślą o przyspieszeniu prac nad trzema aspektami **europejskiej polityki energetycznej**: bezpieczeństwem dostaw, konkurencyjnością i zmianami klimatu.

52. W związku z tym Rada Europejska:

- przyjmuje do wiadomości komunikat Komisji dotyczący strategicznego planu w dziedzinie technologii energetycznych (SET-Plan) oraz dokument przedstawiający perspektywy w dziedzinie technologii energetycznych; należy kontynuować prace nad zapewnieniem ram sprzyjających przyspieszeniu zmian technologicznych, w tym nad planowaniem strategicznym, skuteczniejszą realizacją, zwiększeniem zasobów i ulepszeniem podejścia do współpracy międzynarodowej w zakresie innowacji w dziedzinie technologii niskoemisyjnych;
- odnotowuje postępy dokonane w dyskusjach na temat 3. pakietu dotyczącego rynku wewnętrznego gazu i energii elektrycznej, które powinny być sprawnie kontynuowane, by umożliwić osiągnięcie porozumienia w 2008 roku;
- oczekuje na drugi pakiet wniosków prawodawczych Komisji dotyczący instrumentów związanych z energią odnawialną i zmianami klimatu, spodziewany w styczniu 2008 roku, i podkreśla znaczenie szybkiego uzgodnienia tych wniosków.

53. Rada Europejska podkreśla potrzebę zapewnienia spójności polityk UE, w tym przez propagowanie zrównoważonego systemu transportowego, zgodnie z konkluzjami z czerwca 2007 roku.

54. **Konferencja stron Ramowej konwencji NZ w sprawie zmian klimatu odbywająca się na Bali** musi odpowiedzieć na pilną potrzebę globalnych działań określonych w czwartym sprawozdaniu oceniającym międzyrządowego zespołu do spraw zmian klimatu i dać zgodę na rozpoczęcie negocjacji prowadzących do przyjęcia do 2009 roku globalnego, ogólnego i skutecznego porozumienia obejmującego okres po 2012 roku. W związku z tym Rada Europejska przywołuje konkluzje Rady z 30 października 2007 r., szczegółowo przedstawiające cele i elementy, które zgodnie z opinią Unii powinny stanowić część przyszłego porozumienia i które powinny posłużyć jako wytyczne podczas procesu negocjacyjnego.

55. Rada Europejska przypomina również konkluzje Rady z 19–20 listopada w sprawie sojuszu na rzecz przeciwdziałania zmianom klimatu między UE a krajami rozwijającymi się, który będzie stanowił platformę dialogu i współpracy w dziedzinie dostosowywania się do zmian klimatu oraz w dziedzinie propagowania zmniejszenia ryzyka katastrof i włączania zmian klimatu do działań na rzecz zmniejszenia ubóstwa w krajach najbardziej zagrożonych.

56. Podstawowym celem Unii Europejskiej jest **zrównoważony rozwój**. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje pierwsze sprawozdanie okresowe Komisji na temat odnowionej strategii UE dotyczącej trwałego rozwoju. Zgadza się, że cele i priorytety w ramach siedmiu głównych wyzwań zawartych w tej strategii pozostają całkowicie aktualne i że w centrum uwagi powinno zatem znaleźć się skuteczne jej wdrożenie na wszystkich poziomach. Odnowiona strategia UE i krajowe strategie zrównoważonego rozwoju powinny być również ściślej połączone. Struktura zarządzania i narzędzia strategii zrównoważonego rozwoju, w szczególności te dotyczące monitorowania postępów i wymiany najlepszych praktyk, powinny być szeroko stosowane i wzmocnione. Zintegrowana polityka UE w zakresie klimatu i energii oraz zintegrowane podejście do zrównoważonego gospodarowania zasobami naturalnymi, ochrona bioróżnorodności i funkcji ekosystemu oraz zrównoważona produkcja i konsumpcja należą do czynników zapewniających osiągnięcie celów zarówno strategii UE dotyczącej trwałego rozwoju, jak i strategii lizbońskiej. UE musi kontynuować prace na rzecz bardziej zrównoważonego transportu i przyjaznych dla środowiska środków transportu. Wzywa się Komisję, aby w czerwcu 2009 roku – wraz z kolejnym sprawozdaniem z postępów w realizacji strategii dotyczącej trwałego rozwoju – przedstawiła harmonogram wyszczególniający działania pozostałe do wykonania.

57. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje konkluzje Rady w sprawie **susz i niedoborów wody** oraz wzywa Komisję do przedstawienia w 2008 roku sprawozdania na ten temat i dokonania na tej podstawie przeglądu i dalszego opracowania ewoluującej strategii UE do roku 2012, uwzględniając wymiar międzynarodowy tej kwestii. Uznaje również konieczność wzmocnienia na szczeblu europejskim powiązań między działalnością gospodarczą a bioróżnorodnością, z zadowoleniem przyjmując unijną inicjatywę w tym zakresie oraz zobowiązanie Komisji do zapewnienia wsparcia technicznego.

58. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji w sprawie **zintegrowanej polityki morskiej** Unii Europejskiej i proponowany plan działania okre-

śląjący pierwsze konkretne kroki na rzecz rozwoju zintegrowanego podejścia do kwestii morskich. Szeroki udział w poprzedzających ten plan konsultacjach publicznych i wszechstronna debata podczas konferencji ministerialnej w Lizbonie jest wyrazem zainteresowania zaangażowanych podmiotów rozwojem takiej polityki. Przyszła zintegrowana polityka morska powinna zapewniać zgodność i spójność polityk sektorowych, przynosić wartość dodaną i w pełni przestrzegać zasady pomocniczości. Ponadto należy ją opracować tak, by mogła być wykorzystywana do radzenia sobie z wyzwaniami stojącymi przed zrównoważonym rozwojem i konkurencyjnością Europy. Należy w niej w szczególności uwzględnić różne specyficzne cechy państw członkowskich i poszczególnych regionów morskich, które powinny wymagać zacieśnienia współpracy, także między wyspami, archipelagami i regionami najbardziej oddalonymi oraz w wymiarze międzynarodowym. Rada Europejska wyraża zadowolenie z przyjęcia dyrektywy ramowej w sprawie strategii morskiej, która stanowi środowiskowy filar tej polityki. Rada Europejska wzywa Komisję do dalszej pracy nad inicjatywami i wnioskami zawartymi w planie działania oraz wzywa przyszłe prezydencje do opracowania zintegrowanej polityki morskiej Unii. Wzywa się Komisję, aby pod koniec 2009 roku złożyła Radzie Europejskiej sprawozdanie z osiągniętych postępów.

59. Nie naruszając zintegrowanej polityki morskiej, Rada Europejska wzywa Komisję do przedstawienia nie później niż w czerwcu 2009 roku strategii UE dotyczącej regionu **Morza Bałtyckiego**. Strategia ta powinna pomóc między innymi w sprostaniu pilnym wyzwaniom środowiskowym związanym z Morzem Bałtyckim. Ramy wymiaru północnego stanowią fundament zewnętrznych aspektów współpracy w regionie Morza Bałtyckiego.

60. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje sprawozdanie Komisji w sprawie strategii dla **regionów najbardziej oddalonych** z 2004 roku, opisujące pozytywne efekty strategii i przedstawiające przyszłe wspólnotowe działania w tych regionach. Rada Europejska oczekuje na wyniki rozpoczętych konsultacji publicznych i wzywa Komisję do przedstawienia stosownych wniosków nie później niż w październiku 2008 roku.

61. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje 4. **sprawozdanie na temat spójności** i podkreśla znaczenie debaty na temat przyszłości tej podstawowej polityki, rozpoczętej na Forum Spójności we wrześniu, i kontynuowanej w listopadzie podczas nieformalnego spotkania ministerialnego na temat polityki regionalnej.

STOSUNKI ZEWNĘTRZNE

62. Rada Europejska podkreśla znaczenie pogłębienia stosunków Unii Europejskiej z jej partnerami w coraz bardziej zglobalizowanym świecie. Przeprowadzone w tym półroczu spotkania na szczycie z Brazylią, Rosją, Ukrainą, Chinami, Indiami, ASEAN-em i Afryką przyczyniły się do zacieśnienia stosunków UE z tymi partnerami oraz do stworzenia silniejszych podstaw porozumienia w obliczu globalnych wyzwań.

63. Lipcowe spotkanie na szczycie z **Brazylią** zapoczątkowało strategiczne partnerstwo zmierzające do rozwoju stosunków dwustronnych i wzmocnienia dialogu politycznego na temat kwestii globalnych i regionalnych oraz współpracy w wielu dziedzinach należących do wspólnego obszaru zainteresowań.

64. Rada Europejska wyraża zadowolenie z drugiego **szczytu UE–Afryka**, który odbył się w dniach 8–9 grudnia w Lizbonie. Podczas szczytu obie strony wyraziły determinację w dążeniu do nadania nowego wymiaru ich stosunkom. W tym celu przyjęto wspólną strategię UE–Afryka oraz plan działania, którego celem jest zapewnienie konkretnej realizacji nowych ambicji w dziedzinie polityki i rozwoju. Podczas szczytu uzgodniono utworzenie 8 partnerstw na rzecz: pokoju i bezpieczeństwa; demokratycznych rządów i praw człowieka; handlu i integracji regionalnej; milenijnych celów rozwoju; energii; zmian klimatu; migracji, mobilności i zatrudnienia; nauki, społeczeństwa informacyjnego i przestrzeni kosmicznej. Partnerstwa te umożliwią wspólne rozwiązywanie kwestii interesujących obie strony, w tym kwestii o charakterze globalnym, oraz pomogą UE lepiej przyczynić się do rozwoju Afryki. Rada Europejska uznaje, że aby w ciągu kolejnych trzech lat uzyskać konkretne i widoczne rezultaty, wymagane będą dodatkowe, połączone wysiłki wszystkich stosownych podmiotów.

65. W sprawie **Kosowa** Rada Europejska odnotowuje zakończenie 10 grudnia procesu trojki i ostateczne sprawozdanie przedstawione Sekretarzowi Generalnemu Narodów Zjednoczonych przez grupę kontaktową. Rada wyraziła trojce wdzięczność za pełne przeanalizowanie wszystkich opcji zabezpieczających wynegocjowane uzgodnienia dotyczące statusu Kosowa. Podziękowała w szczególności ambasadorowi Wolfgangowi Ischingerowi, przedstawicielowi UE w trojce, za jego pracę.

66. Rada Europejska podkreśliła, że proces negocjacyjny między stronami w sprawie przyszłego statusu Kosowa, ułatwiony przez trojkę, dobiegł końca. W tym kontekście Rada wyraża żal, że mimo dużych wysiłków trojki czynionych w dobrej wierze i przy pełnym poparciu państw członkowskich UE strony nie były w stanie osiągnąć porozumienia satysfakcjonującego wszystkich.

67. Rada Europejska z zadowoleniem przyjęła fakt, że obie strony wielokrotnie zobowiązały się w czasie procesu trojki do powstrzymania się od jakichkolwiek działań lub oświadczeń, które mogłyby zagrozić bezpieczeństwu lub przyczynić się do wystąpienia aktów przemocy. To zobowiązanie do zachowania pokoju, istotne dla stabilności w regionie, musi pozostawać w mocy.

68. Rada Europejska uzgodniła z Sekretarzem Generalnym ONZ, że *status quo* Kosowa nie może być utrzymane; podkreśliła więc konieczność prowadzenia dalszych prac nad porozumieniem w sprawie statusu Kosowa, kluczowego dla stabilności w regionie. Takie porozumienie powinno zapewnić przywiązanie demokratycznego, wieloetnicznego Kosowa do zasady praworządności oraz do ochrony mniejszości i dziedzictwa kulturowego i religijnego.

69. Rada Europejska podkreśla swoje przekonanie, że rozwiązanie problemu statusu Kosowa jest kwestią *sui generis*, która nie stanowi precedensu.

70. Rada Europejska odnotowała, że Rada Bezpieczeństwa Narodów Zjednoczonych zajmie się tą kwestią w grudniu. Rada Europejska podkreśliła, że UE jest gotowa do odgrywania wiodącej roli we wzmacnianiu stabilności w regionie i w realizacji porozumienia określającego przyszły status Kosowa. Wskazała na gotowość UE do wspierania Kosowa na drodze do trwałej stabilności, w tym przez misję EPBiO i wkład w międzynarodowe biuro cywilne jako część obecności międzynarodowej. Wzywa się Radę ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych do określenia sposobu przygotowania misji i czasu jej rozpoczęcia. Wzywa się Sekretarza Generalnego/Wysokiego Przedsta-

wiciela do przygotowania misji w porozumieniu z właściwymi władzami w Kosowie i z Organizacją Narodów Zjednoczonych. UE będzie także gotowa do wspierania rozwoju gospodarczego i politycznego w ramach jasno określonej perspektywy europejskiej, zgodnie z europejską perspektywą regionu.

71. Rada Europejska potwierdziła, że przyszłość Bałkanów Zachodnich leży w Unii Europejskiej. Jest zdania, że niezwykle ważne dla stabilności regionu jest to, by Serbia była krajem bezpiecznym i dostatnym, całkowicie zintegrowanym z rodziną narodów europejskich. W związku z tym wzywa Serbię do wypełnienia warunków niezbędnych do szybkiego podpisania układu o stabilizacji i stowarzyszeniu, a z uwagi na znaczne możliwości instytucjonalne Serbii, przywołując konkluzje z grudnia 2006 roku, potwierdza swoje przekonanie, że postępy na drodze do UE, w tym na drodze do statusu kraju kandydującego, mogą być osiągnięte szybciej.

72. Rada Europejska potwierdza, że **europejska polityka sąsiedztwa (ENP)** jest jednym z priorytetów działań zewnętrznych UE. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje osiągnięte postępy, przypominając swoje konkluzje z czerwca 2007 roku i pamiętając o jednolitym i spójnym charakterze ENP oraz przestrzeganiu zasady różnicowania. Z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji z 5 grudnia 2007 r., jak również wyniki konferencji ENP, która odbyła się 3 września 2007 r., i wzywa nadchodzące prezydencje do kontynuowania tych prac, tak aby rozwijać zarówno wymiar wschodni, jak i południowy w ramach stosunków dwustronnych i wielostronnych, na podstawie stosownych komunikatów i wniosków Komisji.

73. Rada Europejska podkreśla strategiczne znaczenie stosunków UE z **krajami śródziemnomorskimi** i wyraża zadowolenie z postępów dialogu na temat polityki i bezpieczeństwa, postępów w tworzeniu przestrzeni wspólnego dobrobytu i we wdrażaniu społecznego, kulturalnego i ludzkiego wymiaru tego partnerstwa, zgodnie z konkluzjami z posiedzeń ministrów spraw zagranicznych, jak również w innych ważnych dziedzinach, takich jak migracja. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje przyłączenie się Albanii i Mauretanii do procesu barcelońskiego.

74. Rada Europejska z zadowoleniem przyjmuje perspektywę zawarcia umowy ramowej z Libią zgodnie z konkluzjami Rady w sprawie Libii z października 2007 roku, które powinny stanowić punkt zwrotny zapoczątkowujący nowy etap w stosunkach UE z tym krajem śródziemnomorskim, także w kwestii migracji.

75. Rada Europejska wspiera postępy osiągnięte na pierwszym posiedzeniu **Transatlantyckiej Rady Gospodarczej** 9 listopada 2007 r. i oczekuje na dalsze widoczne postępy w okresie poprzedzającym kolejny szczyt UE–USA.

76. Rada Europejska wyraża zadowolenie z debaty, którą przeprowadzono na listopadowym posiedzeniu Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych, oraz przyjętych w jej wyniku konkluzji dotyczących reakcji UE na **sytuacje niestabilności**, w których to konkluzjach podkreślono znaczenie rządów demokratycznych, praworządności, poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności oraz walki z ubóstwem, mając na uwadze potrzebę zapobiegania sytuacjom niestabilności i radzenia sobie z nimi oraz opracowania instrumentów zapewniających szybszą i bardziej elastyczną reakcję w celu dokonania postępów w osiąganiu milenijnych celów rozwoju w przypadku najbardziej zagrożonych krajów.

77. Rada Europejska wzywa Komisję do sporządzenia do kwietnia 2008 roku sprawozdania z postępów w osiąganiu **milenijnych celów rozwoju** i możliwych sposobów

przyspieszenia tego procesu przez UE. Dokona podsumowania tej kwestii na posiedzeniu w czerwcu 2008 roku.

78. Rada Europejska wyraża szczególne zadowolenie z przyjęcia **konsensusu UE w sprawie pomocy humanitarnej**, który zostanie podpisany 18 grudnia przez Radę, Komisję i Parlament Europejski i następnie uzupełniony harmonogramem działań. Konsensus UE w sprawie pomocy humanitarnej ukierunkuje politykę UE w dziedzinie pomocy humanitarnej opartej na zasadach bezstronności, neutralności, humanitaryzmu i niezależności.

79. Rada Europejska pozostaje głęboko zaniepokojona sytuacją w **Birmie/Związku Myanmar**. Potwierdza, że ASEAN, Indie i Chiny nadal odgrywają istotną rolę i z zadowoleniem przyjmuje wydane ostatnio wspólnie z nimi oświadczenia popierające działania ONZ prowadzone przez specjalnego wysłannika, Ibrahima Gambariego, i specjalnego sprawozdawcę ds. praw człowieka, Sergia Pinheiro. Powołanie Piera Fassina na stanowisko specjalnego wysłannika UE w Birmie/Związku Myanmar w celu wsparcia misji dobrych usług prowadzonej przez ONZ świadczy o wadze, jaką UE przywiązuje do sytuacji w Birmie/Związku Myanmar i do procesu ONZ.

80. Zgodnie z konkluzjami Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych z 15 października Rada Europejska potwierdza, że UE jest gotowa dokonać przeglądu środków ograniczających skierowanych wobec rządu Birmy/Związku Myanmar, zmienić je lub zaostrzyć, w zależności od wydarzeń na miejscu.

81. UE jest zdecydowana wspierać ludność Birmy/Związku Myanmar w jej dalszej drodze ku demokracji, bezpieczeństwu i dobrobytowi.

82. Rada Europejska potwierdza, że jest poważnie zaniepokojona **irańskim** programem nuklearnym i podkreśla, że zdobycie broni jądrowej przez Iran jest nie do przyjęcia. W związku z tym ubolewa, że Iran nie wypełnił jeszcze zobowiązań międzynarodowych nałożonych na niego rezolucjami Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1696, 1737 i 1747, dotyczących zawieszenia wszelkich działań związanych ze wzbogacaniem i ponownym przetwarzaniem uranu, co ma odbudować zaufanie do w pełni pokojowej natury jego programu.

83. Rada Europejska wyraża ponadto ubolewanie, że ani Wysoki Przedstawiciel UE Javier Solana, po dyskusjach z irańskim negocjatorem do spraw nuklearnych, ani dyrektor generalny MAEA, Mohamed El Baradei, nie odnieśli sukcesów, w szczególności dotyczących wypełnienia przez Iran wymogów Rady Bezpieczeństwa ONZ.

84. Rada Europejska wzywa Iran do przekazania MAEA wyczerpujących, jasnych i wiarygodnych odpowiedzi, by rozwiązać wszystkie kwestie dotyczące działań nuklearnych Iranu, by ratyfikować i wdrożyć protokół dodatkowy i by w pełni zrealizować postanowienia porozumienia o zabezpieczeniach całkowitych, w tym uzupełniając je ustalenia dodatkowe. Podkreśla, że przeprowadzenie tych działań i środki zapewniające przejrzystość wymagane przez MAEA byłyby pozytywnym krokiem w budowaniu zaufania do irańskiego programu nuklearnego.

85. Rada Europejska potwierdza pełne i zdecydowane poparcie dla wysiłków zmierzających do wynegocjowania długoterminowego rozwiązania irańskiej kwestii nuklearnej i podkreśla, że propozycje przedstawione przez Wysokiego Przedstawiciela 6 czerwca 2006 r. dałyby Iranowi wszystko, czego potrzebuje do rozwinięcia cywilnego przemysłu jądrowego wychodzącego naprzeciw oczekiwaniom społeczności międzynarodowej.

86. Rada Europejska potwierdza pełne poparcie dla prac Rady Bezpieczeństwa ONZ nad przyjęciem dalszych środków na mocy art. 41 rozdziału VII Karty Narodów Zjednoczonych i przypomina, że zgodnie z konkluzjami Rady ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych w sprawie Iranu z 15 października rozpatruje się zastosowanie środków dodatkowych, które mogłyby wesprzeć oenzetowski proces i cele popierane przez społeczność międzynarodową. W świetle decyzji, które ma podjąć Rada Bezpieczeństwa ONZ, Rada ds. Ogólnych i Stosunków Zewnętrznych zdecyduje na następnym posiedzeniu, jakie działania ma podjąć UE.

87. Rada Europejska wyraża pełne poparcie dla negocjacji między Palestyńczykami a Izraelczykami rozpoczętych na konferencji zorganizowanej w **Annapolis** i kontynuowanych na konferencji darczyńców odbywającej się w Paryżu.

88. Rada Europejska jest głęboko zaniepokojona sytuacją w **Libanie**. Uważa, że opóźnienie wyboru prezydenta republiki stwarza duże niebezpieczeństwo. Rada Europejska dołączy do Sekretarza Generalnego Organizacji Narodów Zjednoczonych usiłującego przekonać wszystkie zainteresowane strony do tego, aby dążyły do poszanowania libańskiego procesu konstytucyjnego.

89. UE jest głęboko zaniepokojona narastaniem konfliktu zbrojnego we **wschodnim Kongu**, a także związanymi z nim cierpieniami ludności cywilnej. Wzywa do natychmiastowego zakończenia walk i przypomina wszystkim stronom, że działania wojskowe nie rozwiążą problemu. Rada Europejska ponownie wyraża przekonanie, że MONUC spełni na miejscu swoje zadania umożliwiające jak najszybsze ustabilizowanie sytuacji w regionie.

90. Przyjęta w 2003 roku **europejska strategia bezpieczeństwa** okazała się bardzo użyteczna. Stanowi ona dla Unii istotne ramy prowadzenia polityki zewnętrznej. W świetle wszystkich zmian, które zaszły od momentu jej przyjęcia, w szczególności doświadczeń zdobytych podczas misji EPBiO, Rada Europejska zwraca się do SG/WP, aby wspólnie z Komisją i w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi, przeprowadził analizę realizacji tej strategii z myślą o zaproponowaniu elementów, które udoskonalą i w stosownych przypadkach uzupełnią tę strategię, w celu przyjęcia ich przez Radę Europejską w grudniu 2008 roku.